॥ ಶ್ರೀಃ ॥

ಶ್ರೀಮನ್ಮಧ್ವಸಿದ್ಧಾಂತಗ್ರಂಥಾಲಯ,

ಉಡುಪಿ.

ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾಭಾರತದೊಳಗಣ

ಯಕ್ಷಗಾನ

ಅಭಿಮನ್ಯುಕಾಳಗ

ಮತ್ತು

ಸೈಂಧವನ ವಧೆ.

ತೃತೀಯಮುದ್ರಣ ೧೦೦೦

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಮುದ್ರಣಾಲಯ, ಉಡುಪಿ.

1935.

ಕ್ರಯ: 0—4—0

॥ ಶ್ರೀಃ ॥

ಶ್ರೀಮನ್ಮಧ್ವಸಿದ್ಧಾಂತಗ್ರಂಥಾಲಯ,

ಉಡುಪಿ.

ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾಭಾರತದೊಳಗಣ

ಯಕ್ಷಗಾನ

ಅಭಿಮನ್ಯುಕಾಳಗ

ಮತ್ತು

ಸೈಂಧವನ ವಧೆ.

ತೃತೀಯಮುದ್ರಣ ೧೦೦೦

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಮುದ್ರಣಾಲಯ, ಉಡುಪಿ.

1935.

ಕ್ರಯ: 0—4—0.

ಅಭಿಮನ್ಯುಕಾಳಗದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರತಕ್ಕ

ಪಾತ್ರಗಳ ವಿವರ.

1. ಕೌರವೇಶ್ವರ.
2. ದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯರು.
3. ಜಯದ್ರಥ.
4. ಸಮಸಪ್ತಕರು.
5. ಚಾರಕರು(ಸಮಸಪ್ತಕರಕಡೆ)
6. ಅರ್ಜುನ.
7. ಚಾರಕರು (ದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯರಕಡೆ)
8. ಕೃಷ್ಣಪರಮಾತ್ಮ.
9. ಧರ್ಮರಾಯ.
10. ಅಭಿಮನ್ಯು.
11. ಸೌಭದ್ರೆ.
12. ಪುರಸ್ತ್ರೀಯರು.
13. ಅಭಿಮನ್ಯುವಿನ ಸಾರಥಿ.
14. ಕರ್ಣ.
15. ಶಲ್ಯ.
16. ಕೃಪಾಚಾರ್ಯರು.
17. ದುಶ್ಶಾಸನ.
18. ವೃಷಧ್ವಜ.
19. ಭೀಮಸೇನ.
20. ಲಕ್ಷಣಾದಿಗಳು.
21. ದುಶ್ಶಾಸನನ ಮಗ.
22. ದೇವೇಂದ್ರ.
23. ಅಪ್ಸರಸ್ತ್ರೀಯರು.

ಸೈಂಧವನ ವಧೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರತಕ್ಕ

ಪಾತ್ರಗಳ ವಿವರ.

1. ಧರ್ಮರಾಯ.
2. ಸೌಭದ್ರೆ.
3. ವೇದವ್ಯಾಸ.
4. ಕೃಷ್ಣಪರಮಾತ್ಮ.
5. ಅರ್ಜುನ.
6. ಚಾರಕರು (ಕೌರವನ ಕಡೆ).
7. ಜಯದ್ರಥ.
8. ಕೌರವೇಶ್ವರ.
9. ದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯರು.
10. ಶ್ರುತಾಯುಧ.
11. ಸಾತ್ಯಕಿ.
12. ಭೀಮಸೇನ.
13. ಕೌರವನ ಸಹೋದರರು.
14. ಕರ್ಣ.
15. ಭೂರಿಶ್ರವ.

॥ ಶ್ರೀಃ ॥

॥ ಶ್ರೀಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣಾಯ ನಮಃ ॥

ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾಭಾರತದೊಳಗಣ

ಯಕ್ಷಗಾನ ಅಭಿಮನ್ಯು ಕಾಳಗ.

ಶಾರ್ದೂಲವಿಕ್ರೀಡಿತವೃತ್ತ.

ಶ್ರೀಪದ್ಮಾಸನಪೂಜಿತಾಂಘ್ರಿಕಮಲಂ ಸದ್ವಾಯುಪುತ್ರಪ್ರಿಯಂ।
ಆಪದ್ಬಾಂಧವಮಿಂದಿರೇಶಮತುಳಂ ಆನಂದತೀರ್ಥಾರ್ಚಿತಂ॥
ಪಾಪಾಂಭೋಧಿಘಟೋದ್ಭವಂ ಶುಭಕರಂ ಪಂಕೇಜನೇತ್ರಂ ಹರಿಂ।
ಗೋಪಾಲಂ ಗುಣಸಾಗರಂ ಗಿರಿಧರಂ ಧ್ಯಾಯಾಮಿ ಕೃಷ್ಣಂ ಸದಾ॥೧॥

ರಾಗ ನಾಟಿ, ಝಂಪೆತಾಳ.

ಜಯ ಮಹಾ ಗಣನಾಥ। ಜಯ ರಾಮಸುಪ್ರೀತ। ಜಯತು ಸದ್ಗುಣಯೂಥ। ಜಯ ಬಹು ಖ್ಯಾತಾ॥ ಪಲ್ಲ॥ ಗಜನಿಭಾಕೃತಿ ವದನ। ಘನಯೋಗಿಹೃತ್ಸದನ। ಅಜಮುಖ್ಯ ಸುರನಮಿತ। ನಿಖಿಳ ಗುಣಭರಿತಾ॥ ಭುಜಗಭೂಷಣ ದೇವ। ಭುವನಜನಸಂಜೀವ। ತ್ರಿಜಗದೀಶಾನಂತ। ವರ ಏಕದಂತಾ॥ ಜಯ ಜಯತು ಜಯತೂ॥ ॥೧॥ ವಿಘ್ನಭುಜಗಸುಪರ್ಣ। ವಿಪುಲ ಶೂರ್ಪಕರ್ಣ। ವಿಘ್ನವಿಪಿನ

ಕುಠಾರ। ವಿಶ್ವಾಧಿಕಾರಾ॥ ವಿಘ್ನಗಜಜೀಮೂತ। ವಿದಳಿತಾಘವ್ರಾತ। ವಿಘ್ನರಾಜ ಮುಕುಂದ । ಸಕಲ ಗುಣವೃಂದಾ ॥ ಜಯ ಜಯತು ಜಯತೂ॥ ೨॥ ಶರಪುರಸ್ಥಿರವಾಸ । ಶರಭಲಿಂಗೋಲ್ಲಾಸ । ಕರಧೃತ ಮಹಾಪಾಶ । ಕಲುಷಾಬ್ಧಿನಾಶಾ ॥ ಶರಣಜನ ಪರಿಪಾಲ । ನಿರತ ಗಾನವಿಲೋಲ । ವರದ ಶ್ರೀವಿಘ್ನೇಶ । ವಿನುತಜನಘೋಷಾ ॥ ಜಯ ಜಯತು ಜಯತೂ ॥ ೩ ॥

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ಅಷ್ಟತಾಳ.

ಕ್ಷೀರಸಾಗರಕನ್ಯೆ ಲೋಕಪ್ರಸನ್ನೆ ಶ್ರೀ। ಲಕ್ಷ್ಮಿದೇವೀ। ಮುದ್ದು। ನಾರಾಯಣನುರಚಿಹ್ನೆ ಸನ್ಮೋಹನ್ನೆ। ಲಕ್ಷ್ಮಿದೇವೀ ॥ ಭೂರಿ ಸನ್ಮತಿ ಭಾಗ್ಯವಿತ್ತೆನ್ನ ರಕ್ಷಿಸೆ । ಲಕ್ಷ್ಮಿದೇವೀ । ಬಂದು । ಸೇರಿದೆ ನಿನ್ನಯ ಪಾದಪದ್ಮಂಗಳ। ಲಕ್ಷ್ಮಿದೇವೀ ॥ ೧ ॥

ವಾರ್ಧಿಕ್ಯ.

ವರಮಹಾ ಬ್ರಹ್ಮಾಣಿಯಂ ಭುಜಗವೇಣಿಯಂ । ತರಣಿಶತ ಸಂಕಾಶೆಯಂ ಸುಜನಪೋಷೆಯಂ । ಸುರುಚಿರಾಲಂಕಾರೆಯಂ ಶುಭ ಶರೀರೆಯಂ ಧೀರೆಯಂ ಗುಣಸಾರೆಯಂ ॥ ಶರದಿಂದುನಿಭವಕ್ತ್ರೆಯಂ ಘನಚರಿತ್ರೆಯಂ । ದುರಿತಸಂತತಿಶಮನೆಯಂ ದ್ವಿರದಗಮನೆಯಂ। ಸರಸವಿದ್ಯಾರೂಪೆಯಂ ಸತ್ಕಲಾಪೆಯಂ ನುತಿಸಿ ಮತಿಯಂ ಪಡೆವೆನೂ॥

ದಶವದನಮದಭಂಗನಂ ಸುವಜ್ರಾಂಗನಂ । ಅಸಮಕೀರ್ತಿ ಕಲಾಪನಂ ರೌದ್ರರೂಪನಂ । ಅಸುರಕುಲವಿಧ್ವಂಸನಂ ಪರಮ ಹಂಸನಂ ಶಾಂತನಂ ಹನುಮಂತನಂ ॥ ವಸುದೇವಜಾಧೀನನಂ ಭೀಮಸೇನನಂ । ಋಷಿಕುಲಶಿರೋರನ್ನನಂ ಸುಮತಿಪೂರ್ಣನಂ । ಎಸೆವ ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯನಂ ಗುರುಕುಲಾರ್ಯನಂ ನೆನೆದು ಕೃತಿಯಂ ಪೇಳ್ವೆನೂ ॥ ೨ ॥

ಭಾಮಿನಿ.

ಅಜ ಭವಾದಿ ಸಮಸ್ತ ದಿವಿಜ । ವ್ರಜಕೆ ತಲೆವಾಗುತಲೆ ವಾಣಿಯ । ಭಜಿಸಿ ಭಕ್ತಿವಿಶೇಷದಲಿ ವ್ಯಾಸರನು ಕೊಂಡಾಡೀ ॥

ನಿಜಗುರು ಮರುತ್ಸುತನ ಹೃತ್ಸರ। ಸಿಜದಿ ಧ್ಯಾನಿಸಿ ಗೌರಿಪಾದಾಂ। ಬುಜಕೆ ಮಣಿಯುತ ಕವಿಜನರನಾರಾಧಿಸುವೆ ಬಿಡದೇ ॥ ೧ ॥

ಕಂದಪದ್ಯ.

ಶ್ರೀಮತ್ಕುಡುಮಪುರೀಶಂ। ಸಾಮಜದನುಜಹರಂ ಸರ್ವಾರ್ಥ ಪ್ರದಾತಂ ॥ ಕಾಮಿತ ಫಲವಿಂದೆಮಗಂ । ಪ್ರೇಮದೊಳಿತ್ತಪುದು ಮಂಜುನಾಥನತಿ ದಯದಿಂ ॥ ೧ ॥

ದ್ವಿಪದಿ.

ಗುರುವಾದಿರಾಜಸ್ವಾಮಿಗಳಡಿಯ ಭಜಿಸೀ। ವರಪುರಂದರದಾಸ ರಂಘ್ರಿಗಳ ಸ್ಮರಿಸೀ ॥ ೧ ॥ ಭೂರಿ ಗ್ರಂಥಗಳಲಿ ವಿಶೇಷದಿಂ ಮೆರೆವಾ । ಭಾರತಪುರಾಣದಿ ಕಿರೀಟಿಸುತನೆನುವಾ ॥ ೨ ॥ ಅಭಿಮನ್ಯು ಚಕ್ರವ್ಯೂಹವ ಪೊಕ್ಕ ಕಥೆಯಾ। ಅಭಿವರ್ಣಿಸುವೆನು ಮೇಲಾದ ಸಂಗತಿಯಾ ॥ ॥ ೩ ॥ ಕನ್ನಡದ ನುಡಿಗಳಿಂದೆಕ್ಷಗಾನದಲೀ। ವರ್ಣಿಸುವೆ ಮಧ್ವಪತಿ ಕೃಷ್ಣನೊಲುಮೆಯಲೀ ॥ ೪ ॥ ಕೇಳಿ ಕವಿಜನರು ತಪ್ಪಿರಲು ತಿದ್ದುವುದೂ। ಶೀಲ ಗುಣನಿಧಿಗಳವಧರಿಸಿ ಮೆರೆಸುವುದೂ ॥ ೫ ॥

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ತ್ರಿವುಡೆತಾಳ.

ದಯದಿ ವೈಶಂಪಾಯ ಜನಮೇ । ಜಯಗೆ ಭಾರತಕಥೆಯನೊಲಿದತಿ। ನಯದಿ ವರ್ಣಿಸುತಿರಲು ಕೇಳುತ। ಪ್ರಿಯದೊಳೆಂದಾ ॥ ॥ ೧ ॥ ಯತಿಕುಲೋತ್ತಮ ಕೇಳು ಪಾರ್ಥನ । ಸುತನು ನಿರುಪಮ ಚಕ್ರವ್ಯೂಹದೊ । ಳತಿರಥರೊಳವನೆಂತು ಕಾದಿದ । ವಿತರಣದಲೀ ॥ ॥ ೨ ॥ ಚಂಡಭುಜಬಲ ಸೈಂಧವನ ತಲೆ । ಗೊಂಡನೆಂತು ಧನಂಜಯನು ಶ್ರೀ । ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷನ ಚರಿತ್ರವ । ಕಂಡುದುಸುರೈ ॥ ೩ ॥ ಎಂದು ಭಕ್ತಿಯೊಳರಸನೆನಲಾ । ನಂದದಲಿ ಭೂಪತಿಯ ಮನ್ನಿಸಿ। ಸಿಂಧುಶಯನನ ನೆನೆದು ಪೇಳ್ದ ಮು। ನೀಂದ್ರ ಮುದದೀ ॥ ೪ ॥

ರಾಗ ಭೈರವಿ, ಝಂಪೆತಾಳ.

ರಾಜಾಧಿರಾಜ ಜನ। ಮೇಜಯನೆ ಕೇಳೈ ಸ। ರೋಜಾಕ್ಷಕಥೆ ಕಲ್ಪ। ಭೂಜ ಸಜ್ಜನಕೇ ॥ ೧ ॥ ದುರಿತಾಂಬುನಿಧಿಯನು। ತ್ತರಿಸುವಡೆ

ನಾನಿದ। ನ್ನೊರೆವೆ ನಿಮ್ಮವರ ಶುಭ। ಚರಿತೆಗಳನೆನಲೂ ॥ ೨ ॥ ಹರಿ ಚಮತ್ಕೃತಿಯಿಂದ। ಧುರದಿ ಭೀಷ್ಮನನು ಸಲೆ। ಸರಳಮಂಚವ ಮಾಡಿ। ನರನು ಮಲಗಿಸಲೂ॥ ೩ ॥ ಸುರನದಿಯ ಸುತನ ಕಂ। ಡರಿಭಯಂಕರ ದ್ರೋಣ । ಗಿರದೆ ಪಟ್ಟವ ಕಟ್ಟಿ । ಕುರುರಾಯನಿರಲೂ ॥ ೪ ॥ ವರ ದ್ರೋಣ ಧರ್ಮಜನ। ಸೆರೆವಿಡಿಯೆ ಬಳಿಕ ಸಂ। ಗರದಿ ಹರಿ ಬಿಡಿಸಿ ಕೊಂ। ಡರಿಭಟರ ಗೆಲಿದೂ ॥ ೫ ॥ ಇಂತಚ್ಯುತನ ದಯದಿ। ಕೌಂತೇಯರಿರಲಿತ್ತ। ಚಿಂತಿಸಿದ ಕುರುರಾಯ। ನಂತರಂಗದಲೀ ॥ ೬ ॥

ರಾಗ ಸಾವೇರಿ, ರೂಪಕತಾಳ.

ಏನಾ ಮಾಡಲಿ ನಾನು ಪಾಂಡವರನು ಸೋಲಿಪಡೆ । ದಾನವಾಂತಕನವರ್ಗೆ ಸಾರಥಿಯಾಗಿಹನೂ ॥ ಏನಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಬಲರಾಮನಿಹನೆಂದು ಬಹಳ ಧೈರ್ಯವ ತಾಳ್ದೆ। ನಿಳೆಯ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಯಾಯ್ತವಗಂದೂ ॥ ಏನಾ ॥ ೧ ॥ ಛಲದಂಕ ಭೀಷ್ಮಂಗೆ ಸರಳಮಂಚವದಾಯ್ತು। ಬಿಲುಮುರಿದು ವಿದುರನು ಮೊದಲೇ ಜಾರಿದನೂ ॥ ಏನಾ ॥ ೨ ॥ ಮೊದಲೊಂದು ಬಾರಿ ಕುಂಭದಕುವರನು ಕಟ್ಟಿದಡೆ । ಇದಿರಾಗಿಯಮಜನ ಯದುಪತಿ ಬಿಡಿಸಿದನೂ॥ ಏನಾ ॥ ೩ ॥ ಇದರಾ ಮೇಲಿನ್ನು ಯತ್ನವ ಕಾಣೆ ಪಾಂಡವರ। ಕದನದಿ ಗೆಲುವಂಥ ಕಲಿಗಳ್ಯಾರುಂಟೂ॥ ಏನಾ ॥ ೪ ॥

ಭಾಮಿನಿ.

ಧರೆಯಧಿಪ ಕೇಳಿಂತು ಕೌರವ। ರರಸ ಚಿಂತಾಭಾರದಲಿ ತರ। ಹರಿಸುತಿರಲಾ ವೇಳ್ಯದಲಿ ಕಲಶಜನು ನಡೆತಂದೂ ॥ ಅರುಹಿದನು ಬಲು ಕ್ಲೇಶಲತೆಯನು। ತರಿದು ಕಳೆ ಸಲೆ ಧೀರನಾಗಿರು। ಪರಿಕಿಸೆನ್ನ ಪರಾಕ್ರಮಾಂಕುಶ ಮೊನೆಯ ನೀನೆಂದಾ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಕಾಪಿ, ಅಷ್ಟತಾಳ.

ಕುರುಕುಲಾಗ್ರಣಿಯೆ ಕೇಳಯ್ಯಾ। ನಾಳೆ। ಪರಿಕಿಸಿ ನೋಡೆಮ್ಮ ಶೌರ್ಯದ ಬಗೆಯಾ ॥ ಕುರು ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಅರ್ಜುನನೊಬ್ಬ ತಪ್ಪಿದರೇ। ಮಿಕ್ಕ। ಧೂರ್ಜಟಿ ಮೊದಲಾದವರೆನಗಿದಿರೇ ॥ ಊರ್ಜಿತ ಚಕ್ರವ್ಯೂಹ

ವನೂ । ಮಾಡಿ । ಗರ್ಜಿಸಿ ಕಟ್ಟುವೆ ಧರ್ಮಪುತ್ರನನೂ ॥ ಕುರು ॥ ೧ ॥ ಉರಗಭೂಷನ ವರವುಂಟೊ । ಮತ್ತೆ । ಸರಿಯಾರು ಸೈಂಧವ ನೃಪನಿಗೆ ಗಂಟೊ ॥ ಸರಕುಮಾಡನು ನಾಲ್ವರನೂ । ಕಾ । ದಿರುವನು ಚಕ್ರ ವ್ಯೂಹದ ದ್ವಾರವನೂ ॥ ಕುರು ॥ ೨ ॥

ವಾರ್ಧಿಕ್ಯ.

ಗರುಡಿಯಾಚಾರ್ಯನಿಂತೆಂದು ಘನಶೌರ್ಯಮಂ । ಕುರುರಾಯನೊಡನುಸುರುತಾಕ್ಷಣವೆ ನಿಲಿಸಿದಂ। ಕರಿಘಟೆಗಳಂ ಶತಸಹಸ್ರಮಂ ರಥಗಳೈವತ್ತುಸಾವಿರಗಳೊಡನೇ ॥ ತುರಗವಕ್ಷೋಹಿಣಿಗಳಂ ಸಾಲು ಸಾಲಿನಿಂ । ವರಪದಾತಿಗಳೈದುಲಕ್ಷಮಂ ಪಙ್ಕ್ತಿಯಿಂ । ಪರುಠವಿಸಿ ಬಾಗಿಲೊಳಗಾ ಜಯದ್ರಥನ ನಿಲ್ಲೆಂದನಾ ದ್ರೋಣನಂದೂ ॥ ೧ ॥

ಭಾಮಿನಿ.

ಅವನಿಪತಿ ಕೇಳಿಂತಬುಜವ್ಯೂ । ಹವನು ರಚಿಸಲು ಕಾಣುತಲಿ ಕೌ । ರವನು ಹಿಗ್ಗುತ ಬಳಿಕ ಪಾರ್ಥನ ತಪ್ಪಿಸುವ ಬಗೆಗೇ ॥ ತವೆ ನಿಧಾನಿಸಿ ಪೂರ್ವಕೃತ ಸ । ಖ್ಯವನು ಸಮಸಪ್ತಕರ ನೆನೆಯ । ಲ್ಕವರು ತಿಳಿದಾ ಕ್ಷಣವೆ ನಡೆತಂದರು ಸಗಾಢದಲೀ ॥ ೧ ॥

ಕಂದಪದ್ಯ.

ಪೂರ್ವದ ಸಖರನು ಕಾಣುತ । ಲೂರ್ವೀಶ್ವರ ಸಂತಸಗೊಂಡಾಸನಕವರಂ ॥ ಸೇರ್ವಿಕೆಗೈದಿಸಿ ಮನ್ನಿಸಿ । ಗೀರ್ವಾಣಾರಾತಿಗಳೊಳು ಕೇಳ್ದನು ವಿವರಂ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ತ್ರಿವುಡೆತಾಳ.

ಕ್ಷೇಮವೇ ಸಮಸಪ್ತಕರೆ ನಿಮ । ಗಾ ಮಹಾಪಾತಾಳಲೋಕದ । ಸೀಮೆಯೊಳು ತವ ನಾರಿಯರು ಪರಿ । ಣಾಮಿಸಿಹರೇ ॥ ೧ ॥ ಪುರಹರನ ಕಾರುಣ್ಯ ನಿಮ್ಮೊಳು । ಭರಿತವಾಗಿರುತಿಹುದೆ ಸಿರಿಯೊಳು । ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲವಲಾ ಎನಲು ಕೇ । ಳ್ದೊರೆದರವರೂ ॥ ೨ ॥ ನಾವು ಸರ್ವರು ಕುಶಲಿಗಳು ಕುರು । ಭೂವರೇಂದ್ರನೆ ಹೋಗಲದು ನಿನ । ಗಾವರಿಸಿ

ಕೊಂಡಿರುವ ದುಗುಡವಿ । ದಾವುದರುಹೂ ॥ ೩ ॥ ಇರುಳೊಳಿಂತವಸರ ದೊಳಿವ್ಮ್ರನು । ಸ್ಮರಿಸಿದುದು ನೀ ದಾವ ಕಾರ್ಯವಿ । ದರುಹು ಬೇಗ ದೊಳೆನಲು ದೈತ್ಯೇ । ಶ್ವರರೊಳೆಂದಾ ॥ ೪ ॥

ರಾಗ ಕೇತಾರಗೌಳ, ಝಂಪೆತಾಳ.

ಕೇಳಿ ಪರಮಾಪ್ತರುಗಳೂ । ನಿಮ್ಮೊಡನೆ । ಪೇಳಲೇನೀ ವ್ಯಥೆ ಗಳೂ ॥ ಖೂಳ ಪಾಂಡವರೊಳೆನಗೇ । ದೊರೆಕೊಂಡ । ಕಾಳಗದಿ ಸೋತ ಬಗೆಗೇ ॥ ೧ ॥ ಮರುಗಿ ನಾ ಕಲಶಭವಗೇ । ಪೇಳ್ದರವ । ರೊರೆದರೊಂದಭಯವೆನಗೇ ॥ ನರ ನಾಳೆ ತಪ್ಪುವಂತೇ । ಗೈದರೆವು । ತರಳನನು ಪಿಡಿವರಂತೇ ॥ ೨ ॥ ಅದರಿಂದಲಾ ಪಾರ್ಥನಾ । ಕರೆಸಿ ನೀ । ಪೊದಗಿ ರಣದೊಳು ಧೂರ್ತನಾ ॥ ಸದೆವರಿದೆ ವೀಳ್ಯವೆನುತಾ । ಕೊಟ್ಟ ಹರು । ಷದಿ ಮನ್ನಿಸಿದನು ನಗುತಾ ॥ ೩ ॥

ರಾಗ ಭೈರವಿ, ಏಕತಾಳ.

ಭರದಿಂ ವೀಳ್ಯವ ಕೊಳುತಾ । ಹುಂ । ಕರಿಸಿ ಪರಾಕ್ರಮವೆನುತಾ ॥ ಕುರುರಾಯನಿಗರುಹಿದರೂ । ಭೀ । ಕರದಲಿ ಸಮಸಪ್ತಕರೂ ॥ ೧ ॥ ಗೋತ್ರಾರಿಯ ನಂದನಗೇ । ಮುಖ । ವೆತ್ತಲು ಬಿಡೆವೀ ಕಡೆಗೇ ॥ ಮತ್ತಾ ನಾಲ್ವರ ಗೆಲಿದೂ । ನಿ । ನ್ನರ್ತಿಯ ಸಲಿಸಿಕೊ ಒಲಿದೂ ॥ ೨ ॥ ತಂದೆಯ ಕೊಂದಾತನನೂ । ಬಿಡೆ । ವೆಂದೆಂದಿಗು ವೈರವನೂ ॥ ಮುಂದಾಗುವ ಕಾರ್ಯವನೂ । ಮಾ । ಡೆಂದು ಕರೆದು ದೂತರನೂ ॥ ॥ ೩ ॥ ಕೇಳಿರೊ ಭಟರಾರ್ಜುನಗೇ । ನೀವ್ । ಪೇಳಿರೊ ಸಂಗರದೊ ಳಗೇ ॥ ನೀಲಾಂಗನ ಬಿಟ್ಟೇಗಾ । ಶಶಿ । ಮೌಳಿಯ ಕರೆಸಿಕೊ ಬೇಗಾ ॥ ॥ ೪ ॥ ಎಂದಾ ನರನೊಳು ನುಡಿದೂ । ನೀವ್ । ಕುಂದದೆ ಶರಗನು ಪಿಡಿದೂ ॥ ಮುಂದಲಸದೆ ಬಹುದೆನುತಾ । ಬಲು । ಮಂದಮತಿಗಳಿರ ಲಿತ್ತಾ ॥ ೫ ॥

ಕಂದಪದ್ಯ.

ಈ ತೆರವೆಂದುದ ಕೇಳ್ದಾ । ದೂತರು ನಡೆತಂದರ್ಜುನನಿದಿರೊಳ್ ಭರದಿಂ ॥ ಭೀತಿಯನುರೆ ಬಿಟ್ಟಾಗಲ್ । ಕಾತರದಿಂದುಸುರಿದರೊಡೆ ಯರ್ಬೆಸಸಿದುದಂ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಮುಖಾರಿ, ಏಕತಾಳ.

ಲಾಲಿಸಿ ಕೇಳಿಂದ್ರಸಂಜಾತಾ। ಆಲಸ್ಯ ಮಾಡ। ದೇಳು ಸಂಗರಕೆ ಲೋಕಖ್ಯಾತಾ॥ ಪಲ್ಲ॥ ನಂದಗೋಪಜನ ಬಿಟ್ಟ ಬೇಗಾ। ಕರೆಸಿಕೊ ಧುರ। ಕಿಂದುಮೌಳಿಯು ಬೆಂಬಲಕೀಗಾ॥ ಇಂದು ರಣಾಗ್ರದಿ ಬದುಕಿ ಪರೆಯು ನೀ। ನೆಂದೆಂದಿಗು ಬದುಕಿದೆಯೈಸೈ ಗಡ। ಮುಂದಪ್ಪುದ ಶಿವನೊಬ್ಬನೆ ಬಲ್ಲಾ। ನಿಂದಿರು ನಿಂದಿರು ಧೈರ್ಯವ ಗುಂದದೆ॥ ೧॥ ಗೋವಳ ಸಾರಥಿ ನಿನ್ನ ರಥಕೇ। ಅಡವಿಗಳಲ್ಲಿ। ಜೀವಿಪ ಕಪಿಯು ನಿನ್ನ ಧ್ವಜಕೇ॥ ಈ ವಿಧಿಯೇನೆಂಬೆವು ನಡೆ ನಡೆ ರಣ। ಕೋವಿದರಹ ರೆಮ್ಮಲ್ಲಿ ನೀನವರೊಳು। ಜೀವಿಸಿದರೆ ನಿನ್ನಪ್ಪೆಗೆ ಕುವರನು। ಭಾವಿಸೆ ನುತ ಮಿಗೆ। ಹಿಡಿದರು ಶಿರಗಾ॥ ೨॥

ಭಾಮಿನಿ.

ಚರರ ನುಡಿಯನು ಕೇಳಿ ನಗುತಲೆ। ನರನು ಪೇಳಿದನೊಲವಿನಿಂದಲಿ। ಬರುವೆವೈ ಸಂಗರಕೆ ಬೇಕಾದವರನೊಡಗೊಂಡೂ॥ ಭರದಿ ನಿಮ್ಮೊಡೆಯರಿಗೆ ಸೂಚಿಸಿ। ತೆರಳಿ ನೀವೆಂದವರ ಕಳುಹಲು। ಶರವ ಪಂಡಿತನಾಳ್ಗಳೈತಂದೊರೆದರರ್ಜುನಗೇ॥ ೧॥

ರಾಗ ಸಾರಂಗ, ಅಷ್ಟತಾಳ.

ಕೇಳು ಧರ್ಮಾನುಜಾತಾ। ಸಂಗರಕೆ ಬೇ। ಗೇಳು ಮೂಲೋಕಖ್ಯಾತಾ॥ ಪಲ್ಲ॥ ಕಲಿಘಟೋತ್ಕಚಗರಿದೂ। ಭೀಮನಿಗಸ। ದಳವಾಗಿ ತೋರುವುದೂ॥ ಒಳಹೊಗಲರಿದು ಮಾದ್ರೇಯರಿಗಿಂದಿನ। ನಳಿನ ವ್ಯೂಹದ ಕೋಟಿಯಾ ಬಲು ಸೇನೆಯು॥ ೧॥ ಶಿವನೊಳ್ಬೇಡಿದ ಶರವಾ। ನೀ ತೆಗೆ ಗಾಂಡೀ। ವವ ಮಿಗೆ ಕುಲದೈವವಾ॥ ತವಕದಿ ಬೇಡಿಕೊ ಅವರಿವರಂತಲ್ಲ। ಅವಗಡಿಸಲು ಗುರುವಿಂಗಿದಿಯರ್ಾರುಂಟು॥ ೨॥

ಭಾಮಿನಿ.

ಅರಸ ಕೇಳಿಂತೆನುತ ದೂತರು। ಜರೆದು ನುಡಿಯಲ್ಕವರ ಕಳುಹಿಸಿ। ಧುರಕೆ ತೆರಳುವುದಾವ ದೆಸೆಗೆಂದೆನುತ ಮನ್ಮನದೀ॥ ಸುರಪ

ನಂದನ ಯೋಚಿಸುತ ನಿ । ರ್ಧರಿಸಲಾರದೆ ಬಂದು ವಿನಯದಿ । ಕರವ ಮುಗಿದಸುರಾಂತಕನಿಗರುಹಿದನು ಭಕ್ತಿಯಲೀ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ದೇಶಿ, ಏಕತಾಳ.

ಕೇಳಯ್ಯ ನಾನೆಂಬ ನುಡಿಯ । ವಾಸುದೇವಾ । ಈಗ । ಪೇಳುವೆ ನೊಂದಾಲೋಚನೆಯ । ವಾಸುದೇವಾ ॥ ೧ ॥ ಮೊದಲು ಸಮಸಪ್ತಕರ ಚರರು । ವಾಸುದೇವಾ । ಕಲಹ । ಕೊದಗಲುಸುರಿ ಪೋದರಯ್ಯ । ವಾಸುದೇವಾ ॥ ೨ ॥ ವಿಕ್ರಮದೊಳು ಕುಂಭಜಾತ । ವಾಸುದೇವಾ । ಘೋರ । ಚಕ್ರವ್ಯೂಹದ ರಣಕೆ ಕರೆದ । ವಾಸುದೇವಾ ॥ ೩ ॥ ಭಾವ ನಿನ್ನ ಭಾವವೇನು । ವಾಸುದೇವಾ । ನಾವಿ । ನ್ಯಾವ ಕಡೆಗೆ ಪೋಪು ದಯ್ಯ । ವಾಸುದೇವಾ ॥ ೪ ॥

ಶರಷಟ್ಪದಿ.

ಕದನೋದ್ಯೋಗವ ಬೆಸಗೊಳಲರ್ಜುನ । ಮುದದಿಂದಾತನ ಮನ್ನಿಸುತಾ ॥ ಪದುಮದಳಾಕ್ಷನು ಮನ್ಮನದಲಿ ಗ್ರಹಿ । ಸಿದನೀ ತೆರ ದೊಳು ನಸುನಗುತಾ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಝಂಪೆತಾಳ.

ಅಳಿಯನೀ ಮೋಹರದೊಳುಳಿದರಿನ್ನವಗೆ ಮುಂ । ದಳಿವಿಲ್ಲ ಕಲಿ ಯುಗದೊಳೆನುತಾ ॥ ತಿಳಿದು ಫಲುಗುಣಗೆಂದನೇಳು ಸಮಸಪ್ತಕರೊ । ಳಳವಿಗೊಡಲಿಂದು ಬೇಗದಲೀ ॥ ೧ ॥ ಖಳವಿದಾರಣ ಕೇಳು ಕಲಶ ಸಂಭವ ಗೈದ । ನಳಿನವ್ಯೂಹಕೆ ಪೋಗಿ ರಣದೀ ॥ ಮಲೆತು ರಿಪುಗಳ ಗೆಲುವ ಕಲಿಗಳ್ಯಾರಿಹರೆನಲು । ಜಲಜಾಕ್ಷನಿಂತೆಂದ ನರಗೇ ॥ ೨ ॥ ಬಗೆವನೇ ನಿನ್ನಯ ಕುಮಾರನೀ ಸಮರವನು । ತೆಗೆಯದ್ಯಾತಕೆ ಭಂಡ ತನವೂ ॥ ಹಗಲರಸನಾರೋಗಣೆಗೆ ಸೊಡರು ಬೇಕೆ ಮಿಗೆ । ಖಗರಾಜ ನಂಜುವನೆ ಫಣಿಗೇ ॥ ೩ ॥ ಎಂದಾಗ ಕಪಟನಾಟಕ ರಥವ ತಿರುಹು ತಲಿ । ಬಂದನರ್ಜುನನನೊಡಗೊಂಡೂ ॥ ನಿಂಪು ಸಮಸಪ್ತಕರೊಳಳ ವಿಯನುಗೊಟ್ಟನು ಪು । ರಂದರಾತ್ಮಜನು ಶೌರ್ಯದಲೀ ॥ ೪ ॥

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಝಂಪೆತಾಳ.

ನರನು ಗಾಂಡೀವ ಧನುವ ಝೇಂಕರಿಸುತಲೀ। ಸರಳಮಳೆಯ ಗರೆದನಾಗ ಫಡಫಡೆನುತಲೀ ॥ ಸುರಪಸುತನ ಮಾರ್ಗಣಗಳ ತರಿವು ತುಗ್ರದೀ। ದುರುಳ ಖಳರನೇಕ ಶರವ ಬಿಡಲು ಶೀಘ್ರದೀ ॥ ೧ ॥ ಅತುಳ ಬಲ ಕಿರೀಟಿಯುದನು ಕಡಿಯುಲೆಂದರೂ। ಪಿತನು ಪೋದ ಠಾವ ನಿನಗೆ ತೋರ್ಪೆವೆಂದರೂ॥ ಸುತರು ಪೋಪುದುಚಿತ ಜನಕರಿರುವ ಲೋಕವಾ। ಹಿತದಿ ತೋರ್ಪೆನೆನುತ ನರನು ಕವಿದನಸ್ತ್ರವಾ ॥ ೨ ॥ ಪಾರ್ಥನೋಹ ನಾಸ್ತ್ರಕಿದಿರು ನಿಲ್ಲದಧಟರೂ । ಧಾತ್ರಿಗೊರಗಿ ನಿದ್ರೆಯಿಂದ ಬಳಲು ತಿದ್ದರೂ ॥ ಮತ್ತೆ ಮೂದಲಿಸುತ ಕರೆದರಾ ರಣಾಗ್ರದೀ । ದೈತ್ಯರನ್ನು ಜರೆವುತಾಗ ಘನ ವಿಲಾಸದೀ ॥ ೩ ॥

ವಾರ್ಧಿಕ್ಯ.

ಹರಿ ಧನಂಜಯರತ್ತ ಕಾದುತಿರಲಿತ್ತ ಸಂ। ಗರಕೆ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ ಕಲಿ ಘಟೋತ್ಕಚ ನಕುಲ । ಧುರವಿಜಯ ಸಾತ್ಯಕಿ ವಿರಾಟ ಕುಂತೀ ಭೋಜ ಮುಖ್ಯರಾ ದುರ್ಗವನ್ನೂ॥ ಮುರಿಯಲಾರದೆ ಘಾಯವಡೆದು ತಿರುಗುತ್ತಿರಲು । ಮರುತಜಂ ಕಾದಿ ಮರಳಿದನೆಂದು ಧರ್ಮಜಂ। ಬೆರಳ ಮೂಗಿನೊಳಿಟ್ಟು ಚಿಂತೆಯಂ ತಾಳಿ ತನ್ನೊಡನೆ ತಿಳಿದಿಂತೆಂದನೂ ॥ ೧ ॥

ಭಾಮಿನಿ.

ಕಾಮಪಿತನಿದ ಬಲ್ಲನಾ ಬಲ। ರಾಮನರಿವನು ಪಾರ್ಥ ತಿಳಿವನು । ಭೂಮಿ ಯಲಿ ಸುರಪತಿಯ ಮೊಮ್ಮನು ಬಲ್ಲ ಹೋಗಲಿಕೇ ॥ ಕ್ಷೇಮದಲಿ ಬರಲರಿಯನವನೀ । ಸೀಮೆಯಲಿ ಮಿಕ್ಕವರ ಕಾಣೆನು । ಹಾ ಮಹಾದೇವೆನುತ ಚಿಂತಿಸುತಿರ್ದನವನೀಶಾ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಮಾರವಿ, ಏಕತಾಳ.

ಇಂತು ಚಿಂತಿಸುವುದನರಿತಭಿಮನ್ಯು ಮ । ಹಾಂತ ಪರಾಕ್ರಮದೀ ॥ ನಿಂತು ಮುಂಗೈಸರಪಣಿಯನು ಸರಿಸುತ । ಪಂಥದಿ ಪಿತ ಗೆಂದಾ॥೧॥ ಬೊಪ್ಪನೆ ಬಿಡು ಬಿಡು ಚಿಂತೆಯ ರಿಪುಗಳ। ಸೊಪ್ಪರಿವೆನು

ಬಿಡದೇ ॥ ತಪ್ಪದೆ ಚಕ್ರವ್ಯೂಹವ ಪೊಕ್ಕಧಟರ । ಸೊಪ್ಪಿಸುವೆನು ಯಮಗೇ ॥ ೨ ॥ ಬಲ್ಲೆನು ನಾನಾ ವ್ಯೂಹದಿ ಸೆಣಸುವು । ದೆಲ್ಲ ಚಮತ್ಕೃತಿಯಾ ॥ ನಿಲ್ಲದೆ ವೀಳ್ಯವನೆನಗಿತ್ತು ಕಳುಹಿಸು । ತಲ್ಲಣಗೊಳದೀಗಾ ॥ ॥ ೩ ॥ ಮಾರಿಗೆ ಹಬ್ಬವ ಮಾಡುವೆ ಕೌರವ । ವೀರರ ತಲೆಗಡಿದೂ ॥ ಸೂರೆಗೊಂಬೆ ನಿಮಿಷಾರ್ಧದಿ ದುರ್ಗವ । ಪೌರುಷ ನೋಡೆಂದಾ ॥ ೪ ॥

ಭಾಮಿನಿ.

ವಸುಧೆಪತಿ ಕೇಳಾಗ ಧರ್ಮಜ । ಪಸರಿಸುವ ಚಿಂತೆಗಳ ಬಿಟ್ಟು । ಲ್ಲಸದಿ ಮಗುವನು ತೆಗೆದು ಬಿಗಿಯಪ್ಪುತಲೆ ಮುದ್ದಾಡೀ ॥ ಶಿಶುವು ನೀನೆಲೆ ಮಗನೆ ಸಂಗರ । ವಸದಳವು ಧುರಧೀರ ಷಡುರಥ । ರೆಸುಗೆಯನು ನೀನೆಂತು ಸೈರಿಸಲಾಪೆ ಹೇಳೆಂದಾ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ತೋಡಿ, ಅದಿತಾಳ.

ಮಗನೆ ಕೇಳ್ ಕಾಲಾಗ್ನಿಯು ಹೊಗಬಹುದಹಿಪನ । ಝುಗಝುಗಿಸುವ ಪೆಡೆಯೊಳ್ ನಲಿದಾಡಬಹುದೂ ॥ ವಿಗಡ ವೃತ್ಯುವಿನ ಬಾಯೊಳು ಹೊಕ್ಕು ಬರಬಹುದು । ಪೊಗುವಡಸಾಧ್ಯವು ಚಕ್ರವ್ಯೂಹವನೂ ॥ ಎಂತು ಪೋಪೆಯೊ ಮಗನೇ । ಚಕ್ರವ್ಯೂಹಕಿ । ನ್ನೆಂತು ಪೋಪೆಯೊ ಮಗನೇ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಭೈರವಿ, ಮಟ್ಟೆತಾಳ.

ಬಿಡು ಬಿಡಾ ಮಹಾ । ಸಿಂಹರಾಜನಾ । ತುಡುಕಿ ಕರಿಗಳೂ । ಬದುಕಲಾಪವೇ ॥ ತಡೆಯದೆನ್ನನೂ । ಕಳುಹಿ ಪರಿಕಿಸೂ । ಕೊಡನ ಕುವರನಾ । ಕುಟಿಲ ಕಾಂಬೆನೂ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ತೋಡಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಕಂದ ಕೇಳಶ್ವತ್ಥಾಮು ಗುರು ಕೃಪಾದಿತ್ಯಸುತ । ರೊಂದಾಗಿರ್ಪರು ನವಗ್ರಹರೊಗ್ಗಾದಂತೇ ॥ ಇಂದುಧರನಿಗೊಳಪೊಕ್ಕು ಜೀವಿಸಲರಿದು । ಸಂದೇಹವುಂಟೆ ರಣ ಸಾಮಾನ್ಯವಲ್ಲಾ ॥ ಎಂತು ಪೋಪೆಯೊ ಮಗನೇ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಭೈರವಿ, ಮಟ್ಟೆತಾಳ.

ಘಾಳಿ ಬೆವರುವಾ । ದುಂಟೆ ವಹ್ನಿಯಾ । ಜ್ವಾಲೆ ತುಹಿನಕೇ । ಬೆದರಿ ಪೋಪುದೇ ॥ ಬಾಲನೆಂದೆನ್ನಾ । ಚಿಂತೆಮಾಡದೇ । ಕಾಳಗ ಕಿಂದೂ । ಕಳುಹಿ ಪರಿಕಿಸೂ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ತೋಡಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಮಾಣದೆ ಭೀಮ ಬಂದಾ ನಕುಲ ಸಾತ್ಯಕಿಯರ । ಪ್ರಾಣ ಮಾತ್ರದಿ ಬಿಟ್ಟರರಿಭಟರಿಂದೂ ॥ ತ್ರಾಣವುಳ್ಳ ವಿರಾಟ ದ್ರುಪದರ್ಮ ಹಾಹವದಿ । ಕಾಣದೆ ಅಡಗಿದರ್ಕಾಳಗದೊಳಗೇ ॥ ಎಂತು ಪೋಪೆಯೊ ಮಗನೇ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಭೈರವಿ, ಮಟ್ಟೆತಾಳ.

ಹಲವು ಪುಷ್ಪದಾ । ವಾಸನೇಗಳಾ । ಕೊಳಲು ಸಂಪಿಗೇ । ಯುರಳ ಪರಿಮಳಾ ॥ ಅಳಿಕುಲಕ್ಕದೂ । ಪಥ್ಯವಪ್ಪುದೇ । ತಿಳಿಯ ದೆನ್ನನೂ । ಕೆಣಕಿ ನೋಡಲೀ ॥ ೧ ॥

ಭಾಮಿನಿ.

ಇಳೆಯುರಸ ಕೇಳಿಂತು ಕುವರನ । ಛಲದ ನುಡಿಗುರೆ ಹಿಗ್ಗುತಲಿ ಬೆಂ । ಬಲಕೆ ಮೋಹರ ಸಹಿತ ಬಹೆವೆಂದಾಗ ವೀಳೆಯುವಾ ॥ ಘಳಿಲ ನಿತ್ತಭಿಮನ್ಯು ವೀರನ । ಕಳುಹಲಾಗ ಪರಾಕ್ರಮದಿ ಕೊಳು । ಗುಳಕೆ ಪೊರಟಾ ಕ್ಷಣದಿ ತನ್ನೊಳಗಿಂತು ಯೋಚಿಸಿದಾ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಝಂಪೆತಾಳ.

ಹೆತ್ತ ತಾಯಿಗೆ ಪೇಳದಿರಲೆನ್ನ ನೆನೆನೆನೆವು । ತತ್ತು ಸಾವಳು ಬರಿದೆ ಜನನೀ ॥ ಬಿತ್ತರಿಸಿ ಪೋಪೆನೆಂದೆನುತಾಗಲೈದಿ ನಮಿ । ಸುತ್ತ ಲಿಂತೆಂದ ಪೌರುಷದೀ ॥ ೧ ॥ ಅಮ್ಮ ಕೇಳ್ ಕಲಶಸಂಭವನು ರಚಿಸಿದ ಚಕ್ರ । ವ್ಯೂಹದೊಳ್ ಪೊಕ್ಕು ಪೊಯ್ದಾಡೀ ॥ ನಿಮ್ಮಡಿಯ ದಯದಿ ಜಯಸಿರಿಯ ತಂದಪೆನೆನಗೆ । ಗಮ್ಮನಪ್ಪಣೆಯ ಪಾಲಿಪುದೂ ॥ ೨ ॥ ಬೆಚ್ಚದಿರಿ ಮನದೊಳಗೆ ಕೊಚ್ಚುವೆನು ರಿಪುಬಲವ । ಹೆಚ್ಚುಮಾತೇನವ್ವ

ಕೇಳೂ ॥ ಕಿಚ್ಚುನೇತ್ರನೆ ನಿಲಲಿ ಬೆಚ್ಚಿಸುವೆ ರಣದೊಳಿನ । ಉಚ್ಚರಿಸಿದಳು ಬಾಲನೊಡನೇ ॥ ೩ ॥

ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಏಕತಾಳ.

ಏತಕಿಂಥ ಬುದ್ಧಿ ಬಂತು । ಕಂದಾ ಕಂದಾ । ನಿನಗೆ । ಪ್ರೀತಿಯೇನೊ ಮರಣದೊಸಗೆ । ಕಂದಾ ಕಂದಾ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಕೇತಾರಗೌಳ, ಅಷ್ಟತಾಳ.

ಬಿಡ, ಬಿಡು ತಾಯೆ ಕೇಳ್ ಘಡಿಗ ಕರ್ಣಾದ್ಯರ । ಬಡಿವೆನು ನಿಮಿಷವಲೀ ॥ ಷಡುರಥರನು ತಲೆಗಡಿವೆ ನೋಡಾದರೆ । ಹುಡುಗನ ವಿಕ್ರಮವಾ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಏಕತಾಳ.

ನೀತಿಯಲ್ಲ ಪೋಪುದಿಂದು । ಕಂದಾ ಕಂದಾ । ಎನ್ನ । ಘಾತಿಸಿ ಪೋಗಯ್ಯ ರಣಕೆ । ಕಂದಾ ಕಂದಾ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಕೇತಾರಗೌಳ, ಅಷ್ಟತಾಳ.

ಪಾರ್ಥಿವವಂಶದಿ ಜನಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಸ । ಮರ್ಥನೆಂದೆನಿಸದಿರೇ ॥ ಪುತ್ರನೆನ್ನುತ ಮನೆಯೊಳಗಿರಲಿಳೆಯೊಳು । ಕೀರ್ತಿಗಳಹುದೆ ಪೇಳೂ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಏಕತಾಳ.

ಸರಸವಲ್ಲ ಸಮರವಿಂದು । ಕಂದಾ ಕಂದಾ । ಕಲಶ । ತರಳನ ಗೆಲಲಭವಗರಿದು । ಕಂದಾ ಕಂದಾ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಕೇತಾರಗೌಳ, ಅಷ್ಟತಾಳ.

ಅಳುಕದೆ ಕೇಳ್ಕೊಳುಗುಳದಲಿ ದ್ರೋಣನ । ಗ್ಗಳಿಕೆಯ ನಿಲಿಸುವೆನೂ ॥ ಅಳಿವುದುಳಿವುದು ಪುಣ್ಯಾವಶವದು ರಿಪುಬಲ । ಜಲಧಿಯ ಕಲಕುವೆನೂ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಏಕತಾಳ.

ಹಿರಿಯ ತಂದೆಯುಂಜಯರ್ಾಕೊ । ಕಂದಾ ಕಂದಾ । ಮುಂದೆ । ಬರುವ ಹಾನಿ ವೃದ್ಧಿಯೆಂತೊ । ಕಂದಾ ಕಂದಾ ॥ ೧ ॥

ಭಾಮಿನಿ.

ಪೊಡವಿಪತಿ ಕೇಳಿಂತು ಕುವರನ । ಪಿಡಿದು ತಕ್ಕೈಸುತಲೆ ಶೋಕದ । ಕಡಲೊಳಾಳುತ್ತಿರ್ದಳಂದಿಲಿ ಹಲುಬುತಾ ಜನನೀ ॥ ತಡೆ ವರೇ ಎಲೆ ತಾಯೆ ಈ ಪರಿ । ನುಡಿವರೇ ರಣವನ್ನು ಜೈಸೆಂ । ದೊಡನೆ ಕಳುಹದೆ ಮರುಗುವರೆ ನೀನೆಂದನಭಿಮನ್ಯೂ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ತ್ರಿವುಡೆತಾಳ.

ಸುರಿವ ಕಂಬನಿಯನ್ನು ಶಿರಗಿಂ । ದೊರೆಸಿ ಜನನಿಯ ಪಾದರಜ ವನ । ಶಿರದೊಳಾಂತಾ ಪಾರ್ಥನಂದನ । ಪೊರಟನಾಗಾ ॥ ೧ ॥ ಭಾರಿ ಖತಿಗೊಂಡಾ ಕ್ಷಣವೆ ರಣ । ಧೀರ ಖಡ್ಗವ ಝಳಪಿಸುತಲು । ಭೇರಿ ನಡೆತರೆ ಕಂಡು ಸುಮನಸ । ವಾರ ಮರುಗೇ ॥ ೨ ॥ ಧರಣಿಪತಿ ನಿರ್ದ ಯನಲಾ ಎಳೆ । ಗರುವ ನೂಕುವರುಂಟೆ ವ್ಯಾಘ್ರನ । ಜರಿಗೆ ಧೊರೆತನ ಸುಡುಸುಡೆಂದರು । ನೆರೆದ ಜನರೂ ॥ ೩ ॥ ಝಳಪಿಸುವ ಗಂಡುಡಿಗೆ ಝೋಂಪಿಸೆ । ಹೊಳೆವ ಹೊನ್ನ ಕಠಾರಿಯಾಯುಧ । ಗಳ ಸಮುಗ್ರವ ನಾಂತು ನಗೆಮೊಗ । ಚೆಲುವ ಪೊರಟಾ ॥ ೪ ॥ ಅರಸನಂಘ್ರಿಗೆ ನಮಿಸಿ ನಕುಲಾ । ದ್ಯರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ಭೂಮಿದಿವಿಜರ । ಹರಕೆಗೊಂಡೇರಿದನು ಮಣಿರಥ । ವಿರದೆ ಬಳಿಕಾ ॥ ೫ ॥ ಮೊಳಗಿದವು ಬಲು ವಾದ್ಯ ನಾಲ್ದೆಸೆ । ಗಳನು ಕಂಪಿಸೆ ಛತ್ರ ಚಾಮರ । ಗಳು ವಿರಾಜಿಸಲಖಿಳ ಬಲ ಬೆಂ । ಬಳಿಯ ಬರಲೂ ॥ ೬ ॥

ಭಾಮಿನಿ.

ಅರಸ ಕೇಳೈ ಸೂರ್ಯರಥವೇ । ಧರಣಿಗಿಳಿವಂದದಲಿ ಪಟುಭಟ । ರರಸನಮಲ ವರೂಥ ಬರೆ ಕಂಡಾಗ ಕಾಂತೆಯರೂ ॥ ಕರಗುತಿರ್ದರು ಶಿವಶಿವಾ ಮೋ । ಹರದ ದುರ್ಗವನೆಂತು ಪೊಗುವನೊ । ತರಳತನವ ಲ್ಲೆಂದು ಕಂಬನಿದುಂಬುತುಸುರಿದರೂ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ನೀಲಾಂಬರಿ, ಏಕತಾಳ.

ಆಡುವ ಬಾಲನಲ್ಲೇ । ಅಭಿಮನ್ಯುವಿನ । ನೋಡಿತ್ತ ಪೋಗದೆ ನಿಲ್ಲೇ ॥ ರೂಢಿಪ ಚಕ್ರವ್ಯೂಹಕೇ । ಈ ಸಣ್ಣ ಮಗುವ । ದೂಡುವರಲ್ಲೆ

ಯುದ್ಧಕೇ ॥ ೧ ॥ ಎಂತು ಕಾದುವನೊ ಈತಾ । ಷಡುರಥರೊಳು । ಕಂತುಸ್ವರೂಪ ಜಾತಾ॥ ಪಂಥವ ಬಿಡಲೊಲ್ಲನೂ । ಹೇಗಾಗುವುದೊ। ಅಂತಕಾಂತಕ ಬಲ್ಲನೂ ॥ ೨ ॥ ತಂದೆಯಿಲ್ಲದ ವೇಳ್ಯದೀ । ಈ ಸಣ್ಣ ಶಿಶುವ । ಮುಂದಕಟ್ಟುವರ್ಭರದೀ ॥ ಮಂದಮತಿಯಾದಳೇನೇ । ಸೌಭದ್ರಾದೇವಿ । ಯಿಂದೆಂತು ಬಿಟ್ಟಳೊ ಜಾಣೇ ॥ ೩ ॥

ವಾರ್ಧಿಕ್ಯ.

ಮಕ್ಕಳಂ ಪಡೆದ ಗುಣಶೀಲೆಯರ್ ಬಾಲೆಯರ್ । ಕಕ್ಕುಲಿತೆಗೊಳುತ ಮಾತಾಡುತಂ ನೋಡುತಂ । ದುಃಖರಸಶರಧಿಯೊಳಗಾಳುತಂ ಏಳುತಂ ಬೆರಗಾಗಿ ಜೆಂಡಾದರೂ॥ ಒಕ್ಕಣಿಸಲೇನಿತ್ತಲಭಿಮನ್ಯು ಧನುವನುಂ । ಘಕ್ಕನುರೆ ಝೇಂಕರಿಸೆ ನರಲೋಕ ಸುರಲೋಕ । ಜಕ್ಕಳಿಸಲಾ ಧನುರ್ನಾದದಿಂ ಭೇದದಿಂ ರಿಪುದುರ್ಗ ತಲ್ಲಣಿಸಲೂ ॥ ೧ ॥

ತೊಲತೊಲಗು ರಿಪುಗಜಮೃಗೇಂದ್ರನೆಲೆ ಬರುತಲಿದೆ । ತೊಲತೊಲಗು ವೈರಿವಿಪಿನಕುಠಾರ ಬರುತಲಿದೆ । ತೊಲತೊಲಗು ಕುರುಕುಲೋರಗ ದುಷ್ಟಸಂತತಿಗೆ ಖಗರಾಜ ಬರುತಲಿದಕೋ॥ ತೊಲತೊಲಗು ಶತ್ರುಮೇಘಸಮೀರ ಬರುತಲಿದೆ। ತೊಲತೊಲಗು ಪರಬಲಾಚಲವಜ್ರ ಬರುತಲಿದೆ । ತೊಲತೊಲಗು ಪಾಂಡವರ ಕುಲದೀಪ ಬರುತಿದೆಂದೊದರೆ ಕಹಳಾರವಗಳೂ ॥ ೨ ॥

ರಾಗ ಕೇತಾರಗೌಳ, ಅಷ್ಟತಾಳ.

ಎಂದು ಕಹಳೆಗಳ್ಬೋರ್ಗುಡಿಸಲು ಪಾರ್ಥನ । ನಂದನನಾರಥವೂ ॥ ಮುಂದುವರಿದು ಬರೆ ಸಾರಥಿಯಭಿಮನ್ಯು । ಗೆಂದನೊಂದುತ್ತರವಾ ॥ ೧ ॥ ಕಟಕ ನೋಡಿದುವೆ ಬಾಲಕನೆ ಈ ಸಮರ ಧೂ। ರ್ಜಟಿಯಾತ್ಮಭವನಿಗಿಂದೂ ॥ ಘಟಿಸಲಸಾಧ್ಯ ನೀನಿದಕುಬ್ಬಿ ಬಹರೆ ಕೇಳ್ । ಭಟ ನಿನ್ನ ಮನವೇನಯ್ಯಾ ॥ ೨ ॥ ಕೊರಳಿನ ಬಲುಹ ನೋಡದೆ ತಾ ಮಹಾದ್ರಿಯ। ಹೊರಿಸಲಂಘೈಸುವರೇ॥ ಗುರು ಕೃಪಾಶ್ವತ್ಥಾಮ ಕರ್ಣಾದಿ ಭಟರೆಲ್ಲ । ಸುರರನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಪರೇ ॥ ೩ ॥ ಅರರೆ

ಮೆಚ್ಚಿದೆನು ನಿನ್ನಯ ಶೌರ್ಯಕೆಂದು ಕೈ । ಬೆರಳ ಮೂಗಿನೊಳಿಡುತಾ ॥ ಶಿರವ ತೂಗಲು ಕಂಡು ಸೂತನೊಳಿಂತೆಂದ । ನರನ ಕುವರ ನಗುತಾ ॥ ೪ ॥

ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಝಂಪೆತಾಳ.

ಮರುಳೆ ಸಾರಥಿ ಕೇಳು ನಮ್ಮ ಸಾವೇ ಪೊಗಳೆ । ಮೆರೆಯಲಾಗದು ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧಾ ॥ ಗುರು ಕೃಪಾಶ್ವತ್ಥಾಮ ಕರ್ಣ ಸೈಂಧವ ಶಕುನಿ । ನೊರಜು ಈ ನರರ ಪಾಡೇನೂ ॥ ೧ ॥ ಧುರದೊಳ್ಕಪರ್ದಿಯಾನನದಿ ಶ್ರಮಜಲಬಿಂದು । ಸುರಿಸುವೆನು ರಣದಿ ಭಾರ್ಗವನಾ ॥ ಗರುವವನ್ನೀಗಿ ವೃತ್ರಾರಿಯನು ಬಡಿದು ಸಂ । ಚರಣೆ ನಿಲಿಸುವೆ ಕೃತಾಂತಕನಾ ॥ ೨ ॥ ಅವರಿವರೊಳೇನು ಸಾರಥಿ ಕೇಳು ತನ್ನನು । ಧ್ವನಿಸಿದ ಪರಾಕ್ರಮಿಯು ಪಾರ್ಥ ॥ ಬವರದೊಳಗಿದಿರಾಗಿ ನಿಂದಡೊಮ್ಮೆಗೆ ಗೆಲುವೆ । ತವಕದಿಂ ರಥವ ಹರಿಸೆಂದಾ ॥ ೩ ॥

ರಾಗ ಭೈರವಿ, ತ್ರಿವುಡೆತಾಳ.

ಅರಸ ಕೇಳಾ ಚಾಪನಾದಕೆ । ತರಹರಿಸೆ ಕುರುಸೇನೆ ಗಜರಥ । ತುರಗಗಳ ಮುಂದಿರಿಸಿ ಬಾಗಿಲೊ । ಳುರವಣಿಸುತಲೆ ತಡೆದು ನಿಲ್ಲಲು । ಹರಿಯುಳಿಯನದ ಬಲ್ಲನೇ ಹೊ । ಕ್ಕಿರಿದು ರಥವನು ನೂಕಿ ರಿಪುಗಳ । ಶಿರವ ಚೆಂಡಾಡಿದನು ಕೊಳವನು । ಕರಿಯು ಕದಡಿದ ತೆರದಿ ನಿಮಿಷದೊ ॥ ಳೇನನೆಂಬೇ । ಸಾಹಸ । ವೇನನೆಂಬೇ ॥ ೧ ॥ ಘುಡುಘುಡಿಸುತಲೆ ಕಲಿ ಜಯದ್ರಥ । ತಡೆದು ನಿಲ್ಲಲು ತವಕದಿಂದಲಿ । ಫಡಫಡಿದಿರಲಿ ತೊಲಗೆನುತ ಮು । ಕ್ಕಡಿಯು ಮಾಡಿದನವನ ರಥವನು । ಬಿಡದೆ ಸಾರಥಿ ಸಹಿತ ಚಾಪವ । ಕಡಿದು ಸೌಬಲ ಮುಖ್ಯರನು ಜವ । ಗೆಡಿಸಿದನು ಕಾಲಾಗ್ನಿ ರುದ್ರನ । ಕಡುಹಿದೆನಲಭಿಮನ್ಯು ಸಮರವ ॥ ನೇನನೆಂಬೇ । ಸಾಹಸ । ವೇನನೆಂಬೇ ॥ ೨ ॥ ರಥ ಮುರಿದು ಮನಗುಂದುತತಿ ಮಹ । ರಥರು ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿದರು ರಣದಲಿ । ವಿತರಣಾಗ್ರಣಿ ವೀರ ಪಾರ್ಥನ । ಸುತನು ರಿಪುಗಳ ಸದೆಬಡಿದು ಹೊ । ಕ್ಕತಿರಥರ ಬಾಣಾವಳಿಗಳನು । ಮಥಿಸಿದನು ಮುಂದೊತ್ತುತಿಹ ಗಜ । ರಥ ತುರಂಗ

ಪದಾತಿಗಳನೊರೆ। ಸುತ ಭಯಂಕರ ನೋಡಿ ನಡೆದನು॥ ಏನನೆಂಬೆ। ಸಾಹಸ। ವೇನನೆಂಬೆ॥ ೩॥

ವಾರ್ಧಿಕ್ಯ.

ಕರಿ ತುರಗ ಕೋಟ್ಯಾನುಕೋಟಿಗಳನೊರೆಸಿದಂ। ತುರುಬುವತಿ ರಥ ಮಹಾರಥರ ಸಂಹರಿಸಿದಂ। ಜಿರಸಿ ಕಾಲಾಳ್ಗಳ ಕರುಳ್ಗಳಂ ಸುರಿಸಿದಂ ಕೂರ್ಗಣೆಯೊಳಗಣಿತದಲೀ॥ ಅರಸ ಕೇಳ್ಮಕ್ಕಳಾಟಿಕೆ ಮಾರಿಯಾಯ್ತೆಂದು। ಕುರುಬಲದಿ ಕಾದುವಧಟರ ಕಾಣೆನಾ ರಣದಿ। ಸುರಪತಿಯ ಮೊಮ್ಮನ ಪರಾಕ್ರಮಕೆ ಮನತಂದು ದಿವಿಜಸಂತತಿ ಪೊಗಳಲೂ॥ ೧॥

ರಾಗ ಭೈರವಿ, ಏಕತಾಳ.

ಇನ್ನೇನೆಂಬೆ ರಣದಲೀ। ಅಭಿ। ಮನ್ಯುವಿನಸ್ತ್ರಂಗಳಲೀ॥ ಚೂರ್ಣವಾದುದು ಗಜರಥವೂ। ಬಲು। ಜೀರ್ಣವಾದುದು ಕುರುಬಲವೂ॥ ೧॥ ಪಥಗಾಣದೆ ಮುಂದೆ ಸಿಕ್ಕೀ। ಅತಿ। ರಥರಿಳೆಯೊಳು ಧುಮ್ಮಿಕ್ಕೀ॥ ಅತಿ ಭಯದಲಿ ನಡುಗಿದರೂ। ಬಲು। ಸ್ತುತಿಸುತ ಪದ ಕೆರಗಿದರೂ॥ ೨॥ ಕೊರಳನು ಕಾಯೆಂದೆನುತಾ। ತಮ್ಮ। ಬೆರಳನು ಬಾಯೊಳಗಿಡುತಾ॥ ಶರಚಾಪವನಿಕ್ಕಿದರೂ। ನಿಜ। ಕರದಿ ತೃಣವ ಕಚ್ಚಿದರೂ॥ ೩॥

ಭಾಮಿನಿ.

ಅರಸ ಕೇಳಭಿಮನ್ಯು ಝಡಿತಕೆ। ಜರಿದುದಬುಜವ್ಯೂಹ ನೂಕಿದ। ಕರಿ ತುರಗ ಕಾಲಾಳು ನುಗ್ಗಾಯ್ತಪರಿಮಿತವಾಗೀ॥ ತರಣಿಸುತ ದ್ರೋಣಾದಿಗಳು ಮೈ। ಮರೆದರರ್ಜುನನಣುಗನುಗ್ರಕೆ। ಕುರುಕುಲಾಗ್ರಣಿ ಕಂಡು ಬೆರಗಾಗುತ್ತಲಿಂತೆಂದಾ॥ ೧॥

ರಾಗ ಪಂಚಾಗತಿ, ಮಟ್ಟೆತಾಳ.

ಭಳಿರೆ ಪಾರ್ಥನಣುಗ ನಿನ್ನ। ಬಲುಹಿಗಿನ್ನು ಸರಿಯದಾರು। ಹಲವರೇತಕೊಬ್ಬ ಸಾಕು। ಕುಲಕೆ ರತುನನೂ॥ ಫಲುಗುಣನು ಕೃತಾರ್ಥನಾದ। ನೊಲಿದು ನಿನ್ನ ಪಡೆದ ಬಗೆಯೊ। ಳಲಸದೆಂದ

ಕೌರವೇಂದ್ರ । ತಲೆಯದೂಗುತಾ ॥ ೧ ॥ ಎನುತ ಭಾರಿ ಧನುವ ಗೊಂಡು । ಕನಲಿ ಮನ್ನೆಯರನು ಜರೆದು । ತನಯುನೊಡನೆ ತರುಜಿ ನಿಂದ । ರಣಸಮರ್ಥನೂ ॥ ಅಣುಗ ನೀನು ಕೆಡಲುಬೇಡ । ಗುಣದಿ ಪೋಗು ಪೋಗೆನುತ್ತ । ಕಣೆಯ ಮಳೆಯುಗರೆದನಾಗ । ಲೆಣಿಕೆಯಿ ಲ್ಲದೇ ॥ ೨ ॥ ನಾನು ಅಣುಗನಾದಡೆನ್ನ । ಬಾಣಗಳಿಗೆ ಬಾಲತನವೆ । ಹೂಣೆ ನೋಡಿರೆನುತಲೆಚ್ಚ । ನಾಣೆ ಶರಗಳಾ ॥ ಕ್ಷೋಣಿಪತಿಗೆ ಘಾಯ ವಾಗಿ । ಕ್ಷೀಣವಾಯ್ತು ರಥವು ಧುರದಿ । ತ್ರಾಣಗುಂದಲೀಕ್ಷಿಸಿದನು । ದ್ರೋಣ ನೃಪನನೂ ॥ ೩ ॥

ಭಾಮಿನಿ.

ಅರಸ ಸಿಕ್ಕಿದನಕಟ ಬಾ ಬಾ । ತರಣಿಸುತ ಸೌಬಲ ಕೃಪಾ ದ್ಯರು । ಧರಿಸಿ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳನೆನುತೊದರಿದನು ಕಲಿ ದ್ರೋಣಾ ॥ ಹರಿವ್ರ ತತಿರಥರಾ ಕ್ಷಣವೆ ಕುರು । ವರನ ತೊಲಗಿಸಿದರು ಕಿರೀಟಿಯ । ತರಳ ಸನು ಮುಸುಕುತ್ತ ಮತ್ತಾ ದ್ರೋಣನಿಂತೆಂದಾ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಮಾರವಿ, ಏಕತಾಳ.

ಸೋತೆವು ನೀ ಗೆದ್ದವ ಶಿಶುಹತ್ಯದ । ಪಾತಕಕಂಜುವೆವೂ ॥ ಆತುಕೊ ಎಂದಾ ದ್ರೋಣ ಮಹಾಶರ । ವ್ರಾತವ ಮುಸುಕಿದನೂ ॥ ॥ ೧ ॥ ಶಿಶುತನದಲಿ ಶಂಬರನೆಂಬಸುರನ । ಅಸುಗೊಳ್ಳನೆ ಸ್ಮರನೂ ॥ ಶಶಿಧರಸುತ ಗುಹ ತಾರಕದೈತ್ಯನ । ಉಸುರನು ತೊಲಗಿಸನೇ ॥ ೨ ॥ ಶಿಶುವೇ ಪಾರ್ಥಕುಮಾರಕ ರಿಪುಭಟ । ರೆಸೆದಸ್ತ್ರಾವಳಿಯಾ ॥ ಕುಶಲದಿ ತರಿವುತ ಷಡುರಥರನು ಮಿಗೆ । ದೆಸೆಗೆಡಿಸಿದನಂದೂ ॥ ೩ ॥

ವಾರ್ಧಿಕ್ಯ.

ಗುರುಸುತನ ನೋಯಿಸಿ ರಣಾಗ್ರದೊಳ್ ಶಲ್ಯನಂ । ಮುರಿದೆಚ್ಚು ಕೃಪನುಗ್ರಮುಂ ಸಿಲಿಸಿ ಕೃತವರ್ಮ । ನುರವಣೆಯೊಳೆಸೆದು ದುಶ್ಶಾಸ ನನ ಗರ್ವಮುಂ ಮುರಿದನೊಂದೇ ಕ್ಷಣದೊಳೂ ॥ ದುರುಳ ಬಾಹ್ಲಿಕ ಸೋಮದತ್ತರಂ ಸದೆಬಡಿದು । ಧುರದೊಳ್ಮಹಾರಥರನೊಬ್ಬನೇ ಶಿಶು ಗೆಲಿದ । ನರರೆ ಕೌತುಕವೆಂದು ಕಂಡು ಕರ್ಣಂ ಬಂದು ತಡೆದನಾ ಬಾಲಕನನೂ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಭೈರವಿ, ಅಷ್ಟತಾಳ.

ಎಲವೊ ಬಾಲಕನೆ ಕೇಳೂ । ನಮ್ಮಯ ಕುರು । ಬಲವ ನೀ ಸಮರದೊಳೂ ॥ ಗೆಲಿದೆನೆನುತ ಹಿಗ್ಗಬೇಡವೆಂದೆಚ್ಚನು । ಬಲುತರ ಶರ ಗಳನೂ ॥ ೧ ॥ ನಾವು ಬಾಲಕರಹುದೂ । ನಮ್ಮಸ್ತ್ರದಿ । ನೀವು ಜೀವಿಸಿ ಕೊಂಬುದೂ ॥ ಠೀವಿಯ ನಾ ನೋಳ್ಪೆನೆಂದೆಚ್ಚನಭಿಮನ್ಯು । ಹಾವಳಿ ಏನೆಂಬೆನೂ ॥ ೨ ॥ ಮೂರಾರು ಮಾರ್ಗಣದೀ । ಕರ್ಣನ ಎದೆ । ಡೋರುಗಳೆದನುಗ್ರದೀ ॥ ಗಾರುಗೊಂಡೆದೆಯೂರಿ ಸೊರಗಿದ ರಣದಲಿ । ಪೂರಾಯ ಘಾಯದಲೀ ॥ ೩ ॥ ರವಿಜ ವೈಮುರೆಯಲಾಗಾ । ಕಾಣುತ ಶಲ್ಯ । ನವಘಡಿಸುತಲೆ ಬೇಗಾ ॥ ಕುವರ ನೀ ಫಡ ಹೋಗೆಂದೆಚ್ಚನು ಶರಗಳ । ಕಪಿದುದು ಸಮರದೊಳೂ ॥ ೪ ॥ ಬಾಲನೆಂದುಸುರಬೇಡಾ । ಎನ್ನಸ್ತ್ರಕೆ । ಬಾಲತ್ವವುಂಟೆ ನೋಡಾ ॥ ಆಳಿನಂಗವನೇನ ಬಲ್ಲೆ ಎಂದಭಿ ಮನ್ಯು । ಕೀಲಿಸಿದಸ್ತ್ರವನೂ ॥ ೫ ॥ ನರಜನ ಬಾಣಗಳಾ । ಖಂಡಿಸಿ ಶಲ್ಯ । ನುರುತರದಂಬುಗಳಾ ॥ ಸುರಿಯಲು ತರಿವುತ ಪದಿನೈದು ಬಾಣದೊ । ಳೊರಗಿಸಿದನು ಧುರದೀ ॥ ೬ ॥

ವಾರ್ಧಿಕ್ಯ.

ಅರಸ ಕೇಳ್ ಶಲ್ಯ ವೈಮುರೆಯಲವನನುಜ ಹುಂ । ಕರಿಸುತಭಿ ಮನ್ಯುವಂ ಧುರದೊಳಡಹಾಯ್ವುತಿರ । ಲೆರಡು ಶರದಿಂದವನ ಶಿರವ ನಿಳುಹಲು ಬಳಿಕ ಕಾದುವಭಟರ ಕಾಣೆನೂ ॥ ಮುರಿದು ಮಾದ್ರೇಶ ಮೋಹರವು ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟುತಿರ । ಲರಿಭಯಂಕರ ದ್ರೋಣನರಿತು ಕೃಪ ನಿಂಗೆ ವಿ । ಸ್ತರಿಸಿದಂ ಫಣೆಗಣ್ಣ ಹರನೀತ ಶಿಶುವೆ ಸಂಗರದೊಳಸದಳ ವೆಂದನೂ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಕೇತಾರಗೌಳ, ಅಷ್ಟತಾಳ.

ಗರುಡಿಯಾಚಾರ್ಯನ ನುಡಿ ಕೇಳಿ ಕೌರವ । ರರಸನು ಕಿಡಿಯಿ ಡುತಾ ॥ ಕರೆದು ಕರ್ಣನಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿಸುತಿರ್ದನಿವರು ಬಾ । ಹಿರರೆಂದು ಬಯ್ಯುತಲೇ ॥ ೧ ॥ ಬಿಡದರಿಭಟನ ಪೊಗಳುವರು ನೋಡೆಮ್ಮ । ಕಡೆ ಯವರಂಜುವಂತೇ ॥ ಕಡು ಖೂಳರೆಂಬೆನೆ ಗುರುಗಳು ನಾವಿಂತು । ಪಡೆದ ಸುಕೃತವೆಂದನೂ ॥ ೨ ॥ ನುಡಿಯ ಕೇಳ್ದನುಜ ದುಶ್ಶಾಸನನು

ಗ್ರದಿ । ಘುಡುಘುಡಿಸುತಲೆಂದನೂ ॥ ಬಿಡು ಚಿಂತೆ ವಿಪ್ರರ ನಡತೆಗಳ್ಳಿ ಸೆನ್ನ । ಬಿಡು ಸಂಗರಕೆ ಬೇಗದೀ ॥ ೩ ॥ ದೇವ ದಾನವರ ಸಮಾನವೆ ನೋಡೆನ್ನ । ಕೀವಿಯು ಸಂಗರದೀ ॥ ತೀವಿದ ರಿಪುಭಟನನು ತಲೆಗಡಿವೆ ನೆಂ । ದಾ ವೀರ ಪೊರವಂಟನೂ ॥ ೪ ॥

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ತ್ರಿವುಡೆತಾಳ.

ಭೇರಿ ಡಂಕ ನಗಾರಿಗಳು ಮಿಗೆ । ಭೋರಿಡುತ ನಾಲ್ದೆಸೆಯು ಕಂಪಿಸೆ । ಭೂರಿ ಬಿರಿದುಗಳಿಂದ ಪೊರಟನು । ದಾರ ಭಟನೂ ॥ ೧ ॥ ಭೂರಿ ಬಲಸಹ ಬರಲಿಕಿತ್ತಲು । ಸಾರಥಿಗೆ ಸೂಚಿಸಿದನಾ ರಣ । ಧೀರ ಪಾರ್ಥಜ ಭುಜವನೊದರಿಸು । ತಾರುಭಟಿಸೀ ॥ ೨ ॥ ಕೇಳು ಸಾರಥಿ ಎರಡು ಶರದಲಿ । ಸೀಳಿ ಬೆನ್ನಲಿ ಕರುಳ ತೆಗೆವೆನು । ಖೂಳನನು ನೀ ನೋಡು ಮಮ ಕ । ಟ್ಟಾಳುತನವಾ ॥ ೩ ॥ ಎನುತ ಕೊನೆಮೀಸೆಗಳ ತಿರುಹುತ । ಧನುವ ಝೇಂಕರಿಸಲು ಜಗತ್ತ್ರಯು । ಘನ ಪರಾಕ್ರಮ ಕದುರೆ ಕೌರವ । ನನುಜಗೆಂದಾ ॥ ೪ ॥ ಭೀಷಣನು ನೀನಹುದೆಲವೊ ಮ । ಶ್ಯಾಸನನೆ ಕೇಳ್ ನಿನ್ನ ಭಂಗಿಸ । ದೀಸಕಂಜಿದರೆನಗೆ ಶರಸ । ನ್ನ್ಯಾಸವಿನ್ನೂ ॥ ೫ ॥

ರಾಗ ಮಾರವಿ, ಮಟ್ಟೆತಾಳ.

ಎಂದ ಮಾತಿಗೇ । ಕೌರವಾನುಜಾ । ನಿಂದು ನೂರು ಶರವನೆಚ್ಚ । ನಂದು ನರಜಗೇ ॥ ೧ ॥ ಭೀಮ ಫಲುಗುಣಾ । ರೆಂಬವರೊಳು ಸಂ । ಗ್ರಾಮ ಕೊಡುವುದುಚಿತ ನೀನು । ಹುಡುಗನಾದೆಲಾ ॥ ೨ ॥ ಕೊಳಚೆ ನೀರನೂ । ದಾಟಲರಿಯದೇ । ಜಲಧಿ ಕಾಲ ಹೊಳೆಯಿದೆಂಬ । ಶೌರ್ಯ ವೇತಕೇ ॥ ೩ ॥ ಭೀಮ ಪಾರ್ಥರಾ । ಗೊಡವೆಯೇತಕೋ । ನೀ ಮೊದಲು ಸೆಣಸಿ ಜೀವಿ । ಸೆನ್ನ ಕೈಯಲೀ ॥ ೪ ॥ ಎನುತನೇಕ ಮಾ । ರ್ಗಣಗಳಿಂದಲೀ । ಕನಲಿ ಕವಿಯಲೆಂಟು ದೆಸೆಯು । ಕಾಣದಿದ್ದವೂ ॥ ೫ ॥

ವಾರ್ಧಿಕ್ಯ.

ಅಭಿಮನ್ಯು ಬಿಟ್ಟ ಪ್ರತಿಕೂಲ ಶರಜಾಲಮಂ । ಸುಭಟನುರೆ ಕನಲುತ್ತ ತಡೆಗಡಿಯಲಾ ತರುಣ । ನಬುಧಿಘೋಷದಿ ಬರುವ ಕರಿತುರಗ

ಸಂದಣಿಯು ಸವರಿ ಬಲು ಸೈನಿಕರನೂ ॥ ರಭಸದಿಂದೆದ್ದಾಗ ಕೊಚ್ಚಿದವು ಮುಚ್ಚಿದವು। ಅಭಿನವೋದ್ಭಾಸದಿಂ ಬೀರಿದವು ತೂರಿದವು। ನಭ ಕಡರುವಂದದಿ ವರೂಥಗಳ ಯೂಥಗಳನೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯನೂ ॥ ೧॥

ಭಾಮಿನಿ.

ರಾಯ ಕೇಳಭಿಮನ್ಯುಬಾಣನಿ। ಕಾಯವನು ಸದೆಬಡಿದು ಬಹುತರ। ಸಾಯಕವ ಬಿಡಲದನು ಖಂಡಿಸಿ ಪಾರ್ಥಸುತನೆಂದಾ ॥ ತಾಯಿಗಪಮಾನವನು ಮಾಡಿದ । ನಾಯಿ ನಿನ್ನನು ಕೊಲುವೆನೆಂದರೆ । ವಾಯುಪುತ್ರನ ಭಾಷೆಗಂಜುವೆನೆಂದು ತೆಗೆದೆಚ್ಚಾ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಸಾಂಗತ್ಯ, ರೂಪಕತಾಳ.

ರಾಯ ಜನಮೇಜಯ ಕೇಳಿತ್ತಲಭಿಮನ್ಯು । ಸಾಯಕದಲಿ ಮಶ್ಯಾಸನನೂ ॥ ಘಾಯವಡೆದು ಗರ್ವಗುಂದಿ ಮೂರ್ಛಿತನಾಗ। ಲಾಯೆಡೆಯಲಿ ಕರ್ಣ ತಡೆದಾ ॥ ೧ ॥ ಮಗುವೆನುತೊಮ್ಮೆ ನಾ ಬಿಟ್ಟರೆ ಗರ್ವದಿ । ಮಿಗುವರಿದೆಮ್ಮಯ ಬಲವಾ ॥ ಹಗರಣಗೊಳಿಸಿದೆ ಫಡ ಫಡೆಂದಡಹಾಯ್ದು। ತೆಗೆದೆಚ್ಚನಸ್ತ್ರಸಂಕುಲವಾ ॥ ೨ ॥ ಬಲ್ಲೆ ನೀ ಬಾಯಬಡಿಕನೆಂದು ನಿನ್ನನು । ಕೊಲ್ಲಲು ಪಿತನು ಕೋಪಿಸುವಾ ॥ ನಿಲ್ಲು ನಿಲ್ಲಾದರೆಂದೆನುತೆಂಟು ಶರದಿಂದ। ಬಿಲ್ಲ ಖಂಡಿಸಿ ಭೀಕರಿಸಿದಾ ॥ ೩ ॥ ಶರಹತಿಯಲಿ ನಿರಾಯುಧನಾಗಿ ಭಯಗೊಂಡು । ತರಹರಿಸಿದ ಕರ್ಣನಂದೂ ॥ ಸುರಿವ ರಕ್ತದಿ ತೇರು ತೋದುದು ಸಾರಥಿ। ತಿರುಗಿಸಿದನು ಬೇಗ ರಥವಾ ॥ ೪ ॥ ಪಿತನಿಂತು ಘಾಯವಡೆದನೆಂಬುದರಿತಾಗ। ಸುತ ವೃಷಧ್ವಜ ಬಂದು ತಡೆದೂ ॥ ಅತಿರಥನೊಡನಾತ ಕಾದಲ್ಕೈದಂಬಿಲಿ। ಮಥಿಸಿದ ಕರ್ಣನಂದನನಾ ॥ ೫ ॥

ಭಾಮಿನಿ.

ಕೆಲಬರೀ ಪರಿಯಿಂದ ಮಡಿದರು । ಕೆಲಬರತಿ ಘಾಯದಲಿ ನೊಂದರು । ಕೆಲಬರಾಯುಧಗಳನು ಬಿಟ್ಟೋಡಿದರು ಸಂಗರದೀ ॥ ನಿಲದೆ ಕುರುಸೇನಾಸಮುದ್ರವು । ಕಲಕಿತಭಿಮನ್ಯುವಿನ ಝಡಿತಕೆ । ವಿಲಯಭೈರವನೆನಿಸಿ ತೋರಿದನಾ ಮಹಾರಣದೀ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಮಾರವಿ, ಝಂಪೆತಾಳ.

ಇತ್ತಲಭಿಮನ್ಯು ಷಡುರಥರೊಡನೆ ಕಾದುತಿರ। ಲತ್ತ ಧರ್ಮಜ ಮನದಿ ಚಿಂತಿಸುತಲೆಂದಾ ॥ ಪುತ್ರನೊಬ್ಬನೆ ಪೋದನೇನಾದನೋ ಕಾಣೆ । ಸತ್ವಾತಿಶಯ ಭೀಮ ಪೋಗಯ್ಯ ರಣಕೇ ॥ ೧ ॥ ನಕುಲ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ ದ್ರುಪದಾ ವಿರಾಟ ಸಾ। ತ್ಯಕಿ ಸಹಿತ ಪೋಗಿರ್ರೈ ತಡ ಮಾಡದೀಗಾ ॥ ಸಕಲ ಸೈನಿಕ ಸಹಿತ ತೆರಳಿ ಬೆಂಬಲವಾಗಿ। ಸುಕು ಮಾರಕನ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಾರಯ್ಯಾ॥ ೨ ॥ ಕರಿ ತುರಗ ರಥ ಸಹಿತ ಸೈನಿಕರನೊಡಗೊಂಡು। ಪೊರಟರರಸಗೆ ನಮಿಸಿ ಪರುಠವಣೆಯಿಂದಾ॥ ಮೊರೆದುವಗಣಿತ ವಾದ್ಯ ಭೇರಿ ತಂಬಟೆ ಕಹಳೆ। ತರತರದಿ ನೆಲನದು ರುವಂತೆ ಘೋಷದಲೀ ॥ ೩ ॥

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ತ್ರಿವುಡೆತಾಳ.

ಗದೆಯ ತಿರುಹುತ ಸಿಂಹನಾದದೊ। ಳೊದರಿ ಮಗನಾವೆಡೆಯೆಃ ನುತ ಬಲು। ಕದನಕಲಿಗಳ ದೇವ ಭೀಮನು। ಮೊದಲು ನಡೆದಾ ॥ ॥ ೧ ॥ ಪೃಥಿವಿ ಕಂಪಿಸೆ ಭೀಮಸೇನನ। ರಥದ ಪಹಿಲಕೆ ಬರಲು ಬಾಗಿಲೊ। ಳತಿರಥರ ತಡೆದನು ಜಯದ್ರಥ। ಖತಿಯೊಳಿರದೇ ॥ ೨ ॥ ತೆರಹುಗೊಡು ಫಡಫಡ ಜಯದ್ರಥ। ಹೊರತೆಗೆದು ನಿಲ್ಲೆಂದು ಹೂಣಿಗ। ರುರುಬಿದಡೆ ಮಾರಾಂತು ನಿಂದನು। ಹರನ ವರದೀ ॥ ೩ ॥ ತೆರಹು ಗೊಡೆನಿಂದಿನಲಿ ನಡೆನಡೆ। ಮರೆದು ಕಳೆಯಭಿಮನ್ಯುವನು ಶಶಿ। ಧರನ ಕಾರುಣ್ಯಾವಲೋಕನ। ವಿರುವುದೆನಗೇ ॥ ೪ ॥ ಖೂಳ ನಿನಗೀ ಗರ್ವವೇಕೆಲೊ। ಬೋಳುಗೈದುದನರಿಯೆ ತೊಲಗೆಂ। ದಾಳು ಬಿಂಕದಿ ಕೊಟ್ಟ ಬಲುತರ। ಕಾಳಗವನೂ ॥ ೫ ॥ ನರ ಹೊರತು ನಿಮ್ಮಿಗ ನಾಲ್ವರ। ಸರಕುಮಾಡುವನಲ್ಲ ಹೋಗೆಂ। ದುರುತರಾಸ್ತ್ರವ ಕವಿಯ ಲನಿಲಜ। ನರಿತು ನುಡಿದಾ ॥ ೬ ॥

ಭಾಮಿನಿ.

ಎಲೆ ಜಯದ್ರಥ ಕೇಳು ನಿನ್ನಯ। ತಲೆಯುಗೊಂಬನು ನಾಳೆ ಫಲುಗುಣ। ತಿಳಿದುಕೋ ಎಂದಬ್ಬರಿಸುತಲ್ಲಿಂದ ಮರಳಿದನೂ॥ ಉಳಿದ

ಸುಭಟರು ಕಾದಲಾರದೆ। ಕಳವಳಿಸಿ ತಿರುಗಿದರು ದುರ್ಗದೊ। ಳಳವಿಗೊಡುತಭಿಮನ್ಯು ಮೆರೆದನು ನರನ ಪ್ರತಿಯಾಗೀ ॥ ೧ ॥

ವಾರ್ಧಿಕ್ಯ.

ಅವನಿಪತಿ ಕೇಳಿತ್ತಲಭಿಮನ್ಯು ಸಮರದೊಳ್। ಸವರಿದಂ ಪದಿನೆಂಟುಸಾವಿರ ಗಜಂಗಳಂ। ವಿವರಿಸಲ್ಕೈವತ್ತುಸಾವಿರ ತುರಂಗ ಮೂವತ್ತುಸಾವಿರ ರಥಿಕರಾ ॥ ಬವರದೊಳ್ ಗೆಲಿದು ಲಕ್ಷ ಪದಾತಿಗಳನೊರೆಸಿ। ತವಕದಿಂ ವೀರ ಶಲ್ಯಕುಮಾರನಂ ಮುರಿಯು। ಲವಗಡಿಸುತಾಕ್ಷಣದಿ ದುರ್ಯೋಧನಾತ್ಮಜರ್ ಪಾರ್ಥಿಯುಂ ತಡೆದೆಂದರೂ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಮಟ್ಟೆತಾಳ.

ಸುರಪಸುತಕುಮಾರ ಕೇಳು ಶಲ್ಯಸುತನನೂ। ಮುರಿದೆನೆಂಬ ಗರ್ವ ಬೇಡ ನಿನ್ನ ಒಡಲನೂ ॥ ಭರದಿ ಶೀಳಿ ತೆಗೆವೆವೀಗ ನಮ್ಮ ಸಖಸನೂ। ಪರಿಕಿಸೆನುತ ಕರೆದರಾಗ ಸರಳಮಳೆಯನೂ ॥ ೧ ॥ ಅಹುದು ನಿಮಗೆ ಮಿತ್ರನಾದಡಾತನೊಗ್ಗಿಲೀ। ವಿಹಿತದಿಂದ ಪವಡಿಸುವುದೆನುತ್ತ ಭರದಲೀ ॥ ಗಹಗಹಿಸುತಲೆರಡು ಶರದಿ ಲಕ್ಷಣಾದ್ಯರಾ। ಸಹಿತ ಕೆಡಹಿದನು ತ್ರಿಪಂಚ ಶರದೊಳೆಲ್ಲರಾ ॥ ೨ ॥ ಇಂತು ಕುವರಸಂತತಿಯನು ಸಂಹರಿಸಿದನೂ। ಚಿಂತಿಸುತಲೆ ಕೌರವೇಂದ್ರ ಕಾಣುತೆಂದನೂ ॥ ಪಂಥ ಸುಡುಸುಡಿವರು ಬಂದು ಪೊಕ್ಕ ಮನೆಗಳೂ। ಎಂತು ಹಾಳು ಬೀಳದಿಹುದೆ ದ್ರೋಣ ಕಲಿಗಳೂ ॥ ೩ ॥

ರಾಗ ನೀಲಾಂಬರಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಇಕ್ಷುಚಾಪನಂತೆ ತೋರ್ಪ। ಲಕ್ಷಣಾ ಹಾ ಮಗನೇ ॥ ಅಕ್ಷಿಗಳ ತೆರೆದೀಗೆನ್ನ। ನೀಕ್ಷಿಸಿ ಮಾತಾಡೂ ॥ ೧ ॥ ಷಡುರಥರಿದ್ದೆನ್ನ ಸುತರ। ಬಿಡದೆ ವೈರಿಭಟನಾ ॥ ಜಡಿವಾಯುಧಕಾಹುತಿಯ ಕೊಟ್ಟು। ಮಿಡುಕಾಡುವರಲ್ಲಾ ॥ ೨ ॥ ಸಾಲದೇ ಪಾಂಡವರ ಕುಲಕೆ। ಬಾಲನೀತನೊಬ್ಬಾ ॥ ಖೂಳರಿವರ ಮಾತ ಕೇಳಿ। ಮೂಲವಳಿದುದಕಟಾ ॥ ೩ ॥

ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಝಂಪೆತಾಳ.

ಆಳಿದಸಮೂದಲೆಯು ಗಾಳಿ ಬರೆ ಖತಿಶಿಖಿ ಚ। ಡಾಳಿಸಿತು ಸುಭಟರೆಲ್ಲರಿಗೇ ॥ ಡಾಳಿಸುವ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳ ಧರಿಸಿ ಮುತ್ತಿದರು। ಬಾಲಕನ

ಮೇಲೆ ಮೇಲಸ್ಸಾಯಿದ್ದೂ ॥ ೧ ॥ ರವಿತನಯ ಶಲ್ಯ ಗೌತಮಿ ಕೌರವನ ತಮ್ಮ। ತವಕಿಸುತ ದ್ರೋಣಸುತ ಸಹಿತಾ॥ ಇವರು ಷಡುರಥರೊಂದು ಗೂಡಿ ಮುತ್ತಿದರು ವಾ। ಸವನ ಮೊಮ್ಮನ ರಣಾಂಗಣದೀ ॥ ೨ ॥ ಎಲವೊ ಶಿಶುವೆಂದೊಂದು ಬಾರಿ ಬಿಟ್ಟೆವು ಕೇಳು । ತಿಳಿಯದುಮ್ಮಹ ದಿಂದ ಕುಣಿವೇ ॥ ಫಲುಗುಣನ ಕರೆಸಿಕೋ ಬೆಂಬಲಕೆ ಕೆಡದಿರೆಂ। ದಲಗುಗಳ ಭಟರೆಚ್ಚರೊಡನೇ॥ ೩॥ ಪಾರ್ಥ ಪರಿಯಂತೇಕೆ ಗೋಗ್ರಹ ಣದಲಿ ಬಲು ಸ। ಮರ್ಥಿಕೆಯ ತೋರಿದವರಹುದೂ॥ ವ್ಯರ್ಥ ಕೌರವನ ದ್ರವ್ಯವ ತಿಂದು ಜೀವಿಸುವ । ಧೂರ್ತರೆಂದೆಚ್ಚನಭಿಮನ್ಯೂ ॥ ೪ ॥ ಭಳಿರೆ ಬಿಲ್ಲಾಳುತನ ಬಿಂಕದಲಿ ಶಿವನು ನೀ। ನಿಳೆಯೊಳೆಣೆಯಿಲ್ಲೆಂದು ಪೊಗಳೀ ॥ ಕಲಶಭವನೆಚ್ಚಡಾ ಶರವನೆಲ್ಲವ ತರಿದು । ತಲೆ ಕೆಳಗು ಮಾಡಿದನು ಕ್ಷಣದೀ ॥ ೫ ॥

ಕಂದಪದ್ಯ.

ಕಳವಳಿಸುತ್ತಭಿಮನ್ಯುವಿ । ಗಳುಕಿ ಮಹಾರಥರೆಲ್ಲರು ಮಿಗೆ ಪಿಂತಿರುಗಲ್ ॥ ತಳುವದೆ ಕೌರವನವರಂ । ಪಳಿದುರೆ ಜರೆಯಲು ಗುರುವಾಲೋಚಿಸುತೆಂದಂ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ತ್ರಿವುಡೆತಾಳ.

ಏನ ಮಾಡುವುದಿನ್ನು ಪ್ರಳಯ ಕೃ। ಶಾನುವಲ್ಲಾ ಪಾರ್ಥನಾ। ಸೂನು ಮುತ್ತಿವನೊಳು ಸೆಣಸಲೀ। ಶಾನಗಳವೇ ॥ ೧ ॥ ರಾಯನುಸು ರುವ ನುಡಿಯು ಕುಂತದ। ಘಾಯದಂತೇ ಝೋಂಪಿಸೀ। ಕಾಯುವನು ಜೆರಸುವುದು ಬದುಕಲು। ಪಾಯವಿಲ್ಲಾ ॥ ೨ ॥ ಮುಂದೆ ಪಸುಳೆಯ ಬಾಣ ಕೊಲುವುದು। ಹಿಂದೆ ನೃಪನಾ ಗಾಢದಾ। ಕಂದುಮೊತುಗ ಳಿರಿವುದಿದಕಾ। ನೊಂದ ಕಾಣೇ ॥ ೩ ॥ ಕರ್ಣ ಬಾ ಬಾ ವೈರಿಭುಜಗ ಸು। ಪರ್ಣ ನೀನೂ ತಡೆಯದೇ। ಪೂರ್ಣಶೌರ್ಯನ ಕೈಯ ಧನುವನು। ಚೂರ್ಣಮಾಡೈ ॥ ೪ ॥

ವಾರ್ಧಿಕ್ಯ.

ಕಲಶಸಂಭವನೆಂದ ನುಡಿಗೆ ರವಿಜಂ ಪೇಳ್ದ। ಸುಲಭವೆ ಮಹಾ ರಥರ್ ಕದನಲಂಪಟರೆಮ್ಮ। ಕಲಹಕಿದಿರಾದ ಶಿಶುವಂ ಜೈಸಲಾರದೇ

ಧನುವ ಖಂಡಿಪುದುಚಿತವೇ॥ಗೆಲಿದರದು ಗರುವಿಕೆಯೆ ಲೋಕಸಾಮ್ಯದ ನುಡಿಯೆ। ಛಲದಂಕ ನೀನೀಗ ನುಡಿದ ಮಾತಿನ ಬಗೆಗೆ। ಸಿಲುಕುವವ ನಾನಲ್ಲ ಬಲು ದೋಷಕೊಳಗಪ್ಪೆನೆಂತೆನಲು ಗುರು ನುಡಿದನೂ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ತ್ರಿವುಡೆತಾಳ.

ಕೇಳು ರವಿಸುತ ನಿನ್ನದೀ ವಾ। ಚಾಳತನವಿದು ಬೇಡವಿಂದಿಗೆ। ಕಾಳಗದೊಳೀ ಕುವರ ನಮ್ಮನು। ಬಾಳಗೊಡನೂ ॥ ೧ ॥ ಚಾಪವಿರ ಲವನೊಡನೆ ಶಿವನಿಂ। ದಾಪುದಲ್ಲೈ ರಣವ ಜೈಸಲು। ತಾಪ ಬಿಟ್ಟಿಶಿ ಜವದಿ ಖಂಡಿಸು। ಪಾಪವಿಲ್ಲಾ ॥ ೨ ॥ ಭೂಮಿಪಾಲಕನುಳಿಯಲೋ ಸುಗ। ಕಾಮಿಸಲು ನಿನಗಿಲ್ಲ ದೋಷವು। ಸ್ವಾಮಿಕಾರ್ಯದಿ ನಿಂಜೆ ಸೋಕುವು। ದೀ ಮಹಾತ್ಮಾ ॥ ೩ ॥

ಭಾಮಿನಿ.

ಹಿಂದೆ ರವಿಸುತ ಗುರು ನೃಪಾನುಜ। ರೊಂದು ಕಡೆಯಲಿ ಕಾದಿದರು ಮಿಗೆ। ಮುಂದೆ ದ್ರೋಣನ ಸುತ ಸಹಿತ ರಿಪುಭಟನ ಕೆಣಕಿದರೂ ॥ ಸಿಂದು ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರದಲಿ ಚಾಪವ। ನಂದು ಮುಕ್ಕಡಿಯಾಗಿ ಕಡಿಯಲು। ಮಂದಹಾಸದಿ ತಿರುಗಿ ಕರ್ಣನ ಕಂಡನಭಿಮನ್ಯು ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಮಧ್ಯಮಾವತಿ, ಅಷ್ಟತಾಳ.

ಧೀರನಹುದೆಲವೋ। ಕರ್ಣನೆ ರಣ। ಶೂರನಹುದೆಲವೋ। ಧಾರುಣಿಯೊಳಗಿದಿರಿಲ್ಲ ಸಂಗರ ವೀರ ॥ ಧೀರನಹುದೆಲವೋ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಚೋರನಂದದಿ ಹಿಂದೆ ನಿಂತೇ। ರೂಪು। ದೋರದೆ ಬಾಣವನಾಂತೇ। ಓರೆಯೊಳ್ ಧನುವ ಖಂಡಿಸಿದೆ ಈ ವಿದ್ಯವ। ನ್ಯಾರು ಕಲಿಸಿದರಯ್ಯಾ। ಲೋಕದಿ ಕೀರ್ತಿ। ಸಾರವ ಪಡೆದೆಯಯ್ಯಾ। ಕ್ಷತ್ರಿಯರೊಳು। ದಾರನೆಂತಾದೆಯಯ್ಯಾ ॥ ಕರ್ಣನೆ ರಣ। ಧೀರನಹುದೆಲವೋ ॥ ೧ ॥ ಕರದ ಚಾಪವು ಪೋದರೇನೂ। ಖಡ್ಗ। ವಿರಲು ಶೌರ್ಯವ ನೋಡು ನೀನೂ। ಶಿರವ ಚೆಂಡಾಡಿ ಶಾಕಿನಿ ಢಾಕಿನಿಯರಿಗೆ। ಪರಿತೋಷಬಡಿಸುವೆನೂ। ಸಂಗರದಿ ನೆ। ತ್ತರವನ್ನೆ ಕುಡಿಸುವೆನೂ। ಉಳಿದವರೆಮ। ಪುರಕೀಗ ಕಳುಹುವೆನೂ ॥ ಕರ್ಣನೆ ರಣ। ಧೀರನಹುದೆಲವೋ ॥ ೨ ॥

ಭಾಮಿನಿ.

ಎನಲು ಲಜ್ಜಿತನಾಗಿ ಕರ್ಣನು । ಧನು ಮುರಿಯೆ ದ್ರೋಣಾದಿ ನಾಯಕ । ರನುವರದಿ ರಥ ಟಿಕ್ಕೆ ಸಾರಥಿ ಸಹಿತ ಕೆಡಹುತಲೀ ॥ ಕಣೆ ಗರೆಯಲತಿ ಧೈರ್ಯದಲಿ ನರ । ತನಯು ಖಡ್ಗವಗೊಂಡು ರಿಪುಕಾ । ನನವ ಸವರುತ ಬೀದಿವರಿದನು ಕಣನ ಚೌಕದಲೀ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಪಂಚಾಗತಿ, ಮಟ್ಟೆತಾಳ.

ವೀರ ಪಾರ್ಥನಣುಗ ಖಡ್ಗ । ಧಾರೆಯಲಿ ವಿರೋಧಿಭಟರ । ಸೂರೆಗೊಂಡು ಪೊಯ್ದನಾಗ । ಜೇರೆ ರಥಿಕರಾ ॥ ಆರುಭಟೆಗೆ ನಿಲ್ಲದ ಹಿತ । ವಾರ ಬೆದರುತಿರಲು ಕಂಡು । ಕೌರವೇಂದ್ರ ಜರೆದ ಸಮರ । ಶೂರರೆಲ್ಲರಾ ॥ ೧ ॥ ಸೋತನೆಂದು ಹೆಮ್ಮೆ ನುಡಿವಿ । ರೀತನ್ಯಾರು ನಮ್ಮ ಸುಭಟ । ವ್ರಾತವನ್ನು ಸವರಿ ಬರುವ । ಭೀತಿಯಿಲ್ಲದೇ ॥ ಏತಕಿನ್ನು ನಿಮಗೆ ಶೌರ್ಯ । ವಾತಗೆರಗಿರೆನಲು ಭುಜಬ । ಲಾತಿಶಯರು ಮತ್ತೆ ಗಜ ವ । ರೂಥವಡರುತಾ ॥ ೨ ॥ ಘಡಘಡೆನುತ ವೀರ ಕರ್ಣ । ನಡೆಸಿ ಬರೆ ರಥಾಶ್ವಗಳನು । ಜಡಿವುತಪ್ಪಳಿಸಲು ಕಂಡು । ಕಡಿದನಸಿಯನೂ ॥ ಒಡನೆ ಖತಿಯುಗೊಂಡು ರಥ ನೂ । ರಡಿಯ ನೂಕಿ ಪೋದಡಿನಜ । ಕಡುಗಿ ದಿವ್ಯಶರದಿ ಕರವ । ಪೊಡವಿಗಿಳುಹಿದಾ ॥ ೩ ॥ ಮರುಳು ಸೂತ ತನುಜ ಕೇಳು । ಕರವು ಪೋದಡೇನು ಭುಜದ । ಸಿರಿಗೆ ಕೊರತೆ ಬಪ್ಪು ದುಂಟೆ । ಪರಿಕಿಸೆನುತಲೀ ॥ ಭರದಿ ರಥದ ಚಕ್ರಗೊಂಡು ತಿರುಹುತಿನಜ ಗೆರಗಿ ಬೊ । ಬ್ಬಿರಿದು ರಥ ತುರಂಗಮವ ನು । ಗ್ಗರಿದ ನಿಮಿಷದೀ ॥ ೪ ॥

ವಾರ್ಧಿಕ್ಯ.

ಮೆಟ್ಟಿದಂ ಗಜ ರಥ ತುರಂಗ ಕಾಲಾಳ್ಗಳಂ । ಕಟ್ಟಿದಂ ಕಾದುತಿಹ ಸುಭಟರಾಯುಧಗಳಂ । ಕುಟ್ಟಿದಂ ಷಡುರಥರನಡಹಾಯ್ದು ಸಮರದೊಳ್ ಗಜರಿ ವೀರಾವೇಶದೀ ॥ ಮೆಟ್ಟಿದಂ ಕುರುಪತಿಯ ಸೇನಾಧಿನಾಯಕರ । ನೊಟ್ಟಿದಂ ನುಗ್ಗರಿವುತೆಮಪುರಕೆ ರಿಪುಬಲವ । ನಟ್ಟಿದಂ ಭೂಪ ಕೇಳದ್ಭುತವನೇನೆಂಬೆ ಸುರತತಿಯು ಬೆರಗಾಗಲೂ ॥ ೧ ॥

ಭಾಮಿನಿ.

ಅರರೆ ಹರಿಯ ರಥಾಂಗವೆನಲ । ಬ್ಬರಿಸಿ ಹೊಯ್ದನು ಮತ್ತೆ ಕರ್ಣನು । ತರುಬುತಿಪ್ಪತ್ತೈದು ಬಾಣದೊಳೆಚ್ಚನರಿಭಟನಾ ॥ ಶರ ಮಯುವು ಸರ್ವಾಂಗದಿಂದಿರ । ಲರಿಯುದಭಿಮನ್ಯುವಿನ ಝುಡಿತಕೆ । ಮರಣವನು ನೆನೆವಂತೆ ದುಶ್ಯಾಸನನ ಸುತ ತಡೆದಾ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ನಾದನಾಮಕ್ರಿಯೆ, ಅಷ್ಟತಾಳ.

ಎಲವೊ ಪಾರ್ಥನ ಸುತ ಕೇಳಿಂದೂ । ನಿನ್ನ । ತಲೆಯಗೊಂಬೆನು ನಿಮಿಷದೊಳೆಂದೂ ॥ ಪೊಳೆವ ಖಡ್ಗವಗೊಂಡು ಬರಲಾಗಾ । ಆತ । ನೊಳಪೊಕ್ಕು ಕಾದಿದನತಿಬೇಗಾ ॥ ೧ ॥ ಕರಹತಿಯೊಳಗೆ ಡೆಂಡೆಣಿಸುತಾ । ಧರೆ । ಗುರುಳಿ ಧಿಮ್ಮನೆ ಮತ್ತೆ ತಿರುಗುತಾ ॥ ಸರಿಯಾಗಿ ಹೆಣಗಿದವ ರಿಬ್ಬರೂ । ಕಂಡು । ಸುರರಾಗ ಭಳಿಭಳಿರೆಂದರೂ ॥ ೨ ॥ ಅರಿಯ ಕೃಪಾ ಣದ ಘಾಯದೀ । ತರ । ಹರಿಸುತಲೆದ್ದತಿ ಶೌರ್ಯದೀ ॥ ಶಿರಕೆರಗಲು ಧರೆಗುರುಳಿದಾ । ಕಂಡು । ಸುರಪನ ಮೊಮ್ಮ ವಿಶ್ರಮಿಸಿದಾ ॥ ೩ ॥

ರಾಗ ಸಾಂಗತ್ಯ, ರೂಪಕತಾಳ.

ಕಾಳಗಿಚ್ಚೆದ್ದು ಭಡಾಳಿಸಿ ನಿಲುವಂತೆ। ಬಾಲಕನಸ್ತ್ರತಲ್ಪದಲೀ ॥ ತೋಳದಿಂಬಿನೊಳಿರೆ ಕೌರವಾತ್ಮಜರಂದು । ಕಾಲೆಡೆಯಲಿ ಕೆಡೆದಿ ರಲೂ ॥ ೧ ॥ ಬಿಗಿದ ಹುಬ್ಬಿನ ಬಿಟ್ಟ ಕಂಗಳತ್ಯುಗ್ರದಿ । ಹೊಗರು ಮೋರೆಯ ಹೊಸ ಪರಿಯಾ ॥ ವಿಗಡ ಭಟಾಗ್ರಣಿ ಶಸ್ತ್ರಶಯನದಲ್ಲಿ । ಝುಗಝುಗಿಸುತಲಿರ್ದನಂದೂ ॥ ೨ ॥ ಸಾವ ಹರೆಯವೆ ಬಾಲಗೆ ಶಿವ ಶಿವ ಎಂದು । ದೇವಾಳಿ ಮರುಗೆ ವಾಸವನಾ ॥ ಸಾವಿರಾಲಿಗಳಲ್ಲಿ ಒರತೆ ಪುಟ್ಟಿತು ಪೌತ್ರ । ಭಾವ ಸ್ನೇಹದೊಳಳಲಿದನೂ ॥ ೩ ॥ ಷಡುರಥ ರೊಂದಾಗಿಕೊಂಡೊಬ್ಬ ಹಸುಳೆಯ । ಹೊಡೆದರು ಹೇಸಿಕೆಗೊಳದೇ ॥ ಸುಡು ಸುಡು ಕೌರವಾದಿಗಳ್ಯಾವ ವೀರರೆಂ । ದಡಿಗಡಿಗಾಡಲು ಸುರರೂ ॥ ೪ ॥ ಹಲವು ಗಜ ಒಂದಾಗಿ ಸಿಂಹನ ಮರಿಯನ್ನು । ಕೊಲಿ ಸಿದಂತಾಯ್ತೆಂದನಿಂದ್ರಾ ॥ ಕಳುಹಿದನಪ್ಸರಸ್ತ್ರೀಯರ ಬೇಗದಿ । ಹೊಳೆವ ವೀರನ ಕರೆತರಲೂ ॥ ೫ ॥

ವಾರ್ಧಿಕ್ಯ.

ಶರದಿಂದುಮುಖಸಾಂದ್ರಭಾಸದಿಂ ತೋಷದಿಂ । ಸುರುಚಿರಾಮಯ ರತ್ನಹಾರದಿಂ ಪೂರದಿಂ। ಪರಿಮಳಿಪ ದಿವ್ಯತರ ಗಂಧದಿಂ ಚಂದದಿಂ ಹೊಂಗಲಶಕುಚಭಾರದೀ ॥ ಮೆರೆವ ಎಳೆಲತೆಯಂತೆ ಬಳುಕುತಂ ತುಳುಕುತಂ। ಕಿರುನಗೆಯ ಮೊಗದ ಗುಣಶೀಲೆಯರ್ ಬಾಲೆಯರ್। ಮೊರೆವ ಘನವಾದ್ಯರವ ತ್ವರಿತದಿಂ ಭರಿತದಿಂ ಸುರರಾಣಿಯರ್ಬಂದರೂ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ಆದಿತಾಳ.

ತಂಗಿ ನೋಡೀ ಬಾಲನಂಗ ಸೌಂದರ್ಯವ । ಶೃಂಗಾರದಲಿ ಕಾಮನಲ್ಲೇ॥ ಹಿಂಗಿತೀತನಿಗಾಗಿ ಸುರಪನ ಸಾವಿರ। ಕಂಗಳೊಳೊರತೆ ಪುಟ್ಟಿದವೂ ॥ ೧ ॥ ಹಸುಳೆಯೊಬ್ಬನನೆಂತು ಕಳುಹಿದನೆಮಜಾತ । ನಸಮ ಸಾಹಸರುಳ್ಳಾಹವಕೇ ॥ ಎಸೆವ ಮೈಯೊಳು ನೋಡಲಿಂಬಿಲ್ಲ ಕಣೆಗಳು । ಮುಸುಕಿ ನಟ್ಟಿರುವ ಘಾಯಗಳೂ॥ ೨॥ ಎನುತ ಮಾತಾಡುತ್ತಲಭಿಮನ್ಯುವೀರನ । ವಿನಯದಿ ಕರೆದೊಯ್ದು ಬೇಗಾ ॥ ಅನಿಮಿಷೇಂದ್ರನ ಸಭೆಯೊಳಗೆ ನಿಲಿಸಿದರು । ಘನ ಪರಾಕ್ರಮಿಯನ್ನು ಮುದದೀ ॥ ೩ ॥ ನೋಡಿ ದೇವೇಂದ್ರನು ಪೌತ್ರಸ್ನೇಹದಲಿ ಕೊಂ । ಡಾಡಿ ಪರಾಕ್ರಮಗಳನೂ ॥ ರೂಢಿಯೊಳೆಣೆಗಾಣೆನೆನುತ ಗದ್ದುಗೆಯೊಳು । ಜೋಡಾಗಿರ್ದರು ಮೋಹದಿಂದಾ ॥ ೪ ॥

ವಾರ್ಧಿಕ್ಯ.

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಮಹೀಶನೆ ಧುರಪ್ರಳಯ। ಕಾಲನಂ ಮುರಿದೆವೆಂದುಬ್ಬೇರಿ ಕುರುವೀರ। ರಾಲಯವ ಪೊಗಲು ರವಿ ಜಾರಿದಂ ಬಾಲಕನ ಕಾಣಲರಿದೆಂಬಂದದೀ ॥ ಸೋಲವಿದು ಪಾಂಡವರಿಗಲ್ಲ ನಿಶ್ಚಯ ಪ್ರಳಯ । ಕಾಲ ಕೌರವಕುಲಕೆ ನಾಳೆ ಫಲುಗುಣನಿಂದ । ಸೋಲವುಂಟೇ ಮಧ್ವಪತಿ ಕೃಷ್ಣಭಕ್ತರಿಗೆ ನಿಗಮಸಿದ್ಧವಿದೆಂದನೂ ॥ ೧ ॥

ಅಭಿಮನ್ಯುಕಾಳಗ ಸಂಪೂರ್ಣ.

॥ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

ಯಕ್ಷಗಾನ ಸೈಂಧವನ ವಧೆ.

ಭಾಮಿನಿ.

ಅವನಿಪತಿ ಕೇಳೈ ಕಿರೀಟಿಯು । ಕುವರನಳಿದುದ ಕೇಳಿ ದುಗುಡದಿ। ಪವನಸುತ ನಕುಲಾದಿಗಳು ಹೊಕ್ಕರು ನಿಜಾಲಯವಾ॥ ಇವರ ಕಾಣುತ ಮಗನ ಸುದ್ದಿಯು । ನವನಿಪತಿ ಬೆಸಗೊಳಲು ಮಿಗೆ ವಾ। ಸವನ ಗದ್ದುಗೆಯೇರಿದನು ಎನಲರಸ ಮರುಗಿದನೂ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಆನಂದಭೈರವಿ, ರೂಪಕತಾಳ.

ಅಯ್ಯೋ ಮೋಹದ ಕಂದಾ । ಏನಾದೆಯೊ ಗುಣವೃಂದಾ ॥ ಕ್ರೈಯಾರೇ ಕೊಲಿಸಿದಂ। ತಾದುದೆ ಎನ್ನಿಂದಾ॥ ಅಯ್ಯೋ ॥ ಪಲ್ಲ॥ ಧೈರ್ಯದಿ ಸಿಂಹನ ಪೋಲುವ। ವೀರಾ ರಣಶೂರಾ ॥ ವೈರಿಗಳೆಂಬಡವಿಗೆ ದಾ । ವಾಗ್ನಿಯಾಕಾರಾ ॥ ಅಯ್ಯೋ ॥ ೧ ॥ ಭೈರವವಿಕ್ರಮ ನಿನ್ನುವ। ನೆಂತು ಮರೆತಿಹುದೀಗಾ॥ ಸೈರಿಸುವೆನೆ ನಾ ಮನದಳಲನು। ಸಂದುದೆ ಸಂಯೋಗಾ ॥ ಅಯ್ಯೋ ॥ ೨॥ ಗೌರೀಶನ ಸಖ ಪಾರ್ಥರು। ಬಂದು ಕೇಳಿದರೇನೂ ॥ ಪೌರುಷವಾಡುವೆನವರೊಳು। ಪತಿಕರಿಸುತ ತಾನೂ ॥ ಅಯ್ಯೋ ॥ ೩ ॥ ಕೌರವ ಕೊಂದಾನೆನಲೋ । ನಾನೇ ಕೊಂದೇನೆನಲೋ ॥ ನಿವೃತ್ತಿಯ ಕಾಣೆನು ಹುತ । ವಾಹನನನು ಪೊಗಲೋ ॥ ಅಯ್ಯೋ ॥ ೪ ॥

ಭಾಮಿನಿ.

ಕುಲಿಶಹತಿಯಲಿ ಕುಲಶಿಲೋಚ್ಚಯ । ವಿಳೆಗೆ ಕೆಡೆವಂದದಲಿ ಧರ್ಮಜ। ನಳಲಿ ಮೂರ್ಛಿತನಾಗಲಾ ಭೀಮಾದಿಗಳು ಮರುಗೇ॥ ಕಳವಳವಗೊಳಲಂದು ವಾರ್ತೆಯು। ತಿಳಿದು ದ್ರುಪದಾತ್ಮಜೆ ಸುಭದ್ರೆಯು। ರಳುತ ಬಂದೆರಗಿದರು ಯಮನಂದನನ ಸಭೆಯೊಳಗೇ॥ ೧॥

ರಾಗ ನೀಲಾಂಬರಿ, ಏಕತಾಳ.

ಆವಲ್ಲಿ ಪೋದೆಯಭಿಮನ್ಯೂ। ಅಯ್ಯಯ್ಯೊ ಎನ್ನ। ಜೀವರತ್ನವೆ ಬಾ ಇನ್ನೂ ॥ ಜೀವದಾಸೆಗೆ ಬಾಲನಾ । ಸಂಗರಕಟ್ಟಿ। ತಾವಿಂದು

ಕುಳಿತ ಜತನಾ ॥ ೧ ॥ ಅಳದಿರು ಧರ್ಮರಾಯಾ । ಸುಮ್ಮನಿರಯ್ಯ । ತಿಳಿದೆ ನಿನ್ನಯ ಬಗೆಯಾ ॥ ಹಲುಬಿದರಿನ್ನು ಬಾಹನೇ । ಮಡಿದಭಿಮನ್ಯು । ಘಳಿಲನೆನ್ನಯ ಮರಿಯಾನೇ ॥ ೨ ॥ ಅಕಟಾ ನೀನ್ಯಾಕೆ ಪುಟ್ಟಿದೇ । ಪಾಪಿಯುದರದಿ । ನಕುಲ ಭೀಮರ್ಗೆ ಜನಿಸದೇ ॥ ಸುಕೃತವಿಲ್ಲ ನಿನ್ನಯ್ಯಗೇ । ಅದರಿಂದ ಬಲು ಕಂ । ಟಕರಾದರವರ್ನಿನಗೇ ॥ ॥ ೩ ॥ ಧುರವನ್ನು ಹೊಗಬಲ್ಲನೇ । ಷಡುರಥರೊಡ । ನಿರಿದಾಡತಕ್ಕವನೇ ॥ ಧರೆಯ ವೈಭವಕೋಸುಗಾ । ಎನ್ನಣುಗನ ತ್ವರಿತದಿಂದಟ್ಟಿದರಾಗಾ ॥ ೪ ॥ ಕರುಣಿಗಳೆಂಬರೆಲ್ಲರೂ । ಈ ಧರ್ಮರಾಯ । ಕೊರಳಕೊಯ್ವುದನರಿಯರೂ ॥ ತರಳರೀ ದ್ರೌಪದೇಯರಾ । ಗಜಪುರಪೊಗಿಸಿ । ಹೊರಿಸು ರಾಜ್ಯದ ಭೂಭಾರಾ ॥ ೫ ॥

ಭಾಮಿನಿ.

ಅರಸ ಜನಮೇಜಯನೆ ಕೇಳಂ । ಬುರುಹನೇತ್ರಿಯ ವಚನ ಶಸ್ತ್ರಗ । ಳಿರದೆ ಕೊಂಡವು ಭೂಪನಂಗವನೇನ ಬಣ್ಣಿಪೆನೂ ॥ ಉರಿವ ಕಿಚ್ಚಿಗೆ ಘೃತವನಿಕ್ಕಿದ । ಪರಿಯದಾಯ್ತುನಿತರೊಳು ತಿಳಿದಾ । ಪರಮ ವೇದವ್ಯಾಸ ಬಂದನು ಜನಪನಿದ್ದೆಡೆಗೇ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಏಕತಾಳ.

ಬಂದ ವೇದವ್ಯಾಸಮುನಿಗೆ । ವಂದಿಸಿ ಭಕ್ತಿಯೊಳಿರಲು । ಕಂದುಮೊಗದ ನೃಪನ ಶಿರವ । ನಂದೆತ್ತಿ ನುಡಿದಾ ॥ ೧ ॥ ತಿಳಿದು ಬಂದೆ ನಿಮ್ಮ ದುಃಖಂ । ಗಳದೆಲ್ಲವ ಪೇಳ್ವದೇನು । ನಳಿನಭವನು ಬರೆದ ಬರಹಂ । ಗಳ ಮೀರ್ವರ್ಯಾರೂ ॥ ೨ ॥ ಅಡಸಿದಾಪತ್ತಿನಲಿ ಧೈರ್ಯ । ವಿಡಿದಿರ್ಪುದಲ್ಲದೆ ಬಾಯ । ಬಿಡಲೆದ್ದು ಬಾಹನೆ ಇಂದು । ಮಡಿದಭಿಮನ್ಯೂ ॥ ೩ ॥ ಋಣರೂಪದಿಂದಲಿಹವು । ವನಿತೆ ಪುತ್ರ ಗೋಗೃಹಂಗಳ್ । ಋಣವು ತೀರೆ ಕಾಕತ್ರಯವು । ಗುಣಭೇದ ನೋಡೈ ॥ ॥ ೪ ॥ ಹಿಂದೆ ಕಂಪನೆಂಬ ನೃಪಗೆ । ಕಂದನೋರ್ವ ಹರಿಯೆಂಬಾತ । ನಂದು ಮಡಿಯಲಿಂತು ದುಃಖಿಸೆ । ಬಂದ ನಾರದಾ ॥ ೫ ॥

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ತ್ರಿವುಡೆತಾಳ.

ಧಾರುಣೀಶ್ವರ ಕೇಳು ವೃತ್ಯುವ। ನಾರು ಜೈಸುವರುಂಟು ಜಗ। ದೊಳ । ಗ್ಯಾರಿಗಾದರು ತಪ್ಪದೀ ವ್ಯಾ। ಪಾರವೆಂದಾ ॥ ೧ ॥ ಸತ್ಯವಚ ನವ ಕೇಳಿ ಭೂಪತಿ। ಮತ್ತೆ ನುಡಿದನು ವ್ಯಾಸಋಷಿಯೊಳು। ವೃತ್ಯು ದೇವತೆ ಯಾರು ವಿವರಿಸೆ। ನುತ್ತ ಬಿಡದೇ ॥ ೨ ॥ ಜನಪ ಕೇಳಾ ಬ್ರಹ್ಮ ದೇವನ। ಘನತರದ ರೋಷದಲಿ ಜನಿಸಿದ। ಮನಸಿಜಾರಿಯು ಮತ್ತುದಿ ಸಿದಳು । ವನಿತೆ ವೃತ್ಯೂ ॥ ೩ ॥ ಅವಳ ತೆತ್ತಿಗರಾರು ಮಂದಿಯು। ವಿವರಿಸಲು ಷಡ್ವರ್ಗ ರುಜೆಗಳಿ। ದವಳ ಬಳಗವಿದೆಂದು ತಿಳಿವುದು। ಭುವನದೊಳಗೇ ॥ ೪ ॥ ಧರೆಯನಾಳುವ ವೀರ ಷೋಡಶ। ಧೊರೆಗ ಳವಳೊಶವಾಗಿಹರು ವಿ। ಸ್ತರಿಸಲೇನೆಂದಭಯ ಕೊಡುತಲಿ। ಭರದಿ ನುಡಿದಾ ॥ ೫ ॥

ಭಾಮಿನಿ.

ಕಂಪನಣುಗನ ಕಥೆಯ ಕೇಳುತ । ತಂಪುಗೊಳಿಸಲು ಮತ್ತೆ ಬಾಲನ। ನೆಂಪುಗೊಂಡಳಲುತ್ತ ನುಡಿದನು ವ್ಯಾಸಮುನಿಯೊಡನೇ ॥ ಸೊಂಪು ಗುಣದಲಿ ಶೌರ್ಯ ತಾಪದ। ಪಿಂಪಿನಲಿ ಸುತಗೆಣೆಯ ಕಾಣೆನು। ಕಂಪನಣುಗನ ಪರಿಯಿದಲ್ಲೆಂದನು ಯುಧಿಷ್ಠಿರನೂ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಸಾಂಗತ್ಯ, ರೂಪಕತಾಳ.

ಜನಪ ಕೇಳ್ ಜನನವೆ ಲಯಬೀಜ ಮರಣವು। ಜನನಬೀಜವ ತೋರಿ ಕೆಡುವಾ ॥ ತನುವಿನಾನಂದಕ್ಕೆ ಮನಮಾಡದಿರ್ಪುದು। ನಿನಗೆ ನೀ ತಿಳಿಯೆಂದ ಮುನಿಪಾ ॥ ೧ ॥ ಬುಧನಭಿಮನ್ಯುವೆಂದರಿತುಕೊ ಮನದಲ್ಲಿ। ಕುದಿಗೊಳ್ಳಬೇಡ ನೀ ಬರಿದೇ ॥ ಒದಗಿ ಪುಟ್ಟಿದನರ್ಜುನಗೆ ಸುತನಾಗುತ್ತ । ಪದಿನಾಲ್ಕು ವರುಷವೆಯವಧೀ ॥ ೨ ॥ ದೇಹಾಭಿಮ ನ್ಯುವೊ ಜೀವವೊ ದಿಟ ಜಡ। ದೇಹ ಕೆಟ್ಟರೆ ಹೋದುದೇನೂ ॥ ದೇಹ ಶಾಶ್ವತವಲ್ಲ ಮಡಿದುಹೋದವರೊಳು । ಮೋಹವನಿಟ್ಟಳಲದಿರೂ ॥ ॥ ೩ ॥ ಎಂದು ಸುಜ್ಞಾನ ಬೋಧೆಯ ಪೇಳಿ ವ್ಯಾಸಮು। ನೀಂದ್ರನಾಶ್ರಮ ಕಡಿಯಿಡಲೂ ॥ ಕಂದ ವಾಸವನಲ್ಲಿ ಪೋದನೆಂದರಿತು ಮು। ಕುಂದ

ತಾ ತಿರುಹಿದ ರಥವಾ ॥ ೪ ॥ ತರಣಿ ತಾ ಮುಳುಗಿದನಾಲಿಸು ಫಲುಗುಣ । ತೆರಳುವ ಶಿಬಿರಕಿಂದಿನಲೀ ॥ ಧುರದ ಸಂಗತಿಯೆಲ್ಲ ನಾಳೆ ಎಂದಚ್ಯುತ । ತಿರುಗಿಸಿದನು ಬೇಗ ರಥವಾ ॥ ೫ ॥

ಭಾಮಿನಿ.

ಹರಿಧನಂಜಯರಿತ್ತ ಬರುತಿರೆ । ಸರಸವಾಡುತ ಪಾರ್ಥನನು ಕಂ । ಡರೆನಗೆಯೊಳಾಲೋಚಿಸಿದನಸುರಾರಿ ಚಿತ್ತದಲೀ ॥ ತರಳನಳಿದುದ ಸುರಪತನುಜನಿ । ಗರುಹಬೇಕೆನುತಾಗ ಮೆಲ್ಲನೆ । ನರಗೆ ಪೇಳ್ದನು ಜಲವ ಮುಳುಗುವುದೆನುತ ವಹಿಲದಲೀ ॥ ೧ ॥

ವಾರ್ಧಿಕ್ಯ.

ಇಂತುಸುರುತಾ ಕ್ಷಣವೆ ಸುರಪತನುಜಾತನಂ । ಕಂತುಪಿತ ಕೂಡಿ ಕೊಳಕಿಳಿದು ವಿಜಯನೊಳೆಂದ । ಸಂತಸದಿ ಜಲವ ಮುಳುಗಿದ ಬಳಿಕ ಕಡೆಗೆ ಮುಂದೇಳ್ವಯರ್ಾರ್ ನೋಳ್ಪುದೆಂದೂ॥ ಪಂಥವೆಸಗುತ ನೀರ ಮುಳುಗಿದಾ ಮೇಲೆ ಹರಿ । ಯಂತರಂಗದಿ ಶರವ ಬಗಿದೆದ್ದು ವೇಗದಿಂ । ನಿಂತರ್ಜುನನೊಳೆಂದ ಕೇಳು ಫಲುಗುಣ ನಿನ್ನ ಸುತ ಮರಣಗೈದನೆನುತಾ ॥ ೧ ॥

ಕಂದಪದ್ಯ.

ಇಂತಚ್ಯುತನೊರೆದಾಪವ । ಸಂತಸದಿಂ ಮುಳುಗೆ ಪಾರ್ಥನೆದ್ದಾ ಕ್ಷಣದೊಳ್ ॥ ನಿಂತಾಲಿಸಿ ಬಲು ದುಗುಡದಿ । ಕಂತುಪಿತನ ಕರೆದೆಬ್ಬಿಸಿ ನುಡಿದಂ ಜವದೊಳ್ ॥ ೧ ॥

ಭಾಮಿನಿ.

ಪಂಚಬಾಣನ ಪಿತನೆ ಕೇಳ್ಗಗ । ನಾಂಚಲದ ನುಡಿ ಕೇಳಿ ಮನದಿಪ । ಳಂಚಿಸುವುದಿನ್ನಾಯ್ತು ವಂಚಿಸಬೇಡ ಮುರವೈರೀ ॥ ಚಂಚಲವು ಬಲುವಾಗಿ ಚಿತ್ತವ । ಮಿಂಚಿಹೋಗಿಹುದೆನುತ ನುಡಿಯಲು । ಮುಂಚೆ ತಿಳಿದುದು ಸುತನ ಮರಣದ ಶಕುನ ಪಾರ್ಥನಿಗೇ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಬಿಲಹರಿ, ಅಷ್ಟತಾಳ.

ತಿಳಿದುದಾ ಕ್ಷಣ ಪುತ್ರಶೋಕ ಲಕ್ಷಣಗಳು । ಫಲುಗುಣನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿತಂದು ಸಂತಾಪಾ ॥ ಕಳವಳಗೊಂಡತಿ ಭಯದಿಂದಲುಸುರಿದ ।

ನಳಿನನಾಭನೊಳು ಕಂಬನಿಯುದುಂಬುತಲೇ ॥ ೧ ॥ ಸೆಳೆದೊಡಲೊಳ ಗುರಿತಾಪ ಹೆಚ್ಚಿದೆ ಧೈರ್ಯ। ಕಳವಳಗೊಡುತಿದೆ ಕಡು ಭಯವಾಗೀ ॥ ತಳುವದಿಂತಾಗುವ ಕಾರಣವೇನೆಂದು । ಒಳವ ಪೇಳಯ್ಯ ವಾಸುದೇವ ಸಂಜೀವಾ ॥ ೨ ॥ ಕಂದನಿರವ ಕಾಣಲಾಪೆನೊ ಕೌರವರ್ । ಕೊಂದ ರೆಂಬುದ ನಾ ಕೇಳ್ವೆನೊ ಕಿವಿಯೊಳಗೇ ॥ ಇಂದಿನ ಚಕ್ರವ್ಯೂಹದಿಂದ ಬಾಲಕನಿಗೆ। ಬಂದ ಕಂಟಕವಲ್ಲದಿಲ್ಲ ನಿಶ್ಚಯವೂ ॥ ೩ ॥ ತಂದೆ ಕೇಳೀಗ ಧೃತಿಗುಂದದೆ ನಡೆ ನಿನ್ನ । ಕಂದನನ್ಯಾರೊಯ್ವರೆಂದು ಕಂಸಾರೀ ॥ ಬಂದು ಪಾರ್ಥನ ರಾಜಮಂದಿರದೊಳು ಬಿಟ್ಟು । ನಿಂದಿರದೈದಿದ ಸಿಂಧುರವರದಾ ॥ ೪ ॥

ವಾರ್ಧಿಕ್ಯ.

ಸುರನಗರಿ ನಡುಗಿತು ಸುರೇಶ್ವರಂ ಪನ್ನಗಾ । ಭರಣನಂ ನೆನೆ ನೆನೆದು ಯಮಪುರದಿ ಗಜಬಜಿಸಿ। ಸರಕು ತೆಗೆದುದು ಮೃತ್ಯು ಹೊಕ್ಕಳು ಮಹೇಶ್ವರನ ಮರೆಯನತಿ ಭೀತಿಯಿಂದಾ ॥ ಬಿರಿದು ರಂಜಿಸಿ ಸಕಲ ಸೇನೆ ಪರಿವಾರಗಳು । ಶಿರಿಯರಸನೇ ಗತಿಯೆನುತ್ತಿರಲು ಬಳಿಕಿತ್ತ । ನರನ ದುಮ್ಮಾನದಿಂ ತ್ರಿಜಗಂ ಬೆದರಿಸಲ್ಕುರುಸೇನೆ ತಲ್ಲಣಿಸಿತೂ ॥ ೧ ॥

ಭಾಮಿನಿ.

ಧಾರುಣೀಶ್ವರ ಕೇಳಿದಿರು ಬಹ। ನಾರಿಯರ ರತುನಾರತಿಗಳನು। ನೀರ ಕೊಳ್ಳದೆ ಬಂದು ಧರ್ಮಜಗೆರಗುತಿಂತೆಂದಾ ॥ ಭೂರಿ ಬಲ ನೆರೆ ದಿರಲು ತನ್ನ ಕು। ಮಾರನಾವೆಡೆ ಕಾಣೆನೀ ಪರಿ। ವಾರದೊಳಗೆನ ಲಳುತ ಬಂದೆರಗಿದಳು ಸೌಭದ್ರೇ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ನವರೋಜು, ಆದಿತಾಳ.

ಸುತನಿಂದೆಲ್ಲಿಗೆ ಪೋದಾ । ಪ್ರಾಣ । ರತುನ ತಾನೇನಾದಾ ॥ ಪತಿಯೆ ನೀ ತೋರೆಂದೂ। ಬಿದ್ದ। ಳತಿ ದುಃಖದೊಳು ನೊಂದೂ ॥ ೧ ॥ ರಣಸಾಹಸಿಗಳಿದ್ದೂ । ಎ। ನ್ನಣುಗನಟ್ಟಿದರಿಂದೂ ॥ ಋಣವು ತೀರಿತೆ ಎಂದೂ । ನರ । ವನಿತೆ ಕೂಗಿದಳಂದೂ ॥ ೨ ॥ ಬಾ ಮಗನೇ ಪಿತ ನೆಡೆಗೇ । ಬಹು। ಪ್ರೇಮವ ತೋರಿಸು ನಮಗೇ ॥ ನೀ ಮುನಿದೂ

ಪೋಗುವರೇ । ರಣ । ಕಾಮಿತನಾಗ್ಯಗಲುವರೇ ॥ ೩ ॥ ಸ್ಮರಕೋಟೀ ಶೃಂಗಾರಾ । ಸ । ಚ್ಚರಿತ ಸಂಗರಧೀರಾ ॥ ಅಂಗಜ ಸಿಂಹಾಕಾರಾ । ಮರೆ । ದಿರಲೆಂತೂ ಸುಕುಮಾರಾ ॥ ೪ ॥

ಭಾಮಿನಿ.

ಅರಸ ಕೇಳಿಂತಳುವ ಕಾಂತೆಯು । ಸುರಿವ ಕಂಬನಿಯನ್ನು ಸೆರಗಿಂ । ದೊರೆಸಿ ಸಂತಾಪದಲಿ ತಾ ಬೆದೆಬೆಂದು ಕಡುನೊಂದೂ ॥ ತರಹರಿಸಿ ಬಾಯಾರಿ ತನ್ನಯ । ತರಳನಾವೆಡೆ ಹೇಳು ಹೇಳೈ । ಹಿರಿದು ಬಳಲಿಸಬೇಡವೆಂದಗ್ರಜನ ಬೆಸಗೊಂಡಾ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ನೀಲಾಂಬರಿ, ಝಂಪೆತಾಳ.

ಪತಿಯು ಮಡಿದಿಹಾ । ಸತಿಯು ನಾಯಕಾ । ರತುನವಿಲ್ಲದಾ । ಪದಕ ದೇವತಾ ॥ ಸ್ತುತಿಗಳಿಲ್ಲದಾ । ಕಾವ್ಯರಚನೆಯೂ । ಸುತನು ತೋರದಾ । ಸಭೆಯಿದೇನಯ್ಯಾ ॥ ೧ ॥ ಬರಲು ಇದಿರಲೀ । ಬಂದು ಮೋಹದೀ । ಕರದಿ ಮೈಯನೂ । ತಡವರಿಸುತಲೀ ॥ ಸರಳ ಘಾಯವಾ । ಕಂಡು ಮರುಗುವಾ । ತರಳನೆಲ್ಲಿಗೇ । ಪೋದನಗ್ರಜಾ ॥ ೨ ॥ ಭೀಮನೀ ಮಹಾ । ದ್ರುಪದ ನಕುಲ ನಿ । ಸ್ಸೀಮ ಸಾತ್ಯಕೀ । ಮುಖ್ಯರಿದ್ದೆನ್ನಾ ॥ ಕಾಮಧೇನುವಾ । ಕಳುಹಿಕೊಟ್ಟಿರೇ । ಕ್ಷೇಮವಾಯಿತೇ । ನಿಮ್ಮ ಮನಸಿಗೇ ॥ ೩ ॥ ವಿಗಡರಿನಿಬರೂ । ಇದ್ದು ದುರ್ಗವಾ । ಹೊಗದೆ ಹೊರಗಣಾ । ಮಾರಿ ಹೊರಗಿಂದಾ ॥ ಅಗಲಲೆನುತಲೀ । ಕಳುಹಿದೀರಲ್ಲಾ । ಮಗನ ಕಾಣದೇ । ಮನಸು ನಿಲ್ಲದೂ ॥ ೪ ॥

ಭಾಮಿನಿ.

ಸುಡಿದು ಫಲವೇನಕಟ ತಾನಿ । ನ್ನೊಡೆಯರಿಲ್ಲದ ವಸ್ತುವಾದೆನು । ಪಡೆದ ಪುಣ್ಯವಿದೆಂದು ಬಿಸುಸುಯ್ದುಳಲಿ ಮೂರ್ಛಿಸುತಾ ॥ ಹೊಡಕರಿಸಿಕೊಂಡೆದ್ದು ರೋಷದಿ । ಕಡೆಯ ವಡಬಾನಲನ ತೆರದಲಿ । ಸುಡಿದ ಕೊಂದವನಾರು ಮಗನಸು ನಿಜವ ಹೇಳೆಂದಾ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಭೈರವಿ, ಏಕತಾಳ.

ಶರದ ಪಂಡಿತನೆಂಬವನೋ । ಸಂ । ಗರದಲಿ ರಿಪು ಸೈಂಧವನೋ ॥ ತರಣಿಸುತನೋ ಸೌಬಲನೋ । ವಿ । ಸ್ತರಿಸೈ ಯಾರೆಂಬುವನೂ ॥ ೧ ॥ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನೊ ಕೃಪನೋ । ಕಲಿ । ದುಶ್ಶಾಸನನೆಂಬವನೋ ॥ ಶಾಶ್ವತ ಭೂರಿಶ್ರವನೋ । ಪೇ । ಳೀಶ್ವರನಾಣೆ ಕೊಲ್ಲುವೆನೂ ॥ ೨ ॥ ಕೃತವರ್ಮನೊ ಬಾಹ್ಲಿಕನೋ । ಭೂ । ಪತಿ ಶಲ್ಯನೊ ತತ್ಸುತನೋ ॥ ಕೃತಕದಿ ಕೊಂದವನ್ಯಾರೂ । ಪೇ । ಳತಿಶಯದಲಿ ದಯದೋರೂ ॥ ೩ ॥

ರಾಗ ದೇಶಿ, ಝಂಪೆತಾಳ.

ಕೇಳಯ್ಯ ದೇವೇಂದ್ರಜಾತ ವಿಖ್ಯಾತಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ನೀನು ಸಮಸಪ್ತಕರ ಧುರಕೆ ಪೋಗಲು ಭೀಮ । ಸೇನ ಸಾತ್ಯಕಿ ನಕುಲ ದ್ರುಪದಾದಿ ನೃಪರೂ ॥ ೧ ॥ ಚಕ್ರವ್ಯೂಹವ ಪೊಗದೆ ನೊಂದು ಬಂದರು ಬಳಿಕ । ವಿಕ್ರಮದೊಳಭಿಮನ್ಯು ಪೋದನಾಹವಕೇ ॥ ೨ ॥ ಅರಸನಾತ್ಮಜರ ನೂರ್ವರನು ಕೊಂದಾ ರಣದಿ । ಒರಗಿಸಿದ ಮಿಗೆ ಮೂರಕ್ಷೋಹಿಣೀ ಬಲವಾ ॥ ೩ ॥ ತರಳನಿಗೆ ಬೆಂಬಲಕೆ ಪೋದವರ ಬಾಗಿಲೊಳು । ಹರನ ವರವುಂಟೆನುತ ತಡೆದ ಸೈಂಧವನೂ ॥ ೪ ॥ ವೀರಾಧಿವೀರ ಷಡುರಥರೊಡನೆ ಹೊಯ್ದಾಡಿ । ಏರಿದನು ಮಗನು ವಾಸವನ ಗದ್ದುಗೆಯಾ ॥ ೫ ॥ ತರಳನಿಗೆ ಮರಣವನು ತಂದವನೆ ಸೈಂಧವನು । ಅರುಹಲೇನೆನಲು ಕಿಡಿಗೆದರಿದನು ಪಾರ್ಥ ॥ ೬ ॥

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ತ್ರಿವುಡೆತಾಳ.

ಅರರೆ ಪ್ರಳಯದ ರುದ್ರನೆನೆ ಹೂಂ । ಕರಿಸುತಡಿಯಿಡುತೌಡುಗಚ್ಚುತ । ನರನು ವೀರಾವೇಶದಲಿ ಭೂ । ವರನಿಗೆಂದಾ ॥ ೧ ॥ ಹುಡುಗನನು ಕೊಂದವನ ಜೀವಕೆ । ಪಿಡಿಯಿದಕೊ ಮಿಗೆ ಸಂಚಕಾರವ । ನುಡಿದು ತಪ್ಪಿದರಿದಕೆ ಕೇಳ್ಬಿ । ನ್ನಡಿಗಳಾಣೇ ॥ ೨ ॥ ನಾಳೆ ಬೈಗಿಂದೊಳಗೆ ರಿಪುವನು । ಸೀಳುವೆನು ಸೀಳದಡೆ ಬಲು ನರ । ಕಾಳಿಯಾಗಲಿ ತನಗೆ ಭಾಷೆಯು । ಕೇಳು ಭೂಪಾ ॥ ೩ ॥ ಹರಿಹರರ ಮರೆಹೊಗಲಿ

ವಾಣೀ । ವರನ ಕರದ ಕಮಂಡಲದೊಳವ । ನಿರದೆ ಹುದುಗಲಿ ಸೈಂಧವನ ಸಂ । ಹರಿಸದಿರೆನೂ ॥ ೪ ॥ ರವಿಯು ಮುಳುಗದ ಮುನ್ನ ರಿಪು ಸೈಂ । ಧವನ ನಾಳಿನೊಳೊರೆಸದಡೆ ನೀ । ಗುವೆನು ದೇಹವನಗ್ನಿ ಕುಂಡದಿ । ಭುವನಪಾಲಾ ॥ ೫ ॥

ಭಾಮಿನಿ.

ಕೇಳು ನೃಪ ನರನೆಂದ ಶೌರ್ಯ ಭ । ಡಾಳತನ ನುಡಿಯಾಲಿಸುತ್ತ ಮ । ರಾಳವಾಹನನಯ್ಯನತಿ ಹಿಗ್ಗುತಲೆ ನಡೆತಂದೂ ॥ ಲೀಲೆಯಲಿ ಕಂಡಾಗ ಪಾರ್ಥನ । ಮೇಲೆ ಕರುಣಾರಸವ ಬೀರುತ । ಶ್ರೀಲತಾಂಗಿಯ ರಮಣ ನುಡಿದನು । ಮಧುರವಚನದಲೀ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ನವರೋಜು, ಏಕತಾಳ.

ಮೆಚ್ಚಿದೆ ಮೆಚ್ಚಿದೆ ಪಾರ್ಥಾ । ನಿನ್ನ । ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಾಷೆಯು ಸ್ವಾರ್ಥಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ವೈರಿ ಸೈಂಧವ ಭಟನಾ । ಸಂ । ಸಾರವು ತೀರಿತು ವಚನಾ ॥ ವಿರಾರುವರ್ಯಾರು ಸುರಾಸುರರೊಳು ರಘು । ವೀರನ ಬಾಣವಲ್ಲವೆ ನಿನ್ನಯ ನುಡಿ ॥ ಮೆಚ್ಚಿದೆ ॥ ೧ ॥ ಖೂಳಾ ಸೈಂಧವ ಭಟನಾ । ನೀ । ಸೀಳಲು ಪೋಗಿಹ ಮಗನಾ ॥ ಭಾಳಾಂಬಕನೊಳು ಪಡೆದಂತಾಯಿತು । ನಾಳೆಗೆ ಸರ್ವರ ಶೋಕನಿವಾರಣ ॥ ಮೆಚ್ಚಿದೆ ॥ ೨ ॥

ಭಾಮಿನಿ.

ಇಂತು ಗೋವಿಂದನು ಕಿರೀಟಿಯ । ಸಂತವಿಸಲಾ ಪುತ್ರಶೋಕವ । ನಾಂತು ಮಗುಳಾಧರಿಸಲಾರದೆ ಬಂದು ಸೌಭದ್ರೇ ॥ ಕಂತುಪಿತನಂಘ್ರಿಯಲಿ ಬಿದ್ದು ಮ । ಹಾಂತವಾಗಿ ಪ್ರಲಾಪಿಸಿದಳದ । ನೆಂತು ಬಣ್ಣಿಪೆ ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ ಮಹೀಪತಿಯೇ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ರೇಗುಪ್ತಿ, ಅದಿತಾಳ.

ಅಣ್ಣ ನಾ ಮರೆವುದೆಂತೂ । ಎನ್ನಯ ಮುದ್ದು । ಚಿಣ್ಣನ ಗುಣವ್ರಸಂತೂ ॥ ಪುಣ್ಯಸಾಗರ ನಿನಗಳಿಯನೆನಿಸುತೆನ್ನ । ಕಣ್ಣಮುಂದಿರುತಿರ್ದನೂ । ಅಭಿಮನ್ಯೂ ॥ ೧ ॥ ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರುಷದೊಳೂ । ಕಂಟಕವು ಬಂ । ದೊದಗಲೆಂದಷ್ಟರೊಳೂ ॥ ಪದುಮಭವನು ಫಣೆಯೊಳಗಿಂತು

ಬರೆದನು। ಹದ ವಿಾರಿಹೋಯಿತಲ್ಲಾ। ಈಶ್ವರ ಬಲ್ಲಾ॥ ೨॥ ನೀವೆಲ್ಲ ರಿದ್ದಿರಲ್ಲಾ। ಎನ್ನಣುಗನಿ। ಗೀ ವಿಧಿಯಾಯಿತಲ್ಲಾ॥ ಆವ ಪ್ರಕಾರದಿ ಸೈರಿಸಿಕೊಳಲಿನ್ನು। ದಾವಾಗ್ನಿಯನು ಹೊಗಲೋ। ಬಾಳಿರಲೋ॥ ೩।

ರಾಗ ಮಧ್ಯಮಾವತಿ, ಏಕತಾಳ.

ಕೇಳವ್ವ ತಂಗಿ ನೀ ಮರುಗದಿರಿನ್ನೂ। ಪೇಳುವೆ ಸೈರಿಸಬೇಕು ದುಃಖ ವನೂ॥ ಫಾಲದಿ ಕಮಲಜ ಬರೆದಕ್ಷರವನೂ। ತಾಳದೆ ವಿಾರ್ವರ್ಯಾ ರುಂಟು ಕರ್ಮವನೂ॥ ೧॥ ಮಗನಿಗೆ ಮರಣವ ತಂದ ಖೂಳನನೂ। ಸಿಗಿಸುವೆ ನಾಳೆ ನೀ ನೋಡು ಭಾಷೆಯನೂ॥ ಮೃಗರಾಜನೊಳು ಮುನಿ ದಿಭವು ಬಾಳುವುದೇ। ಹಗರಣವನು ಬಿಟ್ಟು ತೆರಳು ದುಃಖಿಸದೇ॥ ೨॥

ವಾರ್ಧಿಕ್ಯ.

ನಳಿನಾಕ್ಷನಿಂತೆಂದು ತಂಗಿಯನೊಡಂಬಡಿಸಿ। ಮೊಳಗಿಸಿದನಾ ಪಾಂಚಜನ್ಯಮಂ ಕೋಟಿಸಿಡಿ। ಲುಲಿವವೋಲಾ ನರಂ ಕೂಡೆ ಕೈಕೊಂ ಡಾಗ ದೇವದತ್ತವನೂದಲೂ॥ ಘುಳುಘುಳು ಧ್ವನಿ ಛಡಾಳಿಸಿತೆಂಟು ದಿಕ್ಕಿನೊಳು। ಕಳವಳಂ ಗೊಂಡು ವೈಮರೆಯಲು ಜಗತ್ರಯಂ। ಬಳಿಕ ಕುರುಸೇನೆ ತಲೆಕೆಳಗಾದುದಾ ರಾತ್ರೆ ಫಲುಗುಣನ ಭೀತಿಯಿಂದಾ॥ ೧॥

ರಾಗ ನಾದನಾಮಕ್ರಿಯೆ, ಮಟ್ಟೆತಾಳ.

ಕೇಳು ಕೇಳು ಧರಣಿಪಾಲಕಾ। ಇರುಳು ಜೊಂ। ಬಾಳದೀವಿಗೆ ಗಳ ಪಿಡಿವು। ತಾಳು ಹರಿದುದೆಂಟು ದೆಸೆಗೆ॥ ಕೇಳು॥ ಪಲ್ಲ॥ ಎಲೆಲೆ ಕಳ್ಳರಿವರು ನಮ್ಮ। ಹೊಳಲ ಹೊಕ್ಕು ರಾತ್ರಿ ಬರಿದೆ। ಧಳಧುಳಿಯನು ಮಾಡುತಿಹರು। ಕೊಲೆಗಡುಕರು ಪಾಂಡುಸುತರು। ನಿಲದೆ ಕವಿಯೆ ಸುತ್ತ ಸುಭಟರೂ। ಹೊಕ್ಕು ತಮ್ಮ। ದಳದಿ ಹೊಯ್ದು ಹಳಚುತಿರ್ದ ರೂ। ಕೌರವನ್ನ। ಬಳಿಗೆ ಬಂದರೋಡಿ ರಥಿಕ। ರಳವಿಗೊಡುತಲಹಿತ ಬಲದಿ॥ ಕೇಳು॥ ೧॥ ಕಡಿವಣವನು ಕರಿಯ ಮುಖಕೆ। ತೊಡಿಸಿ ದಂತೆ ಘಟೆಗಳಿಂಗೆ। ಸಿಡುನೊಗಂಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ। ಬಿಡದೆ ಕಿವಿಯೊಳ್ಕೀ ಲಸಿಕ್ಕಿ। ಝಡಿಯುತಿರ್ದರೇನನೆಂಬೆನೊ। ಕುದುರೆಗಳನು। ಹಿಡಿದು

ನಿಲಿಸಿ ಹೆಕ್ಕರಿಕೆಯನೂ। ಹೂಡುತಾಗ। ಲೊಡನೆ ನೂಕಿ ಸರಳ ಹೂಡಿ। ಕಡುಗಿ ಸಮರಗೈದರಾಗ ॥ ಕೇಳು ॥ ೨ ॥ ಈತ ಪಾರ್ಥನೀತ ನಕುಲ। ನೀತ ದ್ರುಪದನೀತ ಭೀಮ। ನೀತನಲೆ ಘಟೋತ್ಕಚನು ಭು। ಜಾತಿ ಶಯದ ವೀರರೆನುತ। ಭೀತಿಯಿಂದ ಹೊಕ್ಕು ಹೊಯ್ದರೂ। ಕೌರವ ನನು। ದೂತರೆಲ್ಲ ಮುತ್ತಿಕೊಂಡರೂ। ಬಳಿಕ ಸೇನೆ। ಧಾತುಗೆಟ್ಟು ತವೊಳ್ಮಾವೆ। ಘಾತಿಸಿದುದನೇನನೆಂಬೆ ॥ ೩ ॥

ಭಾಮಿನಿ.

ಅರಸ ಕೇಳತಿಭಯದಿ ಭಟರ। ಬ್ಬರಿಸುತಿರಲಾ ವೇಳೆಯಲಿ ಬಂ। ದರುಹಿದರು ಕೌರವಗೆ ಬೇಹಿನ ಚರರು ಸೈಂಧವನಾ ॥ ಶಿರವಗೊಂಬನು ನಾಳೆ ಫಲುಗುಣ। ನುರಿಯ ಹೊಗುವನು ಕೊಳ್ಳದಿರ್ದಡೆ। ಸ್ಥಿರವಿ ದೆನಲಾ ನುಡಿಗೆ ಭಯಗೊಂಡನು ಜಯದ್ರಥನೂ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಸುರುಟಿ, ಏಕತಾಳ.

ಕೇಳು ಕೌರವೇಂದ್ರಾ। ಭಾಗ್ಯವಿ। ಶಾಲ ಸುಗುಣಸಾಂದ್ರಾ। ಬೀಳುಗೊಂಬೆನೀ ದೇಶವ ನಮಗೆ ಪ। ಲಾಯನಕಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸೈ ಶೀಘ್ರದಿ ॥ ೧ ॥ ನರನ ಕುಮಾರಕನಾ। ಕೊಂದವ। ನಿರದೆ ದುಶ್ಶಾಸ ನನಾ ॥ ತರಳನು ಸಾವ್ಮಾಡಿದುದೇನೈ ಸುರ। ವರನಣುಗನಿಗೆ ವಿರೋ ಧವನಿಂದಿಲಿ ॥ ೨ ॥ ಹರನ ಶರದ ಬಲವೂ। ಮತ್ತಾ। ಮುರಮಥನನ ಬಲವೂ ॥ ಇರುತಿರೆ ನರನ ನುಡಿಯು ಸುಳ್ಳಾಗದು। ಬರಿದೊಂದಪಕೀ ರ್ತಿಯು ತನಗೊದಗಿತು ॥ ೩ ॥ ಶರದ ಪಂಡಿತನಿಂದಾ। ತನಗೀ ಪರಿ ಯಾಯಿತು ಮುಂದಾ ॥ ಹರನ ಮರೆಯಹೊಕ್ಕರು ತೀರದು ನಾಳೆ। ಶಿರವನು ಕಾಯ್ವರ ಕಾಣೆ ಮೂರ್ಲೋಕದಿ ॥ ೪ ॥

ರಾಗ ಕೇತಾರಗೌಳ, ಅಷ್ಟತಾಳ.

ಎಂದತಿ ಭಯಗೊಳಲಾಗ ಕೌರವರಾಯ। ನೆಂದ ಸೈಂಧವ ನೃಪಗೇ ॥ ಇಂದಿದಕಂಜುವುದೇಕೆ ಭೀಮಾರ್ಜುನ। ರಿಂದಲೇನಾಗು ವುದೂ ॥ ೧ ॥ ಭೀಮನ ಭಾಷೆಯೇನಾಯಿತು ತನ್ನಯ। ಕಾಮಿನಿಗಾಗಿ

ಪೇಳ್ದಾ ॥ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೇಕೆ ತೋರನು ಬಿಡು ಭಯವನು । ನೀ ಮರು
ಳಾದೆಯಲ್ಲಾ ॥ ೨ ॥ ಗರುಡಿಯಾಚಾರ್ಯನ ಬಲವುಂಟು ವಜ್ರಪಂ ।
ಜರವಾಗಿ ನಮಗಿಂದಿನಲೀ॥ ಪೊರೆವನು ಸಾವಾತಗರುಹುವುದೆನುತಲೆ ।
ಲ್ಲರು ಬಂದರವನೆಡೆಗೇ ॥ ೩ ॥

ಭಾಮಿನಿ.

ವಸುಧೆಪತಿ ಕೇಳಾಗ ಕೌರವ । ನೆಸೆವ ಕರ್ಣ ಕೃಪಾದಿಗಳು
ಬಂ । ದಸಮ ಬಲ ದ್ರೋಣಂಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳಲು ತವಕದಲೀ ॥
ಉಸುರಿದನು ಗುರು ಬಂದಿರೇಕೇ । ನಿಶಿಯೊಳೆನಲಾ ಕೌರವೇಂದ್ರನು ।
ಬಸವಳಿದು ತಿಳುಹಿದನು ಬಿಸುಸುಯ್ಯುತ್ತ ಕಲಶಜಗೇ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ತುಜಾವಂತು, ಝಂಪೆತಾಳ.

ಗರುಡಿಯಾಚಾರ್ಯ ಕೇಳಯ್ಯ ಗುರುವರ್ಯಾ । ಅರುಹುವೆನು
ಸೈಂಧವಗೆ ಬಂದ ದುರ್ಘಟವಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ನಾಳೆ ರವಿ ತೊಲಗದಾ
ಮುನ್ನ ಸೈಂಧವನೃಪನ । ಸೀಳುವೆನು ಸೀಳದಿರಲಗ್ನಿಕುಂಡದಲೀ ॥
ಬೀಳುವೆನೆನುತ್ತ ಭಾಷೆಯ ತೊಟ್ಟ ಫಲುಗುಣನು । ಮೇಲೇನುಪಾಯ
ಕಂಡುದನರುಹಿರೆಮಗೇ ॥ ೧ ॥ ಆ ನದೀಸುತನ ಮೇಲೆಮಗೆ ಪರಮಾ
ಪ್ತಜನ । ನೀನಲ್ಲದಿಲ್ಲವೈ ನಿಶ್ಚಯವು ನೋಡೇ ॥ ಏನಾದರೊಂದು ಬಗೆ
ಯೊಳು ಸೈಂಧವನ ಕಾವ । ಜಾಣತನ ನಿಮ್ಮದಲ್ಲದೆ ಪಥವ ಕಾಣೇ ॥
॥ ೨ ॥ ಎನುತ ಪಾದದಿ ಬಿದ್ದ ಕೌರವನ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ । ವಿನಯದಲಿ ಪೇಳಿ
ದನು ಶಸ್ತ್ರಪಂಡಿತನೂ ॥ ಜನಪ ಕೇಳಾರು ಕೊಲ್ಲುವರು ಕಾಯುವ
ರಿಲ್ಲ । ಘನತೆ ದೈವಾಧೀನವಲ್ಲದಿನ್ನುಂಟೇ ॥ ೩ ॥

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಏಕತಾಳ.

ಕೌರವರಾಯ ಕೇಳಯ್ಯ । ಶೌರಿಯ ತಂತ್ರವಿದೆಲ್ಲ । ಮೀರುವ
ರ್ಯಾರುಂಟು ಜಗದಿ । ಭೂರಿ ಮಹಿಮೆಯಾ ॥ ೧ ॥ ಆತ ಪಾಂಡು
ಸುತರ ಭಾರ । ವಾತುಕೊಂಡಿರ್ಪನು ನರನು । ಸೋತುಪೋಪುದುಂಟೆ
ಬಯಲ । ಮಾತಿದೆಂದನೂ ॥ ೨ ॥ ಕೇಳು ಕರ್ಣ ಬೊಮ್ಮನನ್ನೆ ।

ಕೇಳಬಂದೆವೇ ನಾವಿನ್ನು । ನಾಳಿನ ಕಾಳಗಕೇನ । ಹೇಳರು ಬರಿದೇ ॥ ॥ ೩ ॥ ಎಂದು ಚಿಂತಿಸುವ ಕೌರ । ವೇಂದ್ರಗೆ ಧೈರ್ಯವ ದ್ರೋಣ । ನಂದು ಪೇಳ್ದ ಬಿಡುಬಿಡಿಂಥ । ಬಂದ ಭಯಗಳಾ ॥ ೪ ॥ ಜಡಜವ್ಯೂಹ ವನ್ನು ರಚಿಸಿ । ಬಿಡದೆ ಕಾಯ್ವೆ ಸೈಂಧವನನು । ಪೃಡನೆ ಬಂದಡ್ಡೈಸಿ ಪಡೆಯು । ತಡೆದುಕೊಂಬೆನೂ ॥ ೫ ॥

ಭಾಮಿನಿ.

ಅರಸ ಕೇಳಿಂತೆಂದು ಕೌರವ । ರರಸನನು ಸಂತೈಸಿ ನುಡಿದನು । ಘುರಕೆ ಬರಲಿ ಸಮಸ್ತ ಬಲ ಸಹ ಷಡುರಥಾದಿಗಳೂ ॥ ಮರೆದು ಕಳೆ ಯುಂಜಿಕೆಯುನೆನಲಾ । ಹರಿದುದತ್ತಲು ಸಭೆಯು ಲಕ್ಷ್ಮೀ । ವರನು ಪಾರ್ಥನಿಗರುಹಿದನು ದ್ರೋಣನ ಪರಾಕ್ರಮವಾ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಕಾಂಭೋಜ, ಅಷ್ಟತಾಳ.

ಕೇಳು ಧನಂಜಯ ಬಗೆಯಾ । ರಿಪು । ಪಾಳಯದೊಳಗಾದ ಪರಿಯಾ ॥ ಖೂಳ ಸೈಂಧವ ಭೀತಿಗೊಳಲು ಕೌರವ ಬಂದು । ಕೋಲ ಪಂಡಿತನಿಗೆ ಪೇಳಿದ ಹದನವ ॥ ೧ ॥ ವನಜವ್ಯೂಹವ ನಾಳೆ ರಚಿಸೀ । ಸೈಂಧ । ವನ ಕಾವೆನೆನುತ ಭೀಕರಿಸೀ ॥ ಮನಸಿಜಾರಿಯು ಹೊಗಗೊಡೆ ನೆಂದು ದ್ರೋಣಾದ್ಯ । ರನುವಾದರಿದಕೊ ಸಂಗರಪಸದಳ ನಾಳೆ ॥ ೨ ॥

ಭಾಮಿನಿ.

ಮುರಹರನ ನುಡಿ ಕೇಳಿ ಫಲುಗುಣ । ನರುಹಿದನು ನಿನ್ನೊಲುಮೆ ಯಿರುತಿರೆ । ಧುರದಿ ಬಗೆವೆನೆ ದ್ರೋಣ ಪದ್ಮವ್ಯೂಹಗ್ಯೀಹಗಳಾ ॥ ಪರಿ ಕಿಸೆನುತಾಯುಧದ ಶಾಲೆಗೆ । ನರನು ಬಂದರ್ಚಿಸಿದನಾ ಶಂ । ಕರನ ಪಾಶುಪತಾದಿ ಶರಗಳನುಗ್ರಮಂತ್ರದಲೀ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಸಾವೇರಿ, ಏಕತಾಳ.

ಪೂಜೆಯ ಮಾಡಿದನೂ । ಪಾರ್ಥನು । ಬೀಜಮಂತ್ರಾಕ್ಷರದೀ । ಪ್ರೂಜೆಯ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಧನುಶರ ಕೈದುಗಳಾ । ಇರಿಸುತ । ವನಜಾಕ್ಷಿ,

ದುರ್ಗೆಯನೂ ॥ ವಿನಯದಿ ಪಾರ್ಥಸುತಾ । ನವ ವಿಧ । ಘನತರ ಭಕ್ತಿಯಲೀ ॥ ಪೂಜೆಯ ॥ ೧ ॥ ಧೂಪದೀಪಂಗಳಲೀ । ನವನಾಂ । ಸೋಪ ಫಲಂಗಳಲೀ ॥ ಶ್ರೀಪರಮೇಶ್ವರಿಯಾ । ಮಂತ್ರ ಕ । ಲಾಪವ ಜಪಿಸುತಲೀ ॥ ಪೂಜೆಯ ॥ ೨ ॥

ಭಾಮಿನಿ.

ಇಂತು ಪೂಜಿಸಿ ಬಳಿಕ ನರನೇ । ಕಾಂತ ಧ್ಯಾನದಿ ಮಲಗಿರಲು ಮುದ । ನಾಂತಕನ ಒಲವಾದುದನು ಕನಸಿನಲಿ ಮಿಗೆ ಕಂಡೂ ॥ ಸಂತ ಸದೊಳಿದ್ದುದಯದಲಿ ಶ್ರೀ । ಕಾಂತಗಭಿನಮಿಸುತ್ತೊರೆದ ತ । ನ್ನಂತ ರಂಗದೊಳಾದ ಸ್ವಪ್ನದ ಸೊಬಗನೆಲ್ಲವನೂ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಮಧ್ಯಮಾವತಿ, ಏಕತಾಳ.

ಲಾಲಿಸಿ ಕೇಳು ಮುರಾರಿ ಮುಕುಂದಾ । ಲೀಲೆಯಿಂದಿರುಳಾದ ಸ್ವಪ್ನದಾನಂದಾ ॥ ಲಾಲಿಸಿ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ದೇವ ನಿಮ್ಮಡಿಗಳ ಕಂಡೆನು ಶಿವ ಮಹಾ । ದೇವನ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಪೋಗಿರಲಾಗೀ ॥ ಆ ವಿಭುವಿನಪ್ಪಣೆಯಿಂದ ಸಗಸಿಯೊಳು ಗಾಂ । ಡೀವ ಧನುವ ಪಿಡಿದು ಕಲಿತೆ ವಿದ್ಯವನೂ ॥ ಲಾಲಿಸಿ ॥ ೧ ॥ ಈಶನೆಡೆಗೆ ಬರಲೆನಗಾಗ ಮಂತ್ರೋಪ । ದೇಶವಾದುದು ಸರಳ ಬಿಡುತೊಡುವಂತೇ ॥ ಶ್ರೀಸದಾಶಿವನನುಗ್ರಹದಲಿ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ । ಪಾಶುಪತವು ವಶವರ್ತಿಯಾದುದನೂ ॥ ಲಾಲಿಸಿ ॥ ॥ ೨ ॥ ಎನಲಾ ಮಾತಿಗೆ ನಸುನಗುತಲಿಂತೆಂದನು । ಘನ ರಾಜ ಕಾರ್ಯಕಾಗಿ ಹರನೊಲವಾಯ್ತು ॥ ನಿನಗಿನ್ನು ಸರಿಯಾರು ವೈರಿ ಸೈಂಧವನನ್ನು । ರಣದಿ ಸಂಹರಿಸುವ ವ್ಯಾಪಾರವೆಂದನು ॥ ಲಾಲಿಸಿ ॥ ೩ ॥

ಭಾಮಿನಿ.

ಅರಸ ಕೇಳ್ಬಳಿಕಾ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ । ಧರಣಿಪತಿ ನೇಮದಲಿ ನೆರೆದುದು । ಕರಿ ತುರಗ ರಥ ಸಹಿತ ಸೈನಿಕವಪರಿಮಿತವಾಗೀ ॥ ಮೊರೆವ ನಾನಾ ವಾದ್ಯಘೋಷದಿ । ಧುರಕೆ ಸನ್ನಹವಾಗುತಿರಲಾ । ಶರದ ಪಂಡಿತ ಬಲಿದನಿತ್ತಲು ಪದ್ಮವ್ಯೂಹವನೂ ॥ ೧ ॥

ದ್ವಿಪದಿ.

ಅಖಿಳ ಗಜ ರಥ ಹಯದ ಸಾಲುಗಳ ನಿಲಿಸೀ । ವಿಕಟ ಶಕಟ ವ್ಯೂಹ ದುರ್ಗವನು ರಚಿಸೀ ॥ ೧ ॥ ಅದರೊತ್ತಿನಲಿ ಮಕರವ್ಯೂಹವನು ಮಾಡೀ । ಅದಕೆ ದುಶ್ಯಾಸನಾದಿಗಳ ಬಲಗೂಡೀ ॥ ೨ ॥ ಬಳಿಕ ಯೋಜನವೈದರಳತೆಗಳವಡಿಸೀ । ಹೊಳೆವ ಚಕ್ರವ್ಯೂಹ ಕೋಟೆಯನು ರಚಿಸೀ ॥ ೩ ॥ ಕಾಂಭೋಜಭೂಪ ಮೊದಲಾದ ರಥಿಕರನೂ । ಇಂಬುಗೊಳಿಸಿದನುರು ಕಿರೀಟಪತಿಗಳನೂ ॥ ೪ ॥ ತುರಗ ಮೂವತ್ತಾರು ಕೋಟಿಗಳ ನಿಲಿಸೀ । ಕರಿಘಟೆಗಳೆಂಟು ಲಕ್ಷವನದಕೆ ಬೆರಸೀ ॥ ೫ ॥ ಸುರುಚಿರ ವರೂಥವೈವತ್ತು ಸಾವಿರವಾ । ಭರದಿ ಕಾಲಾಳು ನಿಲಿಸಿದನಪರಿಮಿತವಾ ॥ ೬ ॥ ನಿಯುತಾಯು ಮೊದಲಾದ ನೃಪರ ಕಾಹಿನಲೀ । ಜಯಕೆ ಹಂಸವ್ಯೂಹ ರಚಿಸಿ ವಿಸಯದಲೀ ॥ ೭ ॥ ಹತ್ತುಸಾವಿರ ಮಂಡಲೇಶ್ವರರ ಬರಿಸಿ । ಮತ್ತದಕೆ ಸಮಸಪ್ತಕರ ಸೈನ್ಯವೆರಸೀ ॥ ೮ ॥ ಚಪಲ ಗಜರಥವೆಂಟುಕೋಟಿ ಬಲದಿಂದಾ । ವಿಪುಲ ಪದ್ಮವ್ಯೂಹವೆಸಗೆನಲವಿಂದಾ ॥ ೯ ॥ ಬಿತ್ತರದ ಸೂಚಿವ್ಯೂಹವ ವಿರಚಿಸಿದನೂ । ಸುತ್ತ ವಲಯದೊಳಗತಿರಥರ ನಿಲಿಸಿದನೂ ॥ ೧೦ ॥

ವಾರ್ಧಿಕ್ಯ.

ಸೋಮದತ್ತನು ದತ್ತ ಭೂರಿಶ್ರವಾದಿಗಳ । ಕ್ಷೇಮಧೂರ್ತಿಕ ಶಲ್ಯ ನೃಪ ಶ್ರುತಾಯುಧರನುರೆ । ಭೀಮವಿಕ್ರಮ ದೀರ್ಘಬಾಹು ವೃಷಸೇನ ಕೃಪ ಮುಖ್ಯರಾದತಿರಥರನೂ ॥ ಆ ಮಹಾ ಪದ್ಮಸೂಚಿವ್ಯೂಹವಲಯದೊಳ್ । ತಾ ಮುದದಿ ನೆಲೆಸಿ ತನ್ಮಧ್ಯದೊಳ್ ಕಲಿ ಸಿಂಧು । ಭೂಮಿಪತಿಯಂ ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡಿರ್ದರೇನೆಂಬೆ ಹರನಿಗರಿದೆನೆ ದುರ್ಗವೂ ॥ ೧ ॥

ಭಾಮಿನಿ.

ಭೋರಿಡಲು ಬಹು ವಾದ್ಯತತಿ ರಣ । ಧೀರ ದ್ರೋಣನು ಶಕಟವ್ಯೂಹ । ದ್ವಾರದಲಿ ಮಿಗೆ ಬಂದು ನಿಂದನು ಬಲವನೀಕ್ಷಿಸುತಾ ॥ ಚಾರಕರನಟ್ಟಿದನು ಯಮುನ ಕು । ಮಾರನಿದ್ದಲ್ಲಿಗೆ ಮಹಾರಣ । ಶೂರರೆಪ್ಪರು ಕೇಳುತಾ ಕ್ಷಣ ಧರ್ಮಜಾದಿಗಳೂ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಆಹೇರಿ, ಝಂಪೆತಾಳ.

ರಣಕೆ ಸನ್ನಹವಾದರೆಲ್ಲಾ । ಭೀಮ । ತ್ರಿಣಯಸಖ ಪಾರ್ಥ ಮೊದಲಾದ ಪಟುಭಟರೂ ॥ ರಣಕೆ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಅರಸನೆಡವಂಕದಲಿ ವೀರ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ। ಧರಣಿಪ ವಿರಾಟ ಕುಂತೀಭೋಜ ನಕುಲ ಸಂ। ಗರವಿಜಯ ಸಾತ್ಯಕಿ ಘಟೋತ್ಕಚ ಮಹಾವೀರ। ಠಿರದೆ ಬಲವಂಕ ದೊಳಗಿರಲೂ । ಮುಂದ । ಕುರವಣಿಸಿದರು ಫಲುಗುಣಾಚ್ಯುತಾದಿ ಗಳೂ ॥ ರಣಕೆ ॥ ೧ ॥ ಖಂಡೆಯ ಧನುರ್ಬಾಣ ಚಕ್ರ ಶಕ್ತಿಯು ಪಾಶ। ಪಿಂಡಿವಾಳ ಕೃಪಾಣ ಕುಂತ ತೋಮರಗಳು। ದ್ದಂಡ ಶಲ್ಯೆಯು ಪರಶು ವಜ್ರ ಮುದ್ಗರಗಳಂ। ಚಂಡಭುಜಬಲರಾಂತರಾಗಾ। ರಣವ। ಕಂಡು ನಡೆದರು ಬಹಳ ಪಟುಭಟರು ಬೇಗಾ ॥ ರಣಕೆ ॥ ೨ ॥ ಭೇರೀ ಮೃದಂಗ ರಣಕಹಳೆ ಕೊಂಬು ಡಮಾಮಿ । ಭೋರಿಡುವ ನಾನಾ ಸುವಾದ್ಯ ರಭಸದಲಿ ಧುರ । ಶೂರರೇಳ್ವಬ್ಬರಕೆ ನಡುಗಿತಾ ಕುರು ಸೇನೆ । ಧಾರುಣಿಪ ನುಡಿದನಚ್ಯುತಗೇ । ಪದವ । ನಾರಾಧಿಸುತ ನಿಂತು ಪರಮಪಾವನಗೇ ॥ ರಣಕೆ ॥ ೩ ॥

ರಾಗ ಭೈರವಿ, ಝಂಪೆತಾಳ.

ತರಳನಿವ ಮುಂದುಗಾಣದೆ ಪೇಳ್ದ ನುಡಿಯನ್ನು। ನೆರೆ ನಡೆಸಿ ರಕ್ಷಿಸುವ ಭಾರ ನಿಮಗೈಸೇ ॥ ೧ ॥ ಹಗೆಯ ಕೊಲ್ಲದಡಗ್ನಿ ಹೊಗುವ ಮತ್ತಾ ಪಾರ್ಥ । ಬಗೆಯೊಳೈವರ ಜೀವಕಧಿಪತಿಯೆ ನೀನೂ ॥ ೨ ॥ ಎಂದು ಕರುಣಾಳುಗಳ ದೇವನೊಳು ಬೇಡಿಕೊಳ। ಲಂದು ಧರ್ಮಜ ಗಭಯವಿತ್ತನಸುರಾರೀ ॥ ೩ ॥

ಭಾಮಿನಿ.

ಪೊಡವಿಪತಿ ಕೇಳ್ಮನದ ಚಿಂತೆಯ। ಬಿಡು ಜಯದ್ರಥ ಖೂಳ ನನು ತಲೆ। ಗಡಿದು ಕೆಡಹುವೆ ಕಾಲದೆಸೆಯಲಿ ಷಡುರಥರ ಗೆಲಿದೂ ॥ ಮುಡುಹುವೆನು ರಿಪುಬಲವನೆನಲಾ। ಕಡಲಶಯನನ ಪದಕೆ ವಂದಿಸಿ। ಮೃಡನ ಶರವನು ಜಪಿಸಿದನು ನರನಧಿಕ ಭಕ್ತಿಯಲೀ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಸಾಂಗತ್ಯ, ರೂಪಕತಾಳ.

ಮಣಿಮಯ ರಥವನ್ನು ಬಲಬಂದು ಮೇಲಿರ್ಪ । ಹನುಮಂತನನು ಕಂಡು ನಮಿಸೀ॥ ತ್ರಿಣಯಮಿತ್ರನ ಪಾದರಜವ ಶಿರದೊಳಾಂತು। ಧನುಶರಗಳನು ಕೈಕೊಂಡಾ ॥ ೧ ॥ ಕವಚವನುರೆ ತೊಟ್ಟು ಬಾಹುರಕ್ಷೆಯನಾಂತು । ತವಕದಿ ಧರ್ಮಜಗೆರಗೀ ॥ ದಿವಿಜವ್ರಜಕೆ ಕೈಯಮುಗಿದು ರಥವನೇರಿ । ಬವರಕೆ ನಡೆದನಾ ಪಾರ್ಥ ॥ ೨ ॥ ದೇವದುಂದುಭಿ ಮೊಳಗಿದುವಾಗ ನರನ ಗಾಂ । ಡೀವಧನುವಿನ ಝೇಂಕೃತಿಗೇ ॥ ಆ ವೈರಿವೋಹರ ತಲ್ಲಣಗೊಳುವಂತೆ । ದೇವೇಂದ್ರಸುತ ನಡೆತಂದಾ ॥ ೩ ॥

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಮಟ್ಟೆತಾಳ.

ನರನು ಬರುವ ಭರವ ಕಾಣುತರಸನನುಜನೂ । ಕೆರಳಿ ಬೇಗ ಧನುವಗೊಂಡು ಧುರಕೆ ನಡೆದನೂ ॥ ಸರಳಮಳೆಯ ಕರೆಯುತಿರಲು ಕಂಡು ಪಾರ್ಥನೂ । ಉರಿಯನುಗುಳುತಾಗ ಘೋರ ಶರವಗೊಂಡನೂ ॥ ೧ ॥ ಧುರದೊಳಿವನ ಕೊಂದರಣ್ಣ ಭೀಮಸೇನನಾ ॥ ಹಿರಿದು ಭಾಷೆ ಕೆಡುವುದೆನುತಲಿಂದ್ರನಂದನಾ ॥ ಎರಡು ಶರದಿ ತೇರು ಚಾಪಗಳನು ಖಂಡಿಸೀ । ಉರವಡೋರುಗಳದನಾಗ ಧುರದಿ ಹೊರಳಿಸೀ ॥ ೨ ॥

ಭಾಮಿನಿ.

ಅರಸ ಕೇಳ್ದುಶ್ಶಾಸನನ ಭೀ। ಕರಿಸಿ ಮುಂದೊತ್ತುತಲೆ ಕಂಡನು। ಗುರುವರನ ಘನತರದ ಶಕಟವ್ಯೂಹ ದುರ್ಗದಲೀ ॥ ತೆರಹುಗೊಡನಿವನೆಂದು ನರನ । ಬ್ಬರಿಸಿ ರಥವನು ನೂಕಿದರೆ ಹೂಂ । ಕರಿಸಿ ತಡೆವುತ ದ್ರೋಣನಾ ಫಲುಗುಣನೊಳಿಂತೆಂದಾ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ದೇಶಿ, ಅಷ್ಟತಾಳ.

ಎಲವೊ ಪಾರ್ಥನೆ ಕೇಳು ನಿನಗೆ ದೈವ । ಬಲವು ಸಂಘಟಿಸಿಹುದೆನುತ ನೀ । ಛಲದಿ ಗರ್ವಿಸದಿರು ಕಣಾ ॥ ೧ ॥ ನಾಳೆ ಸೈಂಧವನೃಪನ ಸಂಗರದೊಳು । ಸೀಳುವೆನು ದಿಟವೆನುತ ನುಡಿದು । ಬ್ಬಾಳುತನವನು ತೋರಿಸೂ ॥ ೨ ॥ ಆಳು ಕೂಡಿದೆ ಚೂಣಿಯೊಳಿದರೊಳೊಂ । ದಾಳ

ಗೆಲಿದರೆ ಗೆಲವು ನಿನ್ನದು। ಸೋಲು ತನಗಿಂದೆನುತಲೀ ॥ ೩ ॥ ಕನಲು ತೆಚ್ಚನು ಬಾಣಸಂತತಿಯನ್ನು। ಘನತರದಿ ಕಿಡಿಯಿಡುತ ಪಾರ್ಥನ। ತನುವಿನಗ್ರದಿ ಚುಚ್ಚಿತೂ ॥ ೪ ॥ ಗುರುವಿನಸ್ತ್ರಸಮೂಹವ ಸವರುತ್ತ। ಮುರಳಿ ಕಾಣಿಕೆಮಾಡಿ ಪೇಳ್ದನು। ಸುರಪಸುತನತಿ ವಿನಯದೀ ॥ ೫ ॥ ಅಂಬಿಗಂಬನು ತೊಡುವೆ ನೀವ್ಗುರುಗಳು । ಡೊಂಬಿಯೇತಕೆ ಬರಿದೆ ಸೈಂಧವ । ನೆಂಬ ಖೂಳನ ತೋರಿಸೀ ॥ ೬ ॥ ಮುರುಳೆ ಕೇಳೆಮ್ಮನೀ ಗೆಲ್ದ ಮೇಲಾತ। ನಿರವ ತೋರುವೆವೆನುತ ಚಾಪದ। ತಿರುವ ಕಡಿದನು ದ್ರೋಣನೂ ॥ ೭ ॥

ಭಾಮಿನಿ.

ನರನು ಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳ ತೊಡುತಿರ। ಲರಿವುತಚ್ಯುತ ಕೆರಳಿದನು ಘಡ । ಮುರುಳೆ ಗುರುವನು ಗೆಲುವರುಂಟೇ ಬೇಡು ಪದಕೆರಗೀ ॥ ಘುರವ ಜೈಸೆಂದೆನಲು ಧನು ಕೆಳ। ಗಿರಿಸಿ ರಥದಿಂದಿಳಿದು ಬೇಗದಿ। ಶಿರವ ಚಾಚುತಲಾ ಧನಂಜಯು ನುಡಿದ ದ್ರೋಣನಿಗೇ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಕೇತಾರಗೌಳ, ಅಷ್ಟತಾಳ.

ತಿಳಿಯಲೆಮ್ಮೈವರ ಜೀವನ ನಿಮ್ಮಿಂದ । ಉಳಿಯಬೇಕತಿ ದಯದೀ ॥ ಸಲಹಿಕೊಂಡರು ಲೇಸು ಕೊಂದರು ಲೇಸೆಂದು। ಫಲುಗುಣನರುಹಿದನೂ ॥ ೧ ॥ ಘಾಸಿಯಾದೆವು ಜೂಜಿನಿಂದಲಾರಣ್ಯನಿ । ವಾಸವ ಮಾಡಿದೆವೂ ॥ ಭಾಷೆಯಿದೊಂದನು ಕಾಯಬೇಕೆನುತಲೆ। ವಾಸವಸುತ ಪೇಳ್ದನೂ ॥ ೨ ॥ ನೀವು ಹೂಣಿಗರಾಗಿ ರಿಪುವ ಕಾಯ್ದಿರ್ದಡೆ । ನಾವು ನಿಲ್ಲೆವು ಘುರಕೇ ॥ ಈವುದಭಯವೆನೆ ನಗುತಲಾ ದ್ರೋಣನು। ದೇವೇಂದ್ರಸುತಗೆಂದನೂ ॥ ೩ ॥ ಕಂದನಶ್ವತ್ಥಾಮ ಹುಸಿ ನೀನೆ ಮೋಹದ । ಕಂದನೆನಗೆ ದಿಟವೂ ॥ ಇಂದು ಮುನಿವುದುಂಟೆ ಗೆಲು ಹೋಗು ಭಾಷೆಯು। ಸಂದುದೆನುತ ಬಿಟ್ಟನೂ ॥ ೪ ॥

ಭಾಮಿನಿ.

ಸವ್ಯಸಾಚಿಯು ಗುರುಬಲವನಪ। ಸವ್ಯದಲಿ ವಂಚಿಸುತ ನಡೆತರ। ಲವ್ವಳಿಸುತತಿರಥರು ತಡೆದರು ಮಕರವ್ಯೂಹದಲೀ ॥ ಅವ್ವಯನ

ಬಲವಿರಲು ಬಲ್ಲನೆ । ದಿವ್ಯಶರಗೊಂಡಹಿತ ಬಲವನು । ಹವ್ಯವಾಹನನಂತೆ ಸವರಿದನೇನ ಬಣ್ಣಿಪೆನೂ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಝಂಪೆತಾಳ.

ತೇರು ಟೆಕ್ಕೆಯು ರಥದ ಸಾರಥಿಯ ಸವರಿ ರಣ । ಶೂರರ ಧನುರ್ಬಾಣಗಳನೂ ॥ ಓರಂತೆ ಕಡಿದು ಕೆಡಹಿದ ವೈರಿವರ್ಗೋಹರವ । ಸೂರೆಗೊಂಡನು ಧನಂಜಯನೂ ॥ ೧ ॥ ಇದೆ ನರನ ಸಿಂಹಗರ್ಜನೆ ಬಿಲ್ಲ ಠೇಂಕಾರ । ವಿದೆ ಪಾರ್ಥ ಬಂದನೆಂದೆನುತಾ ॥ ಕದನಕಲಿಗಳು ಕೈದುಗಳನು ಬಿಸುಟೋಡಿದರು । ರುಧಿರಮಯವಾಯ್ತು ಸಂಗರವೂ ॥ ೨ ॥

ಕಂದಪದ್ಯ.

ಈ ತೆರದಿಂ ಕುರುಬಲಮಂ । ಘಾತಿಸುತರ್ಜುನ ವಿಲಯ ಪಿನಾಕಿಯ ಪರಿಯೊಳ್ ॥ ಕಾತರಿಸುತ್ತಿರೆ ರಣ ನಿ । ರ್ಭೀತ ಶ್ರುತಾಯುಧನೆಂಬವ ನರಗಿದಿರಾದಂ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ದೇಶಿ, ಮಟ್ಟೆತಾಳ.

ಎಲೆಲೆ ಫಲುಗುಣಾ । ಕೇಳು ನಿನ್ನಯಾ । ಬಲುಹು ಸಾಕಿದೇ । ಕೆಮ್ಮ ಕೂಡೆಲೋ ॥ ೧ ॥ ಕುರುಕುಲಾಬ್ಧಿಯಾ । ಕಲಕಿದೇನೆಂಬಾ । ಗರುವವೆನ್ನೊಳೂ । ತೋರಬೇಡೆಲೋ ॥ ೨ ॥ ಎನುತ ಸರಳಿನಾ । ಮಳೆಯ ಸುರಿಯುತಾ । ಘನದಿ ಬರುತಿರೇ । ಕಂಡು ಪಾರ್ಥನೂ ॥ ೩ ॥ ಪೊಡೆದ ಕಣೆಗಳಾ । ತರಿದು ನಿಮಿಷದೀ । ಕಡಿದನಾತನಾ । ಕರದ ಚಾಪವಾ ॥ ೪ ॥ ಕಂಡು ರೋಷದೀ । ಕನಲಿ ಗದೆಯನೂ । ಕೊಂಡು ಪಾರ್ಥನಾ । ರಥವ ತುಡುಕಿದಾ ॥ ೫ ॥

ವಾರ್ಧಿಕ್ಯ.

ವರ ಶ್ರುತಾಯುಧನು ಗದೆಯುಂ ಕೊಂಡು ಮುಂಬರಿದು । ಬರುತಿರೆ ಮುರಾಂತಕ ವರೂಥವಂ ವಹಿಲದಿಂ । ತಿರುಗಿಸಲ್ ಕಿನಿಸಿನಿಂದೆರಗಿದಂ ಹರಿಯ ತಲೆಯೊಳ್ಗದಾದಂಡದಿಂದಾ ॥ ಧುರದೊಳ್ ನಿರಾಯುಧಂಗಪ್ಪಳಿಸಿದಾಯುಧಂ । ಮರಳಿ ಬಂದಡಹಾಯಲೆಂದ್ವರುಣ

ಶಾಪವಿರೆ । ಮರೆದು ತಿವಿಯಲ್ಕದಂ ಬಂದು ನೆತ್ತಿಯೊಳೆರಗೆ ಮಡಿದನಾ ಕ್ಷಣದೊಳವನೂ ॥ ೧ ॥

ಭಾಮಿನಿ.

ಬಳಿಕ ಫಲುಗುಣ ಕುರುಕುಲಾಂಬುಧಿ । ಕಲಕಿ ನಿಮಿಷದಿ ಕೊಂದನಗಣಿತ । ದಳವ ಕೋಪದಿ ರಕ್ತಪೆಣಗಳೊಳುರುಳಿದಾ ರಣವೂ ॥ ಬಳಲಿದವು ತುರಗಂಗಳೆನುತಲಿ । ಕಳನ ಮಧ್ಯದೊಳಾಗ ನೀರಿನ । ಕೊಳನ ಮಾಡಿದು ತೃಷೆ ನಿವಾರಿಸಿ ಸಮರಕನುವಾದಾ ॥ ೧ ॥

ಕಂದಪದ್ಯ.

ಈ ಪರಿಯಿಂದಂ ರಣದಿ ಪ್ರ । ತಾಪವ ಮೆರೆಸುತ್ತರ್ಜುನನಿರೆ ಕಾಣುತ್ತಂ ॥ ಕೋಪದಿ ಗರ್ಜಿಸುತಾ ಕುರು । ಭೂಪಂ ದ್ರೋಣನ ಬಳಿಗೈತಂದಿಂತೆಂದಂ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಮಾರವಿ, ಏಕತಾಳ.

ಆಚಾರ್ಯರೆ ನೀವ್ ಕೇಳ್ದಿರೆ ರಣದ ಸ । ಮಾಚಾರವನಿಂದೂ ॥ ನೀಚಾಧಮರೀ ಪಟುಭಟರೆಲ್ಲರು । ವಾಚಾಳಕರಲ್ಲೈ ॥ ೧ ॥ ಭೂರಿ ಬಲಾನ್ವಿತರೆಂದೆನಿಸಿದು ಸಂ । ಭಾರದ ಬಿರಿದುಗಳಾ ॥ ತೋರಿಸುತೈದಿ ರಣಾಗ್ರದಿ ಕಡೆಗಾ । ಮೋರೆಗೆ ಮುಸುಕ್ಹಾಕೀ ॥ ೨ ॥ ಒಡಲಾಪೇಕ್ಷೆಯೊಳೋಡುತ ಬರುವರ । ಗಡಣವ ನೋಡಿದಿರಾ ॥ ಸುಡು ಬಾಳುವೆಯನು ಪಾರ್ಥನ ಸಮರದಿ । ತುಡುಕಲಿಕಂಜುವರಾ ॥ ೩ ॥ ಪುಲಿಯೋ ಸಿಂಹನೊ ನರನೆಂಬವನೀ । ಕಲಿಗಳು ಬೆದರಲಿಕೇ ॥ ಕಲಹದೊಳೆಮ್ಮಂತಲ್ಲದೇನಾದರು । ತಲೆಯೊಳು ಕಣ್ಣಿಹುದೇ ॥ ೪ ॥

ಕಂದಪದ್ಯ.

ಎನೆ ಕೇಳ್ದಾ ಕಲಿ ದ್ರೋಣಂ । ಮನದೊಳಗಾತನ ವಿಕ್ರಮಕಚ್ಚರಿಪಡುತಂ ॥ ವಿನಯದಿ ಪತ್ತಿರೆ ಕರೆದಾ । ಜನಪತಿಯೊಡನಿಂತೆಂದನು ಮತ್ತನುನಯದೊಳ್ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಕೇತಾರಗೌಳ, ಝಂಪೆತಾಳ.

ಮಗನೆ ಕುರುರಾಯ ಕೇಳೂ । ಚಿತ್ತದಲಿ । ಹಗರಣೆಸಬೇಡ ತಾಳೂ ॥ ವಿಗಡನೈ ಮೊದಲೆ ಪಾರ್ಥಾ । ಮತ್ತವನ । ಬಗಲೊಳಿಹನತಿ ಸಮರ್ಥಾ ॥ ೧ ॥ ಸಂಜೀವನವು ಕೈಯೊಳೂ । ಇರೆ ಮರಣ । ಕಂಜು ವರೆ ಮನುಜರುಗಳೂ ॥ ಕಂಜನಾಭನ ಧೈರ್ಯದೀ । ಕಾದುವ ಧ । ನಂಜಯನು ಬಲು ಶೌರ್ಯದೀ ॥ ೨ ॥ ಮುಂದಾಹ ಭಟನಾವನೂ । ಬರಿದೆ ನೀ । ನಿಂದಿಸದಿರತಿ ನೋವನೂ ॥ ತಿಂದು ಮರಳಿಹರಲ್ಲದೇ । ಇದಕವರಿ । ಗಿಂದು ಬಿರಿದುಗಳ್ಸಲ್ಲದೇ ॥ ೩ ॥

ವಾರ್ಧಿಕ್ಯ.

ಗರುಡಿಯಾಚಾರ್ಯನಿಂತೆನೆ ಕೇಳ್ದು ಕನಲುತ್ತ । ಲರಿಗಳಂ ಪೊಗಳ್ವದಾದರೆ ನಿಮ್ಮ ನಾಲಿಗೆಯು । ಗರೆಯುತಿದೆ ಮೊಳನುದ್ದ ಬಿಡಿ ಸಾಕದಂತಿರಲಿ ನೋಳ್ಪುದೀಗಾ ಪಾರ್ಥನಾ ॥ ಧುರದಿ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿಸುವೆ ನೆಂದು ಹೆಕ್ಕಳಿಸುತಿರೆ । ಕುರುರಾಯನಂ ಪೊಗಳುತಾ ಕಿರೀಟಿಯು ಕೂಡೆ । ಧುರ ಮಹೇಶನಿಗರಿದು ನೀನಿನ್ನು ಜೈಸಿದಡೆ ನಮ್ಮ ಪುಣ್ಯವಿ ದೆಂದನೂ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ತ್ರಿವುಡೆತಾಳ.

ಆದಡೆಲೆ ಕುರುರಾಯ ಕೇಳು ವಿ । ನೋದದಿಂದಾ ರಣದಿ ನರ ನೊಳು । ಕಾದುವರೆ ನಿನಗೀವೆ ಕವಚವ । ಮೋದದಿಂದಾ ॥ ೧ ॥ ಪಿಂತೆ ವೃತ್ರಾಸುರನ ಸಮರದಿ । ಕಂತುಹರ ಸುರಪತಿಗೆ ಕೊಡಲಾ । ನಂತರ ದೊಳವನಿಂದ ಗುರುವಿಗೆ । ಬಂತು ಬಳಿಕಾ ॥ ೨ ॥ ಹರುಷದಿಂದಿತ್ತನು ಬೃಹಸ್ಪತಿ । ವರ ಭರದ್ವಾಜಂಗೆ ಮೋಣದ । ಕರೆದುಕೊಟ್ಟನು ಮುನಿಪ ನೆನಗೀ । ಮೆರೆವ ಕವಚಾ ॥ ೩ ॥ ಸಮರಕಿದನಳವಡಿಸಿ ಪೋದರೆ । ಕಮಲಭವನಿಂಗರಿದು ಜೈಸಲು । ಭ್ರಮಿತ ಮನುಜರ ಪಾಡೆ ನೀ ನೋ । ಡಮಿತ ಶೌರ್ಯಾ ॥ ೪ ॥

ಭಾಮಿನಿ.

ಎನುತ ಪೇಳ್ದಾ ಕವಚವನು ತಾ । ಜನಪನಂಗದಿ ತೊಡಿಸಿ ದ್ರೋಣನು । ವಿನಯದಿಂ ಕಳುಹಲ್ಕೆ ಸಂತಸದಿಂದಲಾ ಕ್ಷಣದೀ ॥ ಘನ

ಸುಪನ್ನಗದಿಂದ ಪಳವಿಗೆ। ಯನು ವಿರಾಜಿಪ ರಥವನಡರಿದು। ವಿನುತ ವಾದ್ಯಾರವದಿ ಸನ್ನಹವಾಗಿ ನಡೆತಂದಾ ॥ ೧ ॥

ಕಂದಪದ್ಯ.

ಗುರುವಿನೊಳಗ್ಗದ ಕವಚಂ । ಕುರುಪತಿ ಪಡೆದಾರ್ಭಟಿಸುತ ಪಾರ್ಥನ ಮುದದಿಂ ॥ ಬೆರೆದಿದಿರಾಗಲ್ಕಾಣುತ । ನರನತಿ ರೋಷದಿ ಕನಲುತಲವನೊಡನೆಂದಂ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಭೈರವಿ, ಅಷ್ಟತಾಳ.

ಕುರುರಾಯ ಕೇಳಿದನೂ। ದ್ಯೂತದಿ ಪಿಂತೆ। ಪರಿಭವಗೊಟ್ಟು ದನೂ ॥ ಭರದಿ ನೀನುಳಿದೀಗ ಶರದ್ಯೂತಕೇಳಿಗೆ। ಹರುಷದಿಂದನುವಪ್ಪುದೂ ॥ ೧ ॥ ಗಳಹದಿರೆಲವೊ ಪಾರ್ಥಾ। ನೆತ್ತಿಯ ಪಿತ್ಥ। ವಿಳಿಯುಲಿಲ್ಲೇನೊ ವ್ಯರ್ಥಾ ॥ ಕೊಳುಗುಳದೊಳು ಯುದ್ಧಕಂಗೈಸದಿನಿತೇಕೆ। ಬಳಲುವೆ ಎನುತೆಚ್ಚನೂ॥ ೨॥ ನಿನಗಿರಿವುದಕೆ ತನ್ನಾ। ಬಾಣಾಳಿಯು। ತನಗೆನಗೆಂಬುದಿನ್ನಾ ॥ ಅನಿಲಜ ಗೈದ ಭಾಷೆಯ ನಿಮಿತ್ತದಿ ಬಿಟ್ಟೆ। ನೆನುತ ಕೈಮುರಿದೆಚ್ಚನೂ ॥ ೩ ॥

ಭಾಮಿನಿ.

ಖಳ ಸುಯೋಧನ ಕರವ ಝಾಡಿಸು। ತಳವಿಯಲಿ ಮೊಗದಿರುಹಲಾ ಕ್ಷಣ। ಕಿಲಕಿಲಾರವದಿಂದ ಕೊಂದನು ಪಾರ್ಥ ಪರಬಲವಾ ॥ ಕಳನೊಳಿತ್ತಲು ಜವನ ತನುಜನು। ನಳಿನನಾಭಾರ್ಜುನರ ಹದನವ। ತಿಳಿದು ಬಾರೆನೆ ನಮಿಸಿ ಸಾತ್ಯಕಿ ಭರದೊಳೈತಂದಾ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಮಧ್ಯಮಾವತಿ, ಅಷ್ಟತಾಳ.

ಬಂದನು ಸಾತ್ಯಕಿ ಭರದೊಳಾರ್ಭಟಿಸೀ । ಪೊಂದೇರನಡರುತ ತಾ ಲಟಕಟಿಸೀ ॥ ಇಂದುಧರೇಶನಂತಿಹ ಕಲಿ ದ್ರೋಣನ। ಮುಂದೆ ಶರಾವಳಿ ತುಡುಕುತ ರಭಸದಿ ॥ ೧ ॥ ಕಂಡನು ದ್ರೋಣನಾ ಸಾತ್ಯಕಿಯಿರವಾ। ತುಂಡಿಸಗಿದನು ಮುಂದೈತಪ್ಪ ಶರವಾ ॥ ಚಂಡ ಸಾಹಸಿ ಪಾರ್ಥನಂತೆ ನೀನೆನಗೀಗ। ಮುಂಡೆ ಬಾಗಿಸಿ ಪೋಪುದುಚಿತವೆಂದೊರೆದನು ॥ ೨ ॥ ಮೊದಲು ಮದ್ಗುರುವೆಸಗಿದ ಪರಿಯಿಂದಾ । ಪದುಳಿಸಿ

ಪೋಪೆನೆಂದೆನಲವನೆಂದಾ ॥ ಕದನಚೌಪಟ ತನ್ನ ಪದದೊಳಗೆರಗಿಸಿ। ಚದುರ ಪೋಗೆನಲಾಗಲೈತಂದ ಸಹಸದಿ ॥ ೩ ॥

ವಾರ್ಧಿಕ್ಯ.

ಅಂಧನೃಪ ಲಾಲಿಸೀ ತೆರದಿ ಸಾತ್ಯಕಿ ಪೊಕ್ಕ। ನಂದು ಪದ್ಮವ್ಯೂಹವಂ ಬಳಿಕ ರಿಪುಬಲದಿ। ಕೊಂದನಗಣಿತ ಹಸ್ತಿ ಹಯ ರಥ ಪದಾತಿಗಳ ಭೂಪಾಲನಿಚಯ ಸಹಿತಾ ॥ ಒಂದು ಕಡೆಯೊಳಗತ್ತ ಪಾರ್ಥ ಸಂಹರಿಸಿದಂ। ಮುಂದ್ಸರಿವ ಚತುರಂಗ ಸೇನಾಸಮೂಹವಂ। ಸಂದುದೀ ತೆರದಿ ಕುರುಬಲವಂತಕನ ನಗರಿಗೇನೆಂಬೆನದ್ಭುತವನೂ ॥ ೧ ॥

ಭಾಮಿನಿ.

ಅನುವರದಿ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ದಾರುಕ। ನಸುಜ ಸಹಿತಗಣಿತ ಬಲೌಘವ । ಮುನಿದು ಕಾಲನ ನಗರಿಗೈದಿಸಲಾ ತತೂಕ್ಷಣದೀ ॥ ವನಜನಾಭನ ಪಾಂಚಜನ್ಯ। ಧ್ವನಿ ಕಪೀಂದ್ರನ ಬೊಬ್ಬೆ ಬೆದರಿಸಿ। ತನಿಮಿಷರ ಬಳಿಕಾ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ ಭೀಮಗಿಂತೆಂದಾ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಘಂಟಾರವ, ರೂಪಕತಾಳ.

ತಮ್ಮ ಬಾರಯ್ಯಾ। ತವಕದಿಂದಲೀ। ಒಮ್ಮೆ ಕೇಳಿದೂ। ಒದಗಿಮಾಳ್ಪುದೂ ॥ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದಲೀ । ಹಗೆಯ ಕೊಲುವೆನೆಂ। ದೆಮ್ಮ ಭಾಷೆಯಾ। ಮೋರಿ ಫಲುಗುಣಾ ॥ ೧ ॥ ರಣಕೆ ಪೋಗಿಯೇ। ರಭಸವಡಗಿತೂ । ದಣಿದು ನಿಂದನೋ । ಧರೆಯ ಮೇಲಣಾ ॥ ಮಣಿವೆಸಂದುದೋ। ರಣದ ಪರಿಯಿದೂ । ಎಣಿಸಿ ನೋಡಲೂ । ಎದೆಯು ಬಿರಿವುದೂ ॥ ೨ ॥ ಹರಿ ಕಪೀಂದ್ರರಾ। ಹುಯ್ಯಲಂಗಳಾ। ಬಿರಿಸು ಪಾರ್ಥನೇ। ಬಗೆವನೆಂಬುದಾ ॥ ಅರಿಯುದಾದೆನೆ। ನ್ನೆದೆಯೊಳ್ಜೀವವೂ। ಸ್ಥಿರದಿ ನಿಲ್ಲದೂ। ಸ್ಥಾಣು ಬಲ್ಲನೂ ॥ ೩ ॥

ಭಾಮಿನಿ.

ಎನಲು ಕೇಳ್ದಾ ಕ್ಷಣದೊಳಣ್ಣನ । ಘನ ಪದಾಬ್ಜಕೆ ಮಣಿದು ಮಾರುತ । ತನಯು ಪೈದೋರಿದನು ರಿಪುಬಲಕಂದು ಜವನಂತೇ ॥

ಅನುವರಕೆ ನೆರೆದಿರ್ದ ಸೇನಾ । ವನಧಿಯನು ಕಂಡಳವಿಯನುಗೊಡು । ವನುಜನಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಪ ಭರವನು ಕಂಡನಾ ದ್ರೋಣಾ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಪಂಚಾಗತಿ, ಮಟ್ಟೆತಾಳ.

ಎಲವೊ ಭೀಮ ಗಮನವೆಲ್ಲಿ । ನಿಲು ಸಮರ್ಥನಹುದು ಪಾರ್ಥ । ನಳುಕಿದಂತೆ ಪೋಗುತಿಹೆಯೊ । ಬಲುಹ ತೋರ್ಪೆಯೋ ॥ ೧ ॥ ನಿಲು ಗಡೆಯನು ಸೂಚಿಸೆಂದ । ಡುಲಿದು ದ್ರೋಣಗೆಂದನವನು । ತಿಳಿಯೆ ಪಾರ್ಥ ಹುಡುಗನೈಸೆ । ಬಳಿಕ ನಿಮ್ಮೊಳೂ ॥ ೨ ॥ ಧುರದಿ ತ್ರಾಹಿಯೆಂ ಬುದುಂಟೆ । ಗುರುಗಳಿದನು ನೋಡಿರೆನುತ । ಮುರಿದು ಹೊಕ್ಕನತಿರಥರ ನು । ಗ್ಗರಿದು ನಿಮಿಷದೀ ॥ ೩ ॥ ಆತನಸ್ತ್ರಚಯಕೆ ನಿಜ ಬ । ಲಾತಿ ಶಯನು ದಂಡೆಯೊಡ್ಡಿ । ಸೂತನನ್ನು ಕೆಡಹಿ ಹಯವ । ಘಾತಿಸೀ ದನೂ ॥ ೪ ॥ ಗುರುಗಳಿಮಗೆ ನೀವು ನಮ್ಮ । ಗರುಡಿಯೊಳಗೆ ಆಡು ವಾಗ । ಮರೆತ ವಂದನೆಯನು ಕೊಂಬು । ದಿರದೆ ಸಮರದೀ ॥ ೫ ॥ ಶರದಿ ಕಾದಲಿವನ ಕೂಡೆ । ಹರನಿಗರಿದೆನುತ್ತ ಭೀಮ । ನುರಿಯನುಗು ಳುತಾಗ ಗದೆಯ । ತಿರುಹುತೆಂದನೂ ॥ ೬ ॥ ಆತುಕೊಳ್ಳಿ ವಂದನೆ ಯನು । ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲೆನುತ ನಿಜ ವ । ರೂಥ ಚೂರ್ಣಗೈದು ಹೊಕ್ಕ । ವಾತಸಂಭವಾ ॥ ೭ ॥

ಕಂದಪದ್ಯ.

ನುಗ್ಗುತ ಭೀಮಂ ರಿಪುಬಲ । ದಗ್ಗಳರಂ ಸದೆದೀಡಾಡಲು ಭರ ದಿಂದಂ ॥ ಮುಗ್ಗಿದ ಬಲ ಕಾಣುತ ರಣ । ಹುಗ್ಗಿಗರಾ ಕುರುಭೂಪಾ ನುಜರಡಹಾಯ್ದರ್ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ದೇಶಿ, ಅಷ್ಟತಾಳ.

ಬಂದು ಬೇಗದಿ ನೃಪನನುಜರು ರಣ । ಕಂದು ಭೀಮನೊಳೊ ದಗಿ ಕಾದಿದ । ರೊಂದುಗೂಡುತ ಶೌರ್ಯದೀ ॥ ೧ ॥ ವೆಂಟಣಿಸುತ ಬಹು ರೋಷದುಬ್ಬಿನ । ಗಂಟೆನಲಿ ಸೊಕ್ಕಿರ್ದರಾ ಪದಿ । ನೆಂಟು ಜನ ನೃಪತಿಲಕರೂ ॥ ೨ ॥ ಕಂಡು ಭೀಮನು ರಿಪುಜಾತರಿಂಗೆಲ್ಲ । ದಿಂಡು ಗರಿವೆನೆನುತ್ತ ಗದೆಯಲಿ । ಖಂಡಿಸಿದನತಿ ತೀವ್ರದೀ ॥ ೩ ॥

ಭಾಮಿನಿ.

ಅನುಜರಳಿಯಲು ಕಂಡು ಕೌರವ । ಜನಪನತಿ ದುಃಖಿಸುತಲೀವರೆ । ಗಿನಿತು ಮೂವತ್ತೆರಡು ಜನವಗಲಿದರೆ ಹಾಯೆನುತಾ ॥ ಘನಪರಾಕ್ರಮಿ ವೀರರಗ್ಗಳ । ರನುವರಕೆ ತಾವಂಜಿ ಮಕ್ಕಳ । ನಿನಿತು ಕೊಟ್ಟರು ಪಾಪಿ ಭೀಮನಿಗೆಂದು ಬಿಸುಸುಯ್ದಾ ॥ ೧ ॥

ವಾರ್ಧಿಕ್ಯ.

ಕುರುನೃಪಂ ಮೂದಲಿಸೆ ಕೇಳುತಾ ಕಲಶಜಂ । ಘರಘರನೆ ಪಲ್ಗಡಿಯುತಾರ್ಭಟಿಸಿ ವಾತಜನ । ಕರುಳನುಗಿವೆನೆನುತ್ತ ಬೆನ್ನಟ್ಟುತೈತಂದು ಕಾಣುತ ವೃಕೋದರನೊಳೂ ॥ ಧುರದಿ ಖಾಡಾಖಾಡಿಯಿಂದ ಲೆಚ್ಚಾಡುತಿರ । ಉರುಪರಾಕ್ರಮಿ ಭೀಮನಾತನ ರಥಂ ಪಿಡಿದು । ತಿರುವಿಟ್ಟನಭ್ರದೊಳ್ ಬುಗುರಿಯಂದದಿ ತಿರುಗಿ ಧೊಪ್ಪನವನಿಗೆ ಬೀಳಲೂ ॥ ೧ ॥

ಕಂದಪದ್ಯ.

ಬಿದ್ದಬ್ಬರಕಾ ರಥ ಪುಡಿ । ಹೊದ್ದದು ದ್ರೋಣಂ ಮುಂಡಿಯನೂರುತ ನಗುತಂ ॥ ಎದ್ದು ಸರಾಗದಿ ತಾ ಮು । ನ್ನಿದ್ದಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಗಲು ಪವನಜನತಿ ಮೆರೆದಂ ॥ ೧ ॥

ವಾರ್ಧಿಕ್ಯ.

ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾವನೀಶ ಬಳಿಕದ್ಭುತದ । ಕಾಳಗವನೇವೇಳ್ವೆ ಕರ್ಣನತಿ ರೋಷಮಂ । ತಾಳಿ ಗರ್ಜಿಸುತ್ತೈದಿ ಪವಮಾನನಂದನನ ಕೆಣಕುತೆಚ್ಚಾಡಿ ಭರದೀ ॥ ತೋಳುಗಳನಬ್ಬರಿಸಿ ಪೊಯ್ದಾಡಿ ಭಂಗದಿಂ । ಧಾಳಿಗೆಟ್ಟಾ ರವಿಜ ಮರಮರಳಿ ಪದಿನೆಂಟು । ಸೂಳಿನೊಳಗೈತಂದು ಜಯವ ಕಾಣದೆ ಬಳಿಕ ಕೋಪದಿಂದಿದಿರಾದನೂ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಪಂಚಾಗತಿ, ಮಟ್ಟೆತಾಳ.

ಎಲವೊ ಮರುತಸೂನು ನಿನ್ನ । ಬಲುಹ ಬಲ್ಲೆ ನಿಲ್ಲು ನಿಲ್ಲು । ಕಲಹವಲ್ಲಿ ಗೆಲ್ದೆನೆಂದು । ನಲಿಯಬೇಡವೋ ॥ ಮಲೆತು ನೀನು ನಿಲ್ಲ

ಲೀಗ । ಲೊಲಿದು ಭೂತಗಣಕೆ ಹರಹಿ । ಬಲಿಯ ಕೊಟ್ಟ ಕೌರವ ಸಿಗೆ । ಗೆಲವ ತೋರ್ಪೆನೂ ॥ ೧ ॥ ಎನಲು ಕೇಳ್ದು ಪವನಜಾತ । ಕನಲಿ ನುಡಿದನೆಲವೊ ನಿನ್ನ । ಘನ ಪರಾಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಸರಿ ಕಾ । ಣೆನು ಭಟಾಂಗದೀ ॥ ಜನಪನಿಂಗೆ ಜಯವ ತೋರ್ಪ । ಬಿನುಗು ನೀನು ನಿಲ್ಲೆನುತ್ತ । ವಿನುತ ದಿವ್ಯ ಶರಗಳಿಂದ । ಲಿನಜಗೌಕಿದಾ ॥ ೨ ॥ ಪೊಡೆದ ಬಾಣತತಿಯನೆಲ್ಲ । ಕಡಿದು ಭೃಗುಜದತ್ತ ಶರವ । ನಿಡಲು ಮರುತ ಜಾತ ರಣದಿ । ಮಡಿದ ಪೆಣಗಳಾ ॥ ಪಿಡಿದು ರಥದ ಗಾಲಿಯಿಂದ । ಹೊಡೆಯಲದನು ತರಿದು ಮುಂದ । ಕಡಚಿ ಬಂದು ವಾಯುತನುಜ । ನೊಡಲಿಗೆರಗಿತೂ ॥ ೩ ॥

ಭಾಮಿನಿ.

ರವಿಜಸುರವಣೆಗಾ ಮರುತ್ಸುತ । ಬವಣೆಗಾಶ್ರಿತನಾಗಿ ಮಲ ಗಿರ । ಲವಘಡಿಸಿ ಕಲಿಕರ್ಣ ಜೆರೆದತಿ ಬಿಲ್ಲಕೊಬ್ಬಿನಲೀ ॥ ತಿವಿದು ಕುರುಕುಲವರಿವ ಭಾಷೆಯ । ಸವಿಯಗಂಡೈ ಎನುತ ಜಡಿಯಲು । ಪವನಸುತನೊಳವರಿತು ಪಾರ್ಥನೊಳೆಂದನಸುರಾರೀ ॥ ೧ ॥

ವಾರ್ಧಿಕ್ಯ.

ಮರುಳೆ ಫಲುಗುಣ ರಣದ ಗಾವಲಿಗತನದಿ ಮುಂ । ದ್ವರಿದು ತನ್ನವರುಗಳನೀಕ್ಷಿಸದೆ ವೈಮರೆವ । ಧುರಪರಾಕ್ರಮವೆ ಭೀಮನ ಭಂಗಮಂ ನೋಡು ಪಿಡಿ ಧನುವನುಗಿ ಕಣೆಗಳಾ ॥ ಸೆರೆಯ ಬಿಡಿಸೆ ನುವ ನುಡಿ ಹಿಂಚಿತಾ ರಥ ಮುಂದ । ಕುರವಣಿಸಿ ಪಾರ್ಥ ರಿಪುವಂ ಜಡಿವುತಗ್ರಜನ । ಪರಿಭವವನಪಹರಿಸೆ ನಾಚಿ ಮಾರುತಿ ಸಾತ್ಯಕಿಯ ರಥದ ಬಳಿ ಸಾರ್ದನೂ ॥ ೧ ॥

ಕಂದಪದ್ಯ.

ಬಳಿಕ ಮಹಾರಥರೊಗ್ಗಿನೊ । ಳಳವಿಗೊಡುತ್ತ ಧನಂಜಯ ನಿರಲಾ ಕ್ಷಣಕಂ ॥ ಮುಳಿದಿತ್ತಲು ಕಲಿ ಸಾತ್ಯಕಿ । ದಳದುಳಿಸುತ್ತಲೆ ಸೇನೆಯನುಂ ಬರಿಗೈದಂ ॥ ೧ ॥

ಆರ್ಯಾ.

ಈ ತೆರದಿಂ ಬಲವೆಲ್ಲವ ಸಮರದಿ । ಘಾತಿಸುತಿರೆ ಸಾತ್ಯಕಿಯುಂದೂ ॥ ಖ್ಯಾತನು ಭೂರಿಶ್ರವನಿದಿರಾಗಲಿ । ಕಾತಗೆ ಪೇಳ್ದನು ಖತಿದಂದೂ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಭೈರವಿ, ಏಕತಾಳ.

ಎಲೆಲೆ ಭೂರಿಶ್ರವನೇ । ರಣ । ಗಲಿಯಾಗೀಗೆನ್ನೊಡನೇ ॥ ನಿಲು ನಿಲು ಬಳಿಕ ಬೆದರದೇ । ಕೂ । ರಲಗಿಗೆ ನೀ ಗುರಿಯಾದೇ ॥ ೧ ॥ ಫಡ ಫಡ ಸಾತ್ಯಕಿ ನಿನ್ನಾ । ತಲೆ । ಗಡಿಯುದೆ ಬಿಡೆ ನೋಡೆನ್ನಾ ॥ ಕಡುಹ ನೋಡೆನುತಡಹಾಯ್ದೂ । ಮುಂ । ದಡಿಯಿಡದಂತಿರೆ ತಡೆದೂ ॥ ೨ ॥ ಭಳಿರೆ ಶಭಾಸುರೆ ಭಟನೂ । ಧುರ । ದೊಳಗಹೆ ನೀ ದುರ್ಘಟನೂ ॥ ಹಳಚುವ ಬಗೆಯೊಳಿಂತೆಂದೂ । ದಳ । ದುಳಿಸಿದ ಸಾತ್ಯಕಿಯುಂದೂ ॥ ॥ ೩ ॥ ಮರ್ಝು ಭಾಪೆನುತಲೆ ಭೂರೀ । ಶ್ರವ । ಗಜರುತ್ತಲೆ ಕೈಮಿರಾರೀ ॥ ವಿಜಯನ ಶಿಷ್ಯನ ಪಿಡಿದೂ । ಮಿಗೆ । ನಿಜ ಹಸ್ತದೊಳಸಿ ಜಡಿದೂ ॥ ೪ ॥

ಭಾಮಿನಿ.

ಬವರದಲಿ ಖಡ್ಗವನು ಭೂರಿ । ಶ್ರವ ಗಜರಿ ಸಾತ್ಯಕಿಯ ಕೊರಳಿಗೆ । ತವಕದಿಂ ತುಡುಕುತಿರೆ ದೂರದಿ ಕಂಡು ಕಲಿ ಪಾರ್ಥ ॥ ಹವಣದಪ್ಪಿದುದೆನುತಲಾ ಗಾಂ । ಡಿವಕೆ ಶರವನು ಪೂಡಿ ರೋಷದೊ । ಳವನ ಖಡ್ಗದ ಕರವ ಕತ್ತರಿಸಿದನು ನಿಮಿಷದಲೀ ॥ ೧ ॥

ವಾರ್ಧಿಕ್ಯ.

ಕರಗಳುಡಿಯಲ್ಕೆ ಭೂರಿಶ್ರವಂ ಬೊಬ್ಬಿರಿಯು । ತುರಿಮುಸಗಿ ಪಾರ್ಥನಂ ಬೈದು ಶರಸನ್ನ್ಯಾಸ । ವೆರಸಿದ ಸಮಾಧಿಯಂ ಬಲಿದಿರಲ್ಕಂಡು ಮುಂದ್ವರಿದು ಸಾತ್ಯಕಿ ಕನಲುತಾ ॥ ಭರದಿಂದಲೈದಿ ಯೋಗಾರೂಢನಾದವನ । ಕೊರಳಿಗೆ ಕಠಾರಿಯಂ ಚಾಚಿ ಕತ್ತರಿಸಲ್ಕೆ । ಮರುಳನಿವ ಯೋಗಿಯಂ ಕೊಂದ ಹಾಹಾಯೆನುತ ದೂರಿದರ್ಸರ್ವಜನರೂ ॥ ೧ ॥

ಭಾಮಿನಿ.

ಪೊಡವಿಪತಿ ಜನಮೇಜಯನೆ ಕೇ। ಳೊಡೆಯ ಕೃಷ್ಣನು ತನ್ನ ಭಕ್ತನು । ನುಡಿದ ಭಾಷೆಯ ಸಲಿಸಬೇಕೆಂದಾ ಸುದರ್ಶನವಾ ॥ ಹಿಡಿಯೆ ರವಿಮಂಡಲಕೆ ದಿನಮಣಿ। ನಡೆದನೆಂದಾ ಪಾರ್ಥ ರಥವನು। ತಡೆಯುದಿಳಿದಚ್ಯುತಗೆ ಬಿನ್ನಹಮಾಡಿದನು ಬಳಿಕಾ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಆನಂದಭೈರವಿ, ಏಕತಾಳ.

ವಾರಿಜನೇತ್ರ ಕೇಳಯ್ಯ। ವೈರಿ ಸೈಂಧವನ ಕಾಯ। ತೋರದೂ। ಯುದ್ಧ। ತೀರದೂ ॥ ೧ ॥ ರವಿಯಸ್ತಮಾನವಾದನು । ತವಕದಿಂದಗ್ನಿ ಕುಂಡವನು । ಮಾಡುವೆ । ತನುವೀ । ಡಾಡುವೆ ॥ ೨ ॥ ಇಂತೆಂಬ ಪಾರ್ಥನ ನುಡಿಯ । ಕಂತುಪಿತ ಕಾಣುತೆಳೆನಗೆಯ । ಸೂಸಿದಾ । ಮಾಯಾ । ಬೀಸಿದಾ ॥ ೩ ॥

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ತ್ರಿವುಡೆತಾಳ.

ರಾಯ ಕೇಳ್ಳೈ ರಣದಿ ನರ ನಾ। ರಾಯಣರು ಮಾತಾಡುತಿರೆ ಕುರು। ರಾಯ ಹಿಗ್ಗಿದನುಳಿದ ಸೈಂಧವ। ರಾಯನೆಂದೂ ॥ ೧ ॥ ಒದರಿದವು ಬಹು ವಾದ್ಯಗಳು ನೆಲ। ನದುರಲಾ ರಿಪುಸೇನೆ ಪಾರ್ಥನ । ತುದಿಯಕಾಲವ ಕಾಂಬೆನೆಂದೆನು। ತೊದಗಿ ನಿಲಲೂ ॥ ೨ ॥ ನಿಲುಕಿ ನೋಡಿದನೆಲ್ಲಿ ತೋರಾ। ಫಲುಗುಣನ ತನಗೆನುತ ಸೈಂಧವ। ನುಲಿಯೆ ಹರಿ ಕಂಡಾಗ ಪಾರ್ಥಗೆ । ತಿಳಿಯುತೆಂದಾ ॥ ೩ ॥ ತಡವ ಮಾಡದಿರೆಲವೊ ಫಲುಗುಣ । ತೊಡು ಮಹಾಶರವನ್ನು ವೈರಿಯ । ಕೆಡಹು ಬೇಗದೊಳೆನಲು ಹರಿಯೊಳು। ನುಡಿದ ನರನೂ ॥ ೪ ॥ ದೇವ ರವಿಯುಸ್ತಮಿಸಿದನು ನೀ । ವಾವುದುಚಿತವ ಕಂಡಿರೆನೆ ನಿನ। ಗಾವ ಭಯ ಬೇಡೆಂದನಾ ರಾ । ಜೀವನಯನಾ ॥ ೫ ॥ ಗಾಢದಲಿ ಸೈಂಧವನ ಕೊಲು ಮಾ। ತಾಡಿ ಫಲವಿಲ್ಲೆನಲು ಚಾಪಕೆ। ಪೂಡಿದನು ಪಾಶುಪತ ಶರವನು। ಗಾಢದಿಂದಾ ॥ ೬ ॥

ವಾರ್ಧಿಕ್ಯ.

ತೆಗೆಯೆ ಜಗ ಕಂಪಿಸಿತು ತೀವ್ರದಿಂ ತಾರೆಗಳ। ನೊಗಳಿಸಿತು ನಭ ಮಹಾ ಜಲಧಿ ಮೊದಲಾದ ಧರೆ। ಯುಗಣಿತ ಕುಲಾಚಲಗಳೊಲದ

ಪೆಡಬಲದಿ ನಿಮಿಷಾರ್ಧದೊಳಗೇನೆಂಬೆನೂ ॥ ದಿಗಧಿಪರು ನಡನಡುಗೆ ವಾಸುಕಿಫಣಾಳಿ ಧಗ। ಧಗನೆ ಧಳ್ಳುರಿ ಕಾರಿತೇನೆಂಬೆನದ್ಭುತವ। ವಿಗಡ ಪಾರ್ಥಗೆ ಬೆಸಸು ಬೆಸಸೆನ್ನುತಿರ್ದುದಾ ಪಾಶುಪತ ಬಾಣವರರೇ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಮಾರವಿ, ಏಕತಾಳ.

ನರನತಿ ವೇಗದಿ ಸೇದಿ ಶರವ ಕಿವಿ । ವರೆಗುಗಿದರಿಭಟನಾ ॥ ಶಿರವನೆಚ್ಚಡೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದುದು ಗಗನಾಂ। ತರಕೆ ಕ್ಷಣಾರ್ಧದೊಳೂ॥ ॥ ೧ ॥ ಹಾರುವ ರಕ್ತದ ಧಾರೆಯೊಳ್ತೋದುದು। ಕೌರವಬಲವಂದೂ॥ ಗಾರುಗೊಂಡುದು ಘನ ಶೌರ್ಯದಿ ಶಕ್ರಕು । ಮಾರಕ ಕಂಡೆಂದಾ ॥ ॥ ೨ ॥ ಬೀಳು ಬೀಳಭಿಮನ್ಯುವಿನೊಥೆ ನಿನ್ನನು । ಬಾಳಲೀವುದೆ ಎನಲೂ ॥ ಕೇಳುತ ಹರಿ ತೊಡು ತೊಡು ಬೇಗದಿ ಪ್ರತಿ। ಕೋಲನು ಶಿರದೆಡೆಗೇ ॥ ೩ ॥ ನೆರೆ ತಂದೆಯ ಶಾಪವು ಸುತನಾಸ್ಯವ । ಧರೆಗಿಳುಹಿದ ಭಟನಾ ॥ ಶಿರ ಸಾಸಿರ ಹೋಳಾಗಲೆನುತ ತಪ। ಸಿರುವ ದುರಾತುಮನೂ ॥ ೪ ॥ ವೃದ್ಧ ಕ್ಷತ್ರಿಯನಾತನ ಕೈಯೊಳು। ಹೊದ್ದುವಂತೆಸಗೆನಲೂ॥ ರುದ್ರನ ಘೋರ ಶರಕೆ ಬೆಸಸಿದನವ। ನಿಷ್ಟಡೆ ಗಮಿಸೆನುತಾ॥ ॥ ೫ ॥ ತುಡುಕಿ ಕೊರಳ ಕೊಂಡೊಯ್ದುದು ನಭದಲಿ । ಗಿಡುಗನುಹಾಯ್ವಂತೇ ॥ ಬಿಡುತಿರಲರ್ಘ್ಯವನಾಗಲೆ ಕೈಯಲಿ। ಕೆಡಹಿತು ಶಿರವನ್ನೂ ॥ ೬ ॥ ಅರ್ಘ್ಯಜಲವು ಕೆಂಪಾದುದ ನೋಡಿ ವೈ । ರಾಗ್ಯದಿ ಧರೆಗಿಡಲೂ ॥ ಶೀಘ್ರದಿ ಶಿರ ಸಾಸಿರ ಹೋಳಾಯಿತು। ಉಗ್ರ ಶಾಪದೊಳವಗೇ ॥ ೭ ॥

ವಾರ್ಧಿಕ್ಯ.

ಸಂಗರಂ ಮೆರೆವುದಾವುದರಿಂದವನಿಯೊಳ್ಕು। ಲಾಂಗನೆಯರಿಂಗಧಿಕ ಭಾಗ್ಯವೇನೆಂದರಿದು । ಕಂಗೊಳಿಸಲೆರಡು ಪೆಸರಂ ಬರೆದು ಮೊದಲು ಪಙ್ಕ್ತಿಯ ಮುನ್ನಿನಕ್ಷರವನೂ ॥ ಸಂಗಡಿಸಲೆರಡನೆಯ ಪಙ್ಕ್ತಿಯಭಿಧಾನದಿಂ । ಕಂಗೊಳಿಸುತಿರ್ಪ ನೃಪನಂ ಮುರಿದನೆಂದಮರ। ಪುಂಗವಕದಂಬದೊಳಗಚ್ಯುತನ ಮೈದುನನ ಶೌರ್ಯಮಂ ಪೊಗಳುತಿರಲೂ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಸಾಂಗತ್ಯ, ರೂಪಕತಾಳ.

ರಾಯ ಕೇಳಿನ್ನೇನನೆಂಜೆನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ। ರಾಯನ ಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಯನೂ॥ ರಾಯ ಕೌರವನಹಂಕಾರವು ಜರಿದುದು। ಪಾಯವನರಿವರಾರೆಂದಾ॥ ೧॥ ತರಣಿಗೆ ಮರೆಯಮಾಡಿದ ಚಕ್ರವನು ಜೇಗ। ಕರೆದಾಗ ಭಾನುಮಂಡಲವಾ॥ ಸರಸಿಗೆ ತೋರಲಾಗರಿಸೇನೆ ಸೂರ್ಯನ। ಜರೆಯಲೂಣೆಯವು ಬಂದಪುದೇ॥ ೨॥ ದೈವಬಲವೆ ಮಹಾ ಬಲವಯ್ಯ ಶಿವ ಶಿವ। ದೈವಪೌರುಷಕೆಣೆಯುಂಟೇ॥ ದೈವಹೀನರ ಕೈಗೆ ಪರಶು ಪಾಷಾಣವು। ದೈವಾಧೀನದಿ ಜಗವಿಹುದೂ॥ ೩॥ ಎಂದು ದ್ರೋಣಾದಿ ನಾಯಕರು ಮಾತಾಡುತ್ತ। ಲಂದು ಪಾಳಯ ಸಹ ತೆರಳೇ॥ ಬಂದನಾ ಫಲುಗುಣನಚ್ಯುತನೊಡನೆ ಸಾ। ನಂದದಿ ಧರ್ಮಜನೆಡೆಗೇ॥ ೪॥

ಭಾಮಿನಿ.

ಜನಪ ಜನಮೇಜಯನೆ ಕೇಳ್ಳೈ। ಚಿನುಮಯಾರ್ಜುನರೈತರಲು ಕಂ। ಡಿನಜಸುತನಿದಿರಾಗಿ ಸತ್ಕಾರದಲಿ ಪೊಡಮಟ್ಟೂ॥ ವನಜನಾಭನ ಪದವನಪ್ಪುತ। ಘನತರದ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಪೇಳ್ದನು। ಜನಪರೊಳಗಿನ್ನೇಸು ಧನ್ಯನೊ ಧರ್ಮನಂದನನೂ॥ ೧॥

ಜಲಜನಾಭನೆ ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯ। ನೆಲೆಯ ಬಲ್ಲವರಾರು ತ್ರಿಜಗದಿ। ಸಲಹಿಕೊಂಡೈ ನಮ್ಮ ಬಿಡದೀ ಬಂದ ಹರಿಬದಲೀ॥ ಹಲವು ಪೇಳುವುದೇನೆನಲು ಹರಿ। ಯಲಘು ಭಾಷಾ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವು। ಫಲವು ಬಂತೆಂದೆಲ್ಲರುರೆ ಸೇರಿದರು ಬೀಡಿಗೆಯಾ॥ ೨॥

ರಾಗ ಢವಳಾರ, ತ್ರಿವುಡೆತಾಳ.

ಸರಸಿಜಲೋಚನ ಭವಮೋಚನ। ಸರಸಿಜಭವ ಭವ ನುತಿಪಾತ್ರ। ವರ ಸಾರ್ವಭೌಮಾ ಗುಣಧಾಮಾ॥ ಗುಣಧಾಮನೆ ಬಾ ಬಾರೆನುತಲಿ। ತರುಣಿಯರಾರತಿಯಾ ಬೆಳಗಿರೇ॥ ಶೋಭಾನೇ॥ ॥ ೧॥ ಯಮರಾಜನ ಸುಕುಮಾರಕನಿಗೆ। ಕ್ಷಮೆದಮೆಯಲಿ ಧರ್ಮದಿ ನಡೆವಗೆ। ಕುಮತಿವರ್ಜಿತಗೇ ಸುಮನಸಗೇ॥ ಸುಮನಸಗಾ ಧರ್ಮ

ರಾಯನಿಗೆ। ವಿಮಲೆಯಂರಾರತಿಯಾ ಬೆಳಾಗೀರೇ ॥ ಶೋಭಾನೇ ॥ ೨ ॥ ಸುಗದಾದೋರ್ದಂಡಗೆ ಚಂಡಗೆ। ಹಗೆಯುರ ಸದೆಬಡೆವ ಉದ್ದಂಡಗೆ। ಝುಗಝುಗಿಪ ಭೀಮಾ ಸುಗುಣಗೇ ॥ ಸುಗುಣಗೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾದ್ವೈತಗೆ। ಮುಗುಧೆಯುರಾರತಿಯಾ ಬೆಳಾಗೀರೇ ॥ ಶೋಭಾನೇ ॥ ೩ ॥ ಭೂಪನ ಮೋಹದ ಸೋದರನಿಗೆ। ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಮಾದ್ರಿಗೆ ಜನಿಸಿದ ಸುಕ। ಲಾಪ ನಕುಲಾಂಕ ಸಹದೇವನಿಗೇ । ಸಹದೇವಗೆ ಜಯಜಯವೆನುತಲಿ । ದ್ರೌಪದಿಯಾರಾರತಿಯಾ ಬೆಳಾಗೀರೇ ॥ ಶೋಭಾನೇ ॥ ೪ ॥

ಭಾಮಿನಿ.

ಅರಸ ಕೇಳಿಂತುತ್ಸವದಿ ಮುರ । ಹರನ ಸಭೆಯಲಿ ಪಾಂಡು ಪುತ್ರರು । ಮೆರೆದರವರಿನ್ನೇನು ಧನ್ಯರೊ ಮೂರುಲೋಕದಲೀ ॥ ಗುರುಕುಲೋತ್ತಮ ಮಧ್ವಪತಿ ಶ್ರೀ। ವರದ ಕೃಷ್ಣನ ಕರದ ಕವಚವ। ಧರಿಸಿದವರಿಗದೇನು ದೊಡ್ಡಿತು ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ತ್ರಿವುಡೆತಾಳ.

ಅರಿಯೆನಖಿಳ ಪುರಾಣಶಾಸ್ತ್ರದ। ನೆರವಿಯನು ಶರಪುರದ ಗಣ ಪತಿ । ವರನಿರೂಪದಿ ವರ್ಣಿಸಿದೆನಿದ । ನರಿವ ತೆರದೀ ॥ ೧ ॥ ಕೇಳಿ ತಪ್ಪಿರೆ ತಿದ್ದುವುದು ಗುಣ। ಶೀಲ ಕವಿಗಳು ಜಗದಿ ಸರ್ವ ಜ। ನಾಳಿ ಕೇಳಿಯೆ ಮೆರೆಸುವುದು ಹರಿ। ಲೀಲೆಗಳನೂ ॥ ೨ ॥ ಇದು ಸಮಸ್ತಾ ಘೌಘ ಪರಿಹರ। ವಿದು ಕಣಾ ಇಹಪರಕೆ ಶುಭಕರ। ವಿದು ಮುಕುಂದನ ಪರಮ ಲೀಲಾ । ಸುಧೆಯು ಜಗಕೇ ॥ ೩ ॥ ಮಧ್ವಮುನಿಯ ವರ ಪ್ರಸಾದದ । ಸಿದ್ಧಿಯಲಿ ವಿರಚಿಸಿದೆ ಕಥೆಯನು । ಹೊದ್ದದಿದರೊಳು ಕಲ್ಮಷವು ಹರಿ। ಸಿದ್ಧಮಂತ್ರಾ ॥ ೪ ॥ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳ್ವರ। ಭಕ್ತಜನರ ಮನೋರಥಂಗಳ। ಶಕ್ತನಹ ಶರಪುರದ ಗಣಪತಿ। ಯಿತ್ತು ಪೊರೆವಾ ॥ ೫ ॥

ರಾಗ ಮುಖಾರಿ, ಝಂಪೆತಾಳ.

ಮಂಗಳಂ। ಜಯ। ಮಂಗಳಂ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಮಂಗಳಂ ಮತಿ ಭಾಗ್ಯದಾಯಕ ವಿನಾಯಕಗೆ । ಮಂಗಳಂ ಸಿದ್ಧಚಾರಣಸೇವ್ಯಗೇ ॥

ಮಂಗಳಂ ಶರಪುರದ ಶ್ರೀಮಹಾ ಗಣಪತಿಗೆ। ಮಂಗಳಂ ಶರಭಲಿಂಗೇಶ್ವರನಿಗೇ ॥ ಮಂಗಳಂ ॥ ೧ ॥ ಉದಧಿಲಂಘಿಸಿದವಗೆ ಮಹವಜ್ರಕಾಯನಿಗೆ । ಪದಮಲದಿ ಜನಕಜೆಗೆ ವಂದಿಸಿದಗೇ ॥ ಅಧಮ ರಾವಣನ ಲಂಕೆಯ ಪಿತನ ಸಖಗಿತ್ತ । ಕದನಕಲಿಗಳ ದೇವ ಹನುಮಂತಗೇ ॥ ಮಂಗಳಂ ॥ ೨ ॥ ಶರದಿಂದುಭಾಸಿನಿಗೆ ಶರಣಜನಪೋಷಿಣಿಗೆ । ನಿರುಪಮ ಭೃಂಗಾಳಕಿಗೆ ಗುಣಪೂರ್ಣಗೇ ॥ ಸರಸಿಜಾಸನನ ಪಟ್ಟದರಾಣಿ ಶಾರದೆಗೆ। ಶರದವಾಹನ ಮುಖ್ಯ ಸುರನಮಿತೆಗೇ ॥ ಮಂಗಳಂ ॥ ೩ ॥ ಪಶ್ಚಿಮಾಂಬುಧಿಯ ತಡಿಯಲಿ ನಿಂದ ಮೂರುತಿಗೆ। ನಿಶ್ಚಯವ ತೋರಿ ಪೂಜೆಯಗೊಂಬಗೇ ॥ ಆಶ್ಚರ್ಯಮಹಿಮನಿಗೆ ಆನಂದಭರಿತನಿಗೆ । ಸಚ್ಚರಿತ ಮಧ್ವಪತಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಗೇ ॥ ಮಂಗಳಂ ॥ ೪ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

ಯಕ್ಷಗಾನ ಸೈಂಧವನ ವಧೆ ಸಂಪೂರ್ಣ.

ಕಂದಪದ್ಯ.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಚ್ಯುತಸಿಶಾಂತರೊ ।
ಳೀ ಕೃತಿ ಮುದ್ರಾಪಿಸುತ್ತೆ ಪ್ರಕಟಿಸಿದಿದನುಂ ॥
ಪ್ರಾಕೃತ ಭಾಷಾಭಿಜ್ಞರ್ ।
ಸ್ವೀಕೃತವನು ಗೈದು ಮುದದಿ ವಾಚಿಸಲನಿಶಂ ॥ ೧ ॥

॥ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

ಈ ಪುಸ್ತಕವು ಪಾವಂಜೆ ಗುರುರಾವ್ ಇವರ
ಉಡುಪಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಮುದ್ರಣಾಲಯದಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು,
ಸ್ವಕೀಯ ಶ್ರೀಮನ್ಮಧ್ವಸಿದ್ಧಾಂತಗ್ರಂಥಾಲಯದಿಂದ ಪ್ರಕಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.
ಶಾ. ಶಕ ೧೮೫೮. ಇಸವಿ 1935.

ಅಭಿಮನ್ಯುಕಾಳಗದ ಕೆಲವು ವಿಶೇಷ ಪದಗಳು.

11ನೆಯ ಪುಟದ ಭಾಮಿನಿ.

ಇಳೆಯರಸ ಕೇಳಿಂತು......|.........|........ವೀಳೆಯವಾ ॥ ಘಳಿಲನಿತ್ತಭಿಮನ್ಯು ವೀರನ । ಕಳುಹಲಿಕ್ಕದ ಕಂಡು ದೂತಿಯು । ಬಲು ಭರದಿ ನಡೆತಂದು ಸೌಭದ್ರೆಯೊಳು ಪೇಳಿದಳೂ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಸಾರಂಗ, ಅಷ್ಟತಾಳ.

ತಾಯೆ ನೀ ಲಾಲಿಸವ್ಮಾ। ಬಿನ್ನಪವನ್ನು। ತಾಯೆ ನೀ ಲಾಲಿಸವ್ಮಾ॥ ತಾಯೆ ಲಾಲಿಸು ನಾನಿಂದೆಂಬ ವಾರ್ತೆಯ ಬಲು। ನ್ಯಾಯದಿಂ ಮೆರೆದಿರ್ಪ ತೋಯಜಾಕ್ಷಿಯೆ ಇಂದು॥ ೧॥ ಮನಸಿನ ಕರೆಯೊಳ್ ನಿನ್ನಾ। ತನಯನ್ನು ಬಲು। ಘನದಾನಂದವ ತಾಳುತ್ತಾ ॥ ಧನುಶರಗಳನು ತಾ ಪರಿಗ್ರಹಿಸುತ। ರಿಪುವಿನೊಳ್ ಕಾದುವೆನೆನುತ್ತಾ ॥ ೨ ॥ ಕಾಲಜಗೊಂದಿಸುತಾ । ನೇಮವಗೊಂಡು । ಲೀಲೆಯಿಂದ್ಹೋಗುವನೂ ॥ ಖೂಳ ಕೌರವ ದ್ರೋಣಾದ್ಯರನೆಂತು ಗೆಲುವನೋ । ಬಾಳಲೋಚನ ಬಲ್ಲನೂ ಇನ್ನೇನೂ ॥ ೩ ॥ ಎಂದ ದೂತಿಯು ಮಾತನೂ। ಕೇಳುತ್ತ ಗೋ। ವಿಂದನನುಜೆಯು ತಾನೂ॥ ನೊಂದುಕೊಳ್ಳುತ ತನ್ನ ಕಂದನು ಇರ್ಪೆಡೆಗಾಗಿ। ಬಂದು ತಾನಿಂತೆಂದಳೂ ಬೇಗದೊಳೂ ॥ ೪॥

ರಾಗ ಸಾವೇರಿ, ಅಷ್ಟತಾಳ.

ಮಗನೇ ನೀನಿಂದು ಮನದಿ ಖತಿಯಿಂದಲಿ । ಅಗಡುತನವ ತಾಳುತ್ತಾ ॥ ಬಗೆಬಗೆ ಧನುಶರವ ಕೈಯೊಳುಗೊಂಡು । ಮಗುವೆ ನೀನೈದುವುದೆಲ್ಲೀ ॥ ೧ ॥ ತಂದೆಯು ತಾನಿಲ್ಲದ ವೇಳ್ಯದಿ ನೀನು। ಮಂದಮತಿಯು ತಾಳುತ್ತಾ ॥ ಒಂದು ಮಾತಾದರೆನ್ನೊಳು ಪೇಳದೆ ನೀನು । ಚಂದದಿಂದ್ಹೋಗುವೆಯಾ ॥ ೨ ॥ ದನುಜಮರ್ದನನು ತಾನು ಇಂದಿರೆ ನಿನ್ನ । ರಣಕೆ ಪೋಗಲು ಬಿಡುವನೇ ॥ ಮನದನುಮಾನವ ಬಿಟ್ಟು ನಿನ್ನಭಿಮತವನು । ಎನಗೀಗ ಪೇಳೂ ॥ ೩ ॥

ಪದ್ಯ.

ಎಂದಾ ಜನನಿಯ ನುಡಿಯುಂ ಕೇಳ್ದಾ। ನಂದನನತಿ ಹರುಷದಿ ತಾ। ನೆಂದನು ತನ್ನಯ ಮನಸಿನ ಪರಿಯನು। ಚಂದಿರಮುಖಿ ಸೌಭದ್ರೆಯೊಳೂ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ಅಷ್ಟತಾಳ.

ಲಾಲಿಪುದೆಲೆ ತಾಯೆ ಎನ್ನ ಬಿನ್ನಪವನು। ಅಮ್ಮ ಕೇಳೂ ॥ ಖೂಳ ಕೌರವ ನಮ್ಮ ಗೆಲಬೇಕೆಂದೆನುತಲಿ। ಅಮ್ಮ ಕೇಳೂ ॥ ೧ ॥ ತನ್ನ ಪಾಳ್ಯದಧಿಪತಿತ್ವ ಕುಂಭಜಗಿತ್ತನಂತೆ। ಅಮ್ಮ ಕೇಳೂ ॥ ಚಕ್ರ ವ್ಯೂಹವ ರಚಿಸಿದನಂತೆ ಕಲಶಜ। ಅಮ್ಮ ಕೇಳೂ ॥ ೨ ॥ ಗರುಡಿಯಾ ಚಾರ್ಯರ್ ಮುಂತಾಗಿಹ ಸುಭಟರ। ಅಮ್ಮ ಕೇಳೂ ॥ ಬಲು ವಿಕ್ರಮ ದಿಂದಲ್ಲಿಗೈದುವೆ ಬೇಗದಿಂ। ದಮ್ಮ ಕೇಳೂ ॥ ೩ ॥ ನೇಮವನಿತ್ತೆನ್ನ ಕಳುಹು ಸಂಪ್ರೀತಿಯಿಂ। ದಮ್ಮ ಕೇಳೂ ॥ ಎನ್ನ। ಕಾಮಜನಕನು ರಕ್ಷಿಸದಿರನಿಂದಿನೊ। ಳಮ್ಮ ಕೇಳೂ ॥ ೪ ॥

ಪದ್ಯ.

ಈ ತೆರದಿಂದಭಿಮನ್ಯು ಪೇಳಲ್ಕಾತನ ನುಡಿಯಂ ಕೇಳ್ದಾ ಸೌಭದ್ರಾಂಗನೆಯೂ ॥ ಮಾತುಗಳಾಡದೆ ಶೋಕದಿ ಧರೆಯೊಳು ಬೀಳುತ ತಡೆಯದೆ ಕುವರನೊಳಿಂತೆಂದಳೂ ॥ ೧ ॥

ಭಾಮಿನಿ.

ಎಲೆ ಮಗುವೆ ನೀನೆಲ್ಲಿಗೈದುವೆ। ಛಲ ಪರಾಕ್ರಮ ಹಿಡಿದು ಎನ್ನೊಳು। ತಿಳುಹು ಬೇಗದೊಳಿನಲುಸುರ್ದನು ಕೊಳುಗುಳದ ಹದನಾ ॥ ಕಲಶಸಂಭವನಿಂದಿನಳವಿಗೆ। ನಿಲುವ ಗಡ ಆತನ ಪರಾಕ್ರಮ। ನಿಲಿಸಿಬಿಡುವೆನು ನೋಡೆನುತ ಪದಕೆರಗುತಿಂತೆಂದಾ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ತೋಡಿ, ಅಷ್ಟತಾಳ.

ದ್ರೋಣನ ಗೆಲುವ ಪರಾಕ್ರಮಿಗಳು ನಮ್ಮ। ಸೇನೆಯೊಳ್ ಭಟರಿಲ್ಲಾ ॥ ನಾನದನೆಣಿಸುತ ಹೊರವಂಟೆ ನೋಡೆನ್ನ। ತ್ರಾಣದ ಪರಿಯ

ಕನ್ನಡಲಿಪಿಯ ಯಕ್ಷಗಾನ ಭಾರತಪ್ರಸಂಗಗಳು.

ರಾಜಸೂಯ	0	6	0
ಅನಂತವ್ರತಮಾಹಾತ್ಮೆ	0	3	0
ನಳಚರಿತ್ರೆ (ದಮಯಂತೀಕಲ್ಯಾಣ)	0	6	0
ದ್ರೌಪದೀಪ್ರತಾಪ	0	6	0
ಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನರಕಾಳಗ	0	6	0
ಪಾಂಡವವಿಜಯ	0	6	0
ತಾಮ್ರಧ್ವಜನಕಾಳಗ	0	6	0
ಚಿತ್ರಸೇನಕಾಳಗ	0	4	0
ನೀಲಧ್ವಜನಕಾಳಗ	0	4	0
ಸುಧನ್ವಕಾಳಗ	0	4	0
ಭೀಷ್ಮಪರ್ವ	0	4	0
ದ್ರೋಣಪರ್ವ	0	5	0
ಕರ್ಣಾರ್ಜುನರಕಾಳಗ	0	5	0
ಗದಾಪರ್ವ	0	5	0
ಇಂದ್ರಕೀಲಕ	0	5	0
ವಿರಾಟಪರ್ವ ಉತ್ತರಗೋಗ್ರಹಣ	0	5	0
ಸುಭದ್ರಾಕಲ್ಯಾಣ	0	5	0
ದ್ರೌಪದೀಸ್ವಯಂವರ	0	4	0
ಜರಾಸಂಧವಧೆ	0	3	0
ಘಟೋತ್ಕಚನಕಾಳಗ	0	2	6
ಕುಮುದಾಕ್ಷಿಕಲ್ಯಾಣ	0	3	0
ಬಭ್ರುವಾಹನಕಾಳಗ	0	6	0
ಕೃಷ್ಣಸಂಧಾನ ಭೀಷ್ಮಪರ್ವ ಸಹಿತ	0	6	0
ಐರಾವತ	0	4	0
ಭೀಷ್ಮಪ್ರಪಂಚೆ	0	3	0
ರತಿಕಲ್ಯಾಣ	0	3	0

ಪಾವಂಜೆ ಗುರುರಾವ್,

ಶ್ರೀಮನ್ಮಧ್ವಸಿದ್ಧಾಂತಗ್ರಂಥಾಲಯ,

ಉಡುಪಿ.